

T.C.

GİRESUN ÜNİVERSİTESİ

İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ

E-KİTAP

ISBN: 978-605-4239-93-1

**BU E-KİTAP *SOBİAD TR DİZİN* TARAFINDAN,
ATIF ve İÇERİK OLARAK TARANMAKTADIR.**

II. ULUSLARARASI GİRESUN GÜVENLİK SEMPOZYUMU BİLDİRİ ÖZETLERİ E-KİTABI

EDİTÖRLER

BETÜL KARAGÖZ YERDELEN

SAVAŞ BİÇER

EDİTÖR YARDIMCILARI

ERHAN PİŞKİN

FECRA AKCA

GİRESUN 2019

TR.
GİRESUN UNIVERSITY
FACULTY OF ECONOMICS AND ADMINISTRATIVE SCIENCES

T.C.
GİRESUN ÜNİVERSİTESİ
İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ

II. ULUSLARARASI GİRESUN GÜVENLİK SEMPOZYUMU

II. INTERNATIONAL GİRESUN SECURITY SYMPOSIUM

TEMA

1919'dan 2019'a
Ulusal Güvenliğin
Küresel Dönüşümü

From 1919 to 2019
Global Transformation
of National Security

Tarih: 02-03 Mayıs 2019

Saat: 09:00-18:30

Yer: Şehit Ömer Halisdemir Konferans Salonu

giresun.iibf.sempozyum@gmail.com

TC. GİRESUN ÜNİVERSİTESİ
İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER
FAKÜLTESİ

II. ULUSLARARASI GİRESUN GÜVENLİK SEMPOZYUMU

1919'DAN 2019'A ULUSAL GÜVENLİĞİN KÜRESEL DÖNÜŞÜMÜ

02-03 MAYIS 2019

SEMPOZYUM GENEL KOORDİNATÖRLERİ

PROF. DR. BETÜL KARAGÖZ YERDELEN
DR. ÖĞR. ÜYESİ SAVAŞ BIÇER

SEMPOZYUM YÖNETİMİ

PROF. DR. ŞEMSİ BURHANETTİN ALTAN
DOÇ. DR. UFUK YOLCU
DR.ÖĞR. ÜYESİ ERHAN PIŞKİN
DR. ÖĞR. ÜYESİ SERDAR KESGİN
DR. TOLGA ÇIKRIKÇI
ARŞ. GÖR. FECRA AKCA
ARŞ. GÖR. AYTEN MEHMED
FAKÜLTE SEK. SİBEL KILIÇASLAN

YÜRÜTME KURULU

DR. ÖĞR. ÜYE. KEMAL ÇİFTÇİ
DR. ÖĞR. ÜYE. NADİDE HÜSNÜOĞLU
ARŞ. GÖR. DR. HACI MEVLÜT KARATAŞ
ÖĞR. GÖR. HALİL İBRAHİM ALBAYRAK
ARŞ. GÖR. MUSTAFA MALKOÇ YAŞAR
ARŞ. GÖR. AYTAÇ ERDEM
ARŞ. GÖR. HARUN DURLU
ARŞ. GÖR. DİLAYLA BAYYURT
ARŞ. GÖR. ÖZLEM ZEYBEK
ARŞ. GÖR. BERAT HARMAN
CANSU-MERT-BATUHAN
UĞUR KIRAN

BİLİM KURULU

PROF. DR. AHMET SEDAT AYBAR
PROF. DR. ALÂEDDİN YALÇINKAYA
PROF. DR. ALİ ENGİN OBA
PROF. DR. ALPASLAN ÖZERDEM
PROF. DR. ANIL ÇEÇEN
PROF. DR. ATİLLA SANDIKLI
PROF. DR. BURAK SAMİH GÜLBOY
PROF. DR. ÇAĞRI ERHAN
PROF. DR. ELMAN NASIROV
PROF. DR. ERHAN BÜYÜKAKINCI
PROF. DR. HALDUN YALÇINKAYA
PROF. DR. HASRET ÇOMAK
PROF. DR. HÜSEYİN BAĞCI
PROF. DR. KUTAY KARACA
PROF. DR. LEVENT ÜRER
PROF. DR. MENLİBAYEV KURALBAI
PROF. DR. MESUT HAKKI CAŞIN
PROF. DR. MOHAMMAD ARAFAT
PROF. DR. MUSTAFA SITKI BİLGİN
PROF. DR. NURŞİN ATEŞOĞLU GÜNEY
PROF. DR. ÖMER TURAN
PROF. DR. RAFA MARTINEZ
PROF. DR. RAMAZAN KURTOĞLU
PROF. DR. RAMAZAN SEVER
PROF. DR. SELÇUK DUMAN
PROF. DR. SELMA YEL
PROF. DR. TALAS OMERBEKOV
PROF. DR. TATTIGÜL KARTAYEVA
PROF. DR. YAŞAR ONAY
DOÇ. DR. İRADE MAMMADOVA
DOÇ. DR. HASAN OKTAY
DOÇ. DR. MAHMUT CÜNEYT YENİGÜN
DOÇ. DR. VADİM KARASTELEV
DOÇ. DR. YALÇIN SARIKAYA
DR. ALEXANDER SOTNICHENKO
DR. KEISUKE WAKIZAKA
DR. KUBİLAYHAN ERMAN
DR. LAMİA MAMMADOVA
DR. LILIANA ELENA BOSTCAN
DR. ÖĞR. ÜYE. E. ALB. F. REZZAN ÜNALP
DR. ÖĞR. ÜYE. E. ALB. LEVENT ÜNAL
DR. ÖĞR. ÜYE. BÜLENT ŞENER
E. DENİZ KUR. ALB. ADNAN YAŞAR
DR. OSAMA KUBBAR
DR. RASHID AL-NAEMİ

II. ULUSLARARASI GİRESUN GÜVENLİK SEMPOZYUMU

1919'DAN 2019'A ULUSAL GÜVENLİĞİN KÜRESEL DÖNÜŞÜMÜ

2 MAYIS 2019 PERŞEMBE

GİRESUN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜK BİNASI
ÖMER HALİDEMİR KONFERANS SALONU

09.00-09.30 **AÇILIŞ**

Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı
Fakülte Tanıtım Filmi

09.30-10.30 **PROTOKOL KONUŞMALARI**

Sem. Gen. Koor. Dr. Öğrt. Üyesi Savaş BİÇER
Dekan-Sem. Gen. Koor. Prof. Dr. Betül KARAGÖZ YERDELEN
Rektör Prof. Dr. Cevdet COŞKUN
TBMM Ordu Milletvekili Ergun TAŞÇI
TBMM Ordu Milletvekili Cemal ENGİNYURT
TBMM Giresun Milletvekili Sabri ÖZTÜRK
Ruanda Büyükelçisi H. E. Williams NKURUNZIZA

10.30-11.30 **AÇILIŞ KONUŞMALARI**

Dr. Osama KUBBAR
Prof. Dr. Mesut Hakkı CAŞIN

11.30-11.45 **ÇAY-KAHVE ARASI**

11.45-13.00 **AÇILIŞ OTURUMU**

OTURUM BAŞKANI: PROF. DR. MESUT HAKKI CAŞIN / 15'ER DAKİKA

Brig. Dr. Rashid AL-NAEMİ--*The Middle East Regional Security*

Dr. Öğr. Üyesi Merve SEREN YEŞİLTAŞ – *2000'li Yıllarda Türk Savunma Sanayi Gelişimi*

E. Tuğgeneral Doç. Dr. Fahri ERENEL – *Yeniden Şekillenen Güvenlik Anlayışı ve Savunma Teknolojilerine Yansımaları*

Prof. Dr. Ahmet Sedat AYBAR–*Çin'in Kuşak ve Yol İnisiyatifi Perspektifinden Türk Boğazlarının Değişen Ekonomi-Politiği*

Prof. Dr. Yaşar ONAY – *Küresel İklim Değişikliği: Olası Risk ve Tehditler*

Ali Rıza AKINCI, T.C. Dışişleri Bakanlığı, SAM Daire Başkanı – *Türkiye'nin Dış Politikasının Küresel ve Bölgesel Çerçevesi*

13.00-14.00 ÖĞLE YEMEĞİ

14.15-15.25 BİRİNCİ PANEL - REKTÖRLÜK ÖMER HALİSDEMİR KONFERANS SALONU

OTURUM BAŞKANI: PROF. DR. YAŞAR ONAY / 15'ER DAKİKA

Öğr. Gör. Halil İbrahim ALBAYRAK –*Intelligence Creation Stages and Uses in the Securitization Process*

Doç. Dr. Mehmet Sait DİLEK - *Obama Döneminde Amerika Birleşik Devletleri'nin Ulusal Güvenlik Stratejisi*

Doç. Dr. Bezen Balamir COŞKUN - *Türkiye'de Uluslararası İlişkiler Disiplininde Barış Çalışmaları ve Çatışma Çözümü*

Prof. Dr. Alaeddin YALÇINKAYA - *Türkiye'nin Münhasır Ekonomik Bölge Politikası ve Doğu Akdeniz*

Prof. Dr. Betül KARAGÖZ YERDELEN –*Küresel Güvenlik Arayışında Bir Denge Siyaseti Modeli Olarak Birbirini Tamamlayan Ulus-Devletler ve Uluslararası Milliyetçilik Yaklaşımı*

15.25-15.45 ÇAY- KAHVE ARASI

15.30-17.00 İKİNCİ PANEL (EŞ OTURUMLAR: A-B-C-D-E-F-G-H)

15.30-17.00 BİRİNCİ OTURUM (A)–REKTÖRLÜK ÖMER HALİSDEMİR KONFERANS SALONU

OTURUM BAŞKANI: PROF. DR.ALAEDDİN YALÇINKAYA / 15'ER DAKİKA

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa YILDIZ -*Çin Halk Cumhuriyeti'nin Dış ve Güvenlik Politikasındaki Aktüel Gelişmeler*

Doç. Dr. Esra Banu SİPAHİ ve Y.L.Öğrn. Mohamadan ABDULKASAN -*Environmental Security in the Philipines*

Dr. Öğr. Üyesi Savaş Biçer ve Dr. Öğr. Üyesi Lamia Mammadova- *Eski Sovyetler Birliği Ülkelerindeki Çatışmaların Analizi; Dağlık Karabağ Sorunu Özelinde Bir Çözüm Önerisi*

Doç. Dr. Alper KARAVARDAR – *Ulusal Güvenliğin İktisadi Boyutu: Ticaret Savaşları-Devletlerin Finansal Siyaseti*

Prof. Dr. Selçuk DUMAN - *Doğu Akdeniz'de Emperyal Girişimler ve Türkiye*

15.30-17.00 İKİNCİ OTURUM (B)-İİBFAMFİSİ

OTURUM BAŞKANI: DOÇ. DR. YALÇIN SARIKAYA / 15'ER DAKİKA

Doç. Dr. Fikret BİRDİŞLİ ve L.Öğrn. Fatih TEKİN - *Türkiye'de İnsani Güvenlik (Human Security) Çalışmalarının Nitel Analizi*

Öğr. Gör. Onur Koşu - *Güvenlik Kavramının Ekonomi-Politik Bir Yaklaşımla Değerlendirilmesi*

Dr. Öğr. Üyesi İsmail DURSUNOĞLU ve Arş. Gör. Tuğçe HİSOĞLU -*Siyasette "Suriyeli" Algısı: Siyasal Partiler Üzerinden Bir Değerlendirme*

Dr. Öğr. Üyesi T. Gökhan ÖZÇELİK - *Türkiye'nin Proteryan Yapısında Değişim ve Karadeniz Bölgesel Güvenliğine Etkisi*

Prof. Dr. Servet CEYLAN ve Dr. Öğr. Üyesi Burcu YILMAZ ŞAHİN - *Ekonomik Güvenlik: Kırılganlık ve Esneklik Bağlamında Türkiye Ekonomisi*

15.30-17.00 ÜÇÜNCÜ OTURUM (C)-İİBF AMFİSİ

OTURUM BAŞKANI: E. TUĞGENERAL DOÇ. DR. FAHRİ ERENEL / 15'ER DAKİKA

Doç. Dr. Ali Servet ÖNCÜ - Soğuk Savaş Döneminde Avrupa'da Güvenliği Kurma Çabaları: Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Örneği

Doç. Dr. Göktürk TÜYSÜZOĞLU - Avrasya'da Bir Güvenlik Topluluğu İnşası Girişimi: Avrasya Ekonomik Birliği

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa ÖZALP - Doğu Akdeniz'de Enerji Savaşları

Dr. Öğr. Üyesi Süleyman TEMİZ- Güneydoğu Asya'da Bölgesel Güvenliğin Gelişimi ve ASEAN

Dr. Öğr. Üyesi Serdar KESGİN - Güvenliğin Bölgeselleşmesi Yaklaşımı: AB Örneği

Dr. Öğrn. Teymur GASIMLI (BİLGESAM Uzmanı) - Rusya'nın Askeri ve Siyasal Güvenlik Kavramı

15.30-17.00 DÖRDÜNCÜ OTURUM (D)-İİBF AMFİSİ

OTURUM BAŞKANI: DOÇ. DR. MEHMET SAİT DİLEK / 15'ER DAKİKA

Dr. Öğr Üyesi Selim KURT- DAEŞ ve ABD

Dr. Öğr. Üyesi Cenk ÖZGEN - İsrail'in Nükleer Belirsizlik Politikası

Dr. Öğr. Üyesi İskender KARAKAYA - İran İslam Devrimi Sonrası İran'ın Ulusal Güvenlik Stratejisi ve Dış Politikası

Dr. Öğr. Üyesi Şükrü YAZGAN - Olmak ya da Olmamak: Öngörülemeyen Bir Dünyada Yükselen Güçler Nükleer Silah Geliştirmeyi Tercih Edecek mi/Etmeli mi?

Doç. Dr. Abdullah ÖZDEMİR, Doç. Dr. Hatice EROL ve Doç. Dr. Funda ÇONDUR - Terörist Faaliyetler ile Ekonomik Değişkenler Arasındaki İlişki

Y.L.Öğrn. Cansu GÜNEŞ – Karabağ Sorununa Bölgedışı Aktörlerin Yaklaşımı: Güvenlik ve İstikrar Arayışı

15.30-17.00 BEŞİNCİ OTURUM (E)-İİBFAMFİSİ

OTURUM BAŞKANI: DOÇ. DR. BEZEN BALAMİR COŞKUN / 15'ER DAKİKA

Arş. Gör. Dr. Arda ÖZKAN - Türkiye'nin Nükleer Enerji Politikalarında Çevresel Güvenlik Kültürü: Eko-Politik Bir Analiz

Dr. Öğrn. Doğan BAŞARAN ve Yüksek Lisans Öğrencisi Ayşenur Kırılmaz - Uluslararası Güvenlik ve Feminizm

Dr. Öğr. Üyesi Yasemin MAMUR IŞIKÇI – Kişisel Veri Güvenliği: Kamu Politikası Süreç Analizi

Dr. Öğr. Üyesi Esmeray ALACADAĞLI ve Dr. Öğr. Üyesi M. Veysel ÇANKAYA – Çoruh Nehrinde Rekreasyon Çalışmaları, Kent ve Su Güvenliği

Doç. Dr. Kurtuluş Yılmaz GENÇ - Bölgesel Güvenlikte Bir Tehdit Unsuru Olarak Karadeniz Havzası Ülkelerindeki Çevre Sorununun Boyutları

15.30-17.00 **ALTINCI OTURUM - ÖĞRENCİ PANELİ** (F)-İİBF AMFİSİ

OTURUM BAŞKANI: DR. ÖĞR. ÜYESİ SAVAŞ BİÇER / 10'AR DAKİKA

L.Öğrn. Ömer ÇİÇEK - Uluslararası Siber Güvenlik ve Siber Savaş Argümanları: Güncel Bir Örnek ABD'nin Son Başkanlık Seçimi

Y.L. Öğrn. Ayten ELKATMIŞ- Özel Askeri Şirketler: Genel Bir Bakış

Doç. Dr. İmam Bakır KANLI ve Y. L. Öğr. Burak KAPLAN –Teknoloji Tabanlı Şehir Güvenlik Sistemleri ve Veri Mahremiyeti Üzerine Bir Değerlendirme

Y.L. Öğrn. Yasemin Aydın - Self Determinasyon Uygulaması ve Güney Azerbaycan Örneği

Y.L. Öğrn. Mahmut ŞEN - Atatürk'ün Misak-ı Milli Vizyonu

Y.L. Öğrn. Hacer KAYA - Türkiye'nin Güvenlik Politikaları Kapsamında AFAD'ın Suriye Krizindeki Faaliyetleri: Genel Bir Değerlendirme

L. Öğrn. Ayten KARAKOÇ- PKK /PYD İlişkisi -PYD 'nin Suriye'deki Etnik Terör Uygulamaları

L.Öğrn. İskender ÖZKAYA - 2000-2019 Yılları Arasında Terörle Mücadelede Türkiye'nin Önemi

15.30-17.00 **YEDİNCİ OTURUM (G)-İİBF AMFİSİ**

OTURUM BAŞKANI: DOÇ. DR. SEZAI BALCI / 15'ER DAKİKA

Arş. Gör. Mustafa Malkoç YAŞAR - Hane Halkı Ekonomik Güvenliği Üzerine Bir Araştırma

Dr. Öğr. Üyesi Osman SİRKEÇİ - Serbest Piyasanın Sosyal Güvenlik Açığı ve Sokak Ekonomisi

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa ÖZDEMİR - Ulus Markalama, Güvenlik ve Kriz Sonrası İmaj Düzeltme Stratejileri

Doç. Dr. Abdullah ÖZDEMİR, Doç. Dr. Hatice EROL, Doç. Dr. Funda ÇONDUR - Terörizmin OECD Ülkelerinin Turizm Sektörleri Üzerindeki Etkileri

Doç. Dr. Gönül OĞUZ – Uyuşmazlık Çözümü: Kuzey İrlanda Barış Süreci Örneği

Prof. Dr. Mehmet DURKAYA ve Dr. Öğr. Üyesi Nadide HÜSNÜOĞLU - Terörün Ekonomik Etkileri Üzerine Bir Araştırma

15.30-17.00 **SEKİZİNCİ OTURUM** (H)-İİBF AMFİSİ

OTURUM BAŞKANI: DR. ÖĞR. ÜYESİ MERVE SEREN YEŞİLTAŞ / 15'ER DAKİKA

Dr. Öğrn. Keisuke WAKIZAKA (KAFKASSAM Uzmanı) - Güvenlik Politikası Açısından Japonya'nın "Bir Kuşak Bir Yol" Politikasına Yaklaşımı

Dr. Öğr. Üyesi Süleyman ÖZMEN - Küreselleşme ve Yeni Güvenlik Algısı

Öğr. Gör. Cevdet ÖZMEN - Siber Tehditler Karşısında Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin (KOBİ) Güvenliği

Dr. Öğr. Üyesi Elvin IUSUBOV - Dini Aşırılığın Önleyecek Bir Faktör Olarak Din Eğitimi

Öğr. Gör. Dr. Aysel ÖZDEMİR ÇOLAK- FETÖ "Derin Devlet"; ilişkisinde 28 Şubat Darbe Sürecinin Rolü

Dr. Öğr. Üyesi Esra Gökçen KAYGISIZ – Örgütlerde Bilgi ve Güvenlik Politikaları

17.00-17.30 ÇAY- KAHVE ARASI

17.30-19.00 DEĞERLENDİRME OTURUMU

REKTÖRLÜK ÖMER HALİSDEMİR KONFERANS SALONU

OTURUM BAŞKANI: PROF. DR. AHMET SEDAT AYBAR/ 10'AR DAKİKA

Dr. Öğrt. Üyesi Savaş BİÇER

Dr. Osama KUBBAR

Doç. Dr. Fahri ERENEL

Prof. Dr. Betül KARAGÖZ YERDELEN

Prof. Dr. Alaeddin YALÇINKAYA

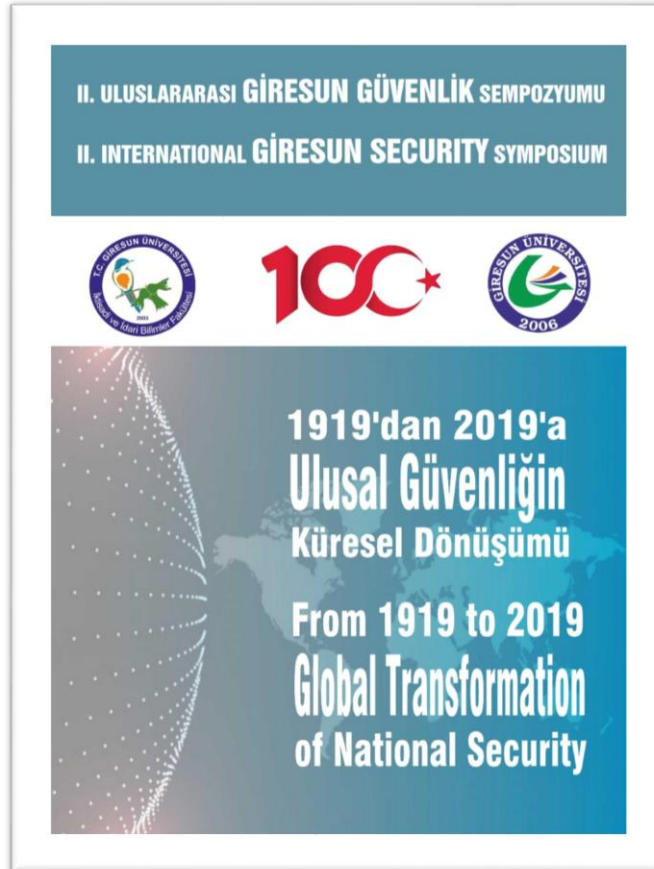
Prof. Dr.Yaşar ONAY

Prof. Dr. Mesut Hakkı CAŞIN

Ruanda Büyükelçisi H. E. Williams NKURUNZİZA

19.30 AKŞAM YEMEĞİ

03 MAYIS 2019: 09.30 – 17.30 SOSYAL ETKİNLİK VE GEZİ

TERÖRİZMİN OECD ÜLKELERİNİN TURİZM SEKTÖRLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Doç.Dr. Abdullah Özdemir

ADÜ, Nazilli İİBF, İktisat Bölümü Öğretim Üyesi, aozdemir@adu.edu.tr

Doç.Dr. Hatice Erol

ADÜ, Nazilli İİBF, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi, haticeerol@adu.edu.tr

Doç.Dr. Funda Çondur

ADÜ, Nazilli İİBF, İktisat Bölümü Öğretim Üyesi, fcondur@adu.edu.tr

Özet

Terörizm genel olarak, siyasal ya da ideolojik amaçlarla sivil halkı hedef alan şiddet eylemleri olarak tanımlanmaktadır. Uluslararası toplum henüz terörizmin kapsamlı bir tanımını kabul etmemiş olsa da belirli yönleriyle evrensel özellikler ortaya konularak bir terör tanımı yapılmaktadır. Bu özellikler bir araya getirilerek terörizm; cebir ve şiddet kullanarak hedef gözetmeksizin, adam kaçırma, suikast, silahlı eylem gibi değişik yöntemlere başvurarak gerek yönetimleri, gerek halkları baskı altına alarak güdülen amaçlara ulaşma eylemleri olarak tanımlanmaktadır.

Terörizmi diğer şiddet biçimlerinden ayıran üç temel özelliği bulunmaktadır. Birinci özellik, terörizm siyasi hedeflere yöneliktir. Başka bir deyişle, terörist eylemlerin devlet politikasını yönlendirmesi veya etkilemesi öngörülmektedir. Dolayısıyla, soygun ve cinayet gibi şiddet içeren eylemler terörist faaliyet olarak değerlendirilmemektedir. İkinci özellik, terörist faaliyetler devlet otoritesine zarar vermeye yönelik olma amacı yanında, doğrudan sivil halka yönelik olarak yapılmaktadır. Üçüncü özellik, terörist faaliyetlerin etnik gruplar, örgütler ya da gizli ajanlar aracılığıyla gerçekleştirilmesidir. Terörizm şu şekilde çeşitlerine ayrılabilir. Bunlar; ulusal terörizm, devlet terörizmi, devlet destekli terörizm, uluslararası terörizm, uluslar ötesi terörizm, siber ve modern terörizm.

Turizm sektörü ülkelerin en önemli sektörleri arasında yer almaktadır. Ülkelerin sahip oldukları turizm bölgeleri yani destinasyonlar gerek yurt içindeki, gerekse yurt dışındaki turistler tarafından ziyaret edilmekte bu, özelde söz konusu destinasyonların, genelde ise ülkenin ekonomisine olumlu etki meydana getirmektedir. Turizm çeşitleri genel olarak, sağlık ve termal, kış, yayla, mağara, av, kongre, golf, yat, inanç, kruvaziyer turizmi sayılabilir. İnsanların gelir düzeyinin artması, kendilerine daha fazla zaman ayırabilmeleri gibi faktörler hem turizmin çeşitliliğini hem de ülkeler arası turistik faaliyetleri artırmıştır. Turizm sektörü ulusal ekonomileri farklı yollarla etkilemektedir. Turistler ulaşım, konaklama, yiyecek, içecek, eğlence gibi farklı türde ve geniş bir alanda ürün ve hizmetleri tüketmektedir. Turistlerin bu talepleri, ekonomide iç talebin artmasına neden olmaktadır. Turizm sektörü tarım, inşaat, imalat, perakende ve ticaret gibi turizm dışında diğer sektörleri de etkilemekte ve böylece ekonomiyi canlandırarak istihdam artışı sağlayabilmektedir. Turizm sektörü aynı zamanda yollar, havaalanları, sağlık hizmetleri ve enerji gibi kamusal mal ve hizmetlerin kalitesinin de artmasına neden olmaktadır. Böylece turizm faaliyetleri ulusal refah ve gelire katkı sağlamaktadır.

İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD) 14 Aralık 1960 yılında kurulmuş ve günümüzde Türkiye dahil otuz altı üye ülkesi bulunmaktadır. Bu grupta yer alan ülkeler genelde refah seviyesi ve turizm potansiyeli yüksek ülkelerdir. Bu ülkelerde meydana gelebilecek terör faaliyetleri ülkelerin ekonomilerinde sorun yaratabileceği gibi aynı zamanda turizm sektörünü de olumsuz olarak etkilemektedir. Bu çalışmanın ana amacı OECD ülkelerinde terör faaliyetleri ile turizm sektörleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaya yöneliktir.

Anahtar Kelimeler: Terörizm, Makroekonomik Değişkenler, Ekonomik Kırılganlık, Ekonomik Özgürlük, Politik Özgürlük.

THE EFFECTS OF TERRORISM ON THE TOURISM SECTOR OF THE OECD COUNTRIES

Abstract

Terrorism is generally defined as acts of violence targeting the civilian population for political or ideological purposes. Although the international community has not yet accepted a comprehensive definition of terrorism, the definition of terror is made according to certain aspects by universal features. By combining these features, terrorism is defined as acts of violence and violence by using different methods such as kidnapping, assassination, armed action regardless of the target, to dominate both governments and peoples to be able to achieve motivated objectives.

There are three main characteristics that differentiate terrorism from other forms of violence. First, terrorism is directed at political goals. In other words, it is supposed that terrorist acts will direct or influence state policy. Therefore, violent acts such as robbery and murder are not considered as terrorist activities. Second, terrorist activities are aimed to affect directly to the civilian population as well as the aim of destroying the state authority. Third, terrorist activities are performed through ethnic groups, organizations or secret agents. Terrorism can be divided into the following types: national terrorism, state terrorism, state-backed terrorism, international terrorism, transnational terrorism, cyber and modern terrorism.

Tourism is one of the most important sectors of the states. The tourist regions, touristic destinations in other words, of the countries are visited by domestic and foreign tourists and that has positive effects on these destinations' economy in particular and the country's economy in general. The types of tourism are generally considered as health and thermal, winter, highland, cave, hunting, congress, golf, yacht, belief and cruise tourism. The developments such as increasing in the income level and the ability of people to spend more time on their selves increased both the variety of touristic activities and the transnational touristic movements. The tourism sector affects national economies in different ways. Tourists consume products and services in a wide range of different types, such as transportation, accommodation, food, beverage, entertainment. These demands of tourists lead to an increase in domestic demand in the economy. The tourism sector also affects other sectors such as agriculture, construction, manufacturing, retail and trade thereby tourism can increase employment by stimulating the economy. The tourism sector also causes an increase in the quality of public goods and services such as roads, airports, health services and energy. Thus, tourism activities contribute to national welfare and income.

Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD) was established in December 14, 1960 and there are thirty-six OECD member countries, including Turkey. These countries are generally countries with high level of prosperity and tourism potential. Terrorist activities that may occur in these countries can cause problems in the economies of that country and can also negatively affect the tourism sector. The main aim of this study is to reveal the relationship between terror activities and tourism sectors in OECD countries.

Keywords: Terrorism, Macroeconomic Variables, Economic Vulnerability, Economic Freedom, Political Freedom.

Soğuk Savaş Döneminde Avrupa’da Güvenliği Kurma Çabaları: Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Örneği

Doç. Dr. Ali Servet ÖNCÜ

ABD ve SSCB gibi farklı ideolojileri temsil eden devletlerin nükleer silahlara sahip olmaları, Soğuk Savaş boyunca dünyayı birçok kez bir nükleer savaş tehlikesiyle karşı karşıya bırakmıştır. Örneğin, Küba Krizi, nükleer savaş tehlikesinin çok da uzak bir olasılık olmadığını iki süper gücün dış politika yapıcılarına göstermiştir. Bu tecrübe, ABD’yi ve SSCB’yi karşılıklı mahvolmanın gerçekleşmemesi adına nükleer bir savaşı önlemeye, savaşa varabilecek çatışmaları denetlemeye veya en aza indirmeye zorlamış ve Soğuk Savaşta “Detent” (Yumuşama) Döneminin başlaması kaçınılmaz hale gelmiştir. Adı geçen dönemin başlamasıyla birlikte iki blok arasında nükleer silahların azaltılmasını içeren bir takım antlaşmalar imzalandığı görülmektedir. Nükleer silahlar konusunda bu gelişmeler yaşanırken, Avrupa’da da Detent döneminin varlığını hissettiren önemli adımlar atılmıştır. Bu çerçevede yürütülen diplomasi neticesinde Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı (AGİK) toplanmış ve 1 Ağustos 1975 tarihinde Helsinki Nihai Senedi otuz beş devletin katılımıyla imzalanmıştır.

AGİK’in toplanması ve Helsinki Nihai Senedinin imzalanması uluslararası sistemin idealizm yaklaşımı çerçevesinde koruma altına alındığını gösteren bir işarettir. Ancak zamanın ruhu dikkate alındığında; bu organizasyonun ortaya çıkışında en etkili yaklaşımın realizm olduğu kanaatine ulaşılmıştır. Hem iki blok arasında var olan çatışma ihtimalinin olası yıkıcı etkisi hem de blokların kendi içerisinde yaşamaya başladığı bir takım problemler bu güvenlik ve işbirliği organizasyonunun oluşturulmasını mecbur hale getirmiştir. Dolayısıyla bu bildiri de AGİK’in kuruluş süreci ve Helsinki Nihai Senedinin yürürlüğe girmesi ağırlıklı olarak realizm yaklaşımı üzerinden değerlendirmeye tabi tutulacaktır.

Helsinki Nihai Senedi, Soğuk Savaş içerisinde Avrupa’da güvenlik, barış ve istikrarı oluşturma noktasında atılmış en önemli adımlardan birisidir. Helsinki Nihai Senedi, Detent’i derinleştirecek veya Soğuk Savaş bitirecek derecede etkili olmasa da yumuşama ve güvenliğin standartlarını belirlemesi açısından önemlidir. Bir diğer özelliği ise Soğuk Savaşın bitmesinin ardından 1994 yılında Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatına dönüşmesi ve günümüzde de güvenlik, işbirliği ve insan hakları alanlarında önemli işlevler görmesidir. AGİK son elli yılda Avrupa’da güvenliğin temini noktasında atılan adımlardan birisi olduğu için etraflıca değerlendirilmesi gerekmektedir.

Helsinki Nihai Senedi ile Avrupa’da yumuşamanın ve güvenliğin standartları ve kuralları kesin bir şekilde belirlenirken; Doğu ve Batı blokları arasında yaşanan rekabet ve işbirliği şartları da düzenlenmiştir. Soğuk Savaş döneminde devletler güvenliklerini büyük ölçüde askeri tedbirlerle sağlamalarına rağmen Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı ve Helsinki Nihai Senedi farklı alanlarda yapılacak işbirliklerinin de güvenliğin korunmasına hizmet edebileceğini göstermiştir. Bu adımın en önemli özelliklerinden birisi de Soğuk Savaş boyunca derin bir rekabet içerisinde olan Doğu ve Batı bloklarını kısmen de olsa aynı güvenlik şemsiyesi altında toplayabilmesidir. Her ne kadar bu oluşumların varlığı, yokluğuna göre daha iyi olsa da devletler arası her krizin bu yapıyı test ettiği/edeceği gerçeğini de göz ardı etmemek gerekmektedir.

Establishing Security in Europe throughout the Cold War: Samples of Security in Europe and Conference on Cooperation

Since the countries like the USA and USSR which had different ideologies possessed nuclear weapons, the World had confronted with nuclear war in many times in the Cold War Era. For example, the Cuban Missile Crisis, proved to the policy maker of the two countries that the danger of nuclear war was not a slender chance. This experience has enforced both countries to prevent a nuclear war in order not to encounter a reciprocal eradication and to supervise the conflicts in the Cold War or minimize and beginning of the

“Detente” period in the Cold War became inevitable. With the beginning of the mentioned period, some agreements containing the reduce of the nuclear weapon has clearly been seen. While this progress has been encountered, very important steps which felt the existence of the Detente period has been witnessed in Europe. Resulting from the diplomacy in this framework, Conference on Security and Cooperation in Europe had been assembled and on 1 August 1975, Helsinki Final Act had been sign with the meeting of 35 countries.

The Meeting of Conference on Security and Cooperation in Europe and Helsinki Final Act are signs showing the international system was under the guard of idealism approach framework. Yet, the zeitgeist was taken into consideration, it has been of opinion that the realism was the most efficient approach in the emergence of this organization. Both the destructive effect of the probability of the conflict between the two blocks and some problems between the blocks inside made this establishment necessary. Hence, in this declaration, The establishment process of Conference on Security and Cooperation in Europe and invoking Helsinki Final Act has been evaluated mainly by the realist approach.

Helsinki Final Act, is one of the great steps in Europe that constitutes security, peace and stability. Helsinki Final Act is crucial in terms of detente not the end of the Cold War And determining the standards of the security or has deepened the Detente Period. Another feature of Helsinki Final Act is after the end of the Cold War it has been transformed into Organization for Security and Co-operation in Europe in 1994 and has important functions in current security, cooperation and human rights issues. The Conference on Security and Cooperation in Europe has been evaluated in detail, since it is one of the major steps of provision of security.

With Helsinki Final Act, while the detente and standards of security has been determined the competition and cooperation between the Eastern and Western bloc conditions had been arranged. Though the states provided their security with military forces in the Cold War Era, Organization for Security and Co-operation in Europe and Helsinki Final Act had shown that cooperation in different fields can serve the provision of security. One of the most important features of this step is despite being a competition between the Eastern and Western blocs, both can be gathered under the same title of security. Although the presence of such organisations is more preferable than the absence of them, it has not been neglected that every interstate crisis can and will test this structure.

This study has examined the reasons of meeting of Organization for Security and Co-operation in Europe, the preparatory Works, Helsinki Final Act and the approaches of foreign policy of the member states in the light of scientific principles. In this study, the foundation conditions of the mechanisms that try to protect the international system against probable risks like Organization for Security and Co-operation in Europe and Helsinki Act, and their evolution, what their strong and weak points are and at what level their contributions to the security and cooperation questions will be answered.

Key Words: Cold War, Europe, Detente, Security, Helsinki Final Act

TÜRKİYE’NİN NÜKLEER ENERJİ POLİTİKALARINDA ÇEVRESEL GÜVENLİK KÜLTÜRÜ: EKO-POLİTİK BİR ANALİZ

Arda ÖZKAN*

ÖZET

Nükleer enerjiye birçok devlet kuşku ve tepkili yaklaşmaktadır. Çünkü, nükleer sızıntı, kaza veya olay gerçekleştiği takdirde ortaya çıkan zararlar, çevresel açıdan giderilmesi olanak dahilinde olmayan çok vahim zararlardır. Devletlerin korkuyla yaklaştığı en önemli husus da nükleer atıkların depolanması ve nakledilmesi sırasında oluşan çevresel zararların yanında, nükleer santrallerin ömrünü doldurduktan sonra reaktörlerin sökülme aşamasındaki bozulmalar ve özellikle mali külfetlerdir. Fukuşima kazası sonrası dünya enerji politikalarının değişmesiyle birlikte bazı devletler nükleer programlarını ertelemiş, bazı devletler askıya almış, diğer bazıları da nükleer enerji gündemlerine hızla devam edeceklerini açıklamıştır. Nükleer enerjiye devam etme kararı alan ülkeler nükleer sorumluluk bağlamında çevresel güvenliğin oluşturulması yönünde çalışmalar başlattıklarını ve işbirliği içinde bulunacaklarını ilan etmişlerdir.

Nükleer güvenlik konusunda sorumluluk taşıyacak bir kurum ya da kuruluş, nükleer reaktör tasarımında meydana gelecek hataları önlemek, reaktör yapılarının nükleer güvenlik açısından etkilerini bertaraf etmek, güvenli yapıların oluşumuna imkan sağlamak, çalışan kişilerin eylemlerinin reaktörlerin güvenliğine her safhada yardım edecek faaliyetleri kazandırmak amacıyla bir güvenlik kültürü oluşturmalıdır. Bu kuruluş, kendi politikalarını ve organizasyonel yapısını inşa ederken de nükleer güvenlik konusu üzerine öncelik vermelidir. Sorumluluklarının sınırlarını açık bir biçimde ortaya koyması da gerekmektedir. Yeterli sayıda kalifiye eleman istihdam edilerek teknik personelin güvenlik kültürünü benimsemesi sağlanmalıdır. Bunların yanı sıra, hatalara karşı teçhiz edilmiş son teknolojiler sayesinde kendiliğinden önlem alabilen nükleer reaktörler günümüzde tercih edilmesi gereken en önemli nükleer seçeneklerdendir.

Türkiye de enerji ihtiyacını giderebilmek ve dışa bağımlılıktan kurtulabilmek amacıyla nükleer enerji projelerini yürüten ülkelerden biri olarak nükleer enerji santrallerinin güvenli bir biçimde çalışabilmesi amacıyla tasarımı, yapısı ve işleyiş mekanizması ile ilgili kapsamlı düzenlemelere ihtiyaç duymaktadır. Nükleer enerjinin kullanımı ile ilgili sorunları çözmek için bu teknolojideki güvenlik kültürünü geliştirmek ve kurumsal faktörlerle ilgili önleyici ve çözüm üreten yaklaşımları benimsemesi gerekmektedir. Nükleer enerji santrallerini bütüncül olarak değerlendirmek için teknoloji, organizasyon ve insan faktörlerini birlikte ele alan yaklaşımla çalışmaların yapılması son zamanlarda sıklıkla öne sürülen çevresel güvenlik kültürü ile ilgili düşünceler arasındadır. Bu çalışmada, Türkiye’de inşası devam eden Mersin Akkuyu ve Sinop İnceburun nükleer enerji santral projelerinin sağlayacağı güvenlik kültürüyle uluslararası standartların aynı olup olmadığını, nükleer enerji ucuz mu, nükleer enerji çevre dostu mu, nükleer enerji verimli mi ve nükleer enerji güvenli mi gibi sorularla sınıyarak eko-politik bir analiz yapılması hedeflenmektedir. Bu hedef kapsamında yapılacak analizle çevresel güvenlik kültürünün nükleer enerji alanında uygulanmasının önemi dile getirilecektir.

Anahtar Sözcükler: Nükleer enerji, çevresel güvenlik, küresel yönetim ilkeleri.

* Arş. Gör. Dr., Giresun Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (e-mail: ardaozkan83@hotmail.com).

CULTURE OF ENVIRONMENTAL SECURITY IN TERMS OF NUCLEAR ENERGY POLICY F TURKEY: AN ECO-POLITIC ANALYSIS

ABSTRACT

Nuclear energy is approached as a skeptical and reactive by many states. Because the damage that occurs when nuclear leakage, accident or event occurs is a very grave harm that cannot be eliminated from an environmental point of the view. The most important issue that the states are approaching with fear is the environmental damage caused by the storage and transportation of nuclear wastes as well as the deterioration of the dismantling stages of the reactors after filling the life of the nuclear power plants and especially financial burdens. With the change of world energy policies after the Fukushima accident, some states have postponed their nuclear programs, some have taken suspenders, others have announced that they will continue their nuclear energy agendas rapidly. Countries that have decided to pursue nuclear energy have declared that they are working towards establishing environmental security in the context of nuclear responsibility and will cooperate.

An institution or organization responsible for nuclear safety should establish a culture of safety in order to prevent mistakes that may arise from reactor design, to eliminate the effects of nuclear power plant construction on nuclear safety, to enable the formation of safe structures, and to provide the activities of employees' activities to help the reactors safely in every aspect. This organization should also prioritize nuclear security when building its own policies and organizational structure. It is also necessary to make clear the limits of their responsibilities. Adequate number of qualified personnel should be employed to ensure that technical personnel adopt safety culture. Besides these, nuclear reactors, which are able to prevent themselves by means of the latest technologies equipped against faults, are nuclear options that should be preferred.

Turkey also designs to operate in a safe way of nuclear power plants as one of the countries carrying out nuclear energy projects in order to escape to resolve its energy needs and export from addiction, it is in need of comprehensive regulations regarding the structure and operation mechanism. In order to solve problems related to the use of nuclear energy, it is necessary to develop security culture in this technology and adopt preventive and solution-oriented approaches to institutional factors. Working with an approach that tackles technology, organization and human factors to assess nuclear power plants as a whole is among the most often considered the idea of environmental security culture that has recently been put forward. In this study, the ongoing construction in Turkey in Mersin Akkuyu and Sinop İnceburun the safety culture will provide the nuclear power plant project that international standards are the same like questions does nuclear energy cheap, does nuclear energy friendly to environment, does nuclear energy efficient and does nuclear power safe, an eco-political analysis is targeted. An analysis of this goal will be highlighted in the application of the environmental safety culture in the nuclear energy field.

Keywords: Nuclear energy, environmental security, principles of global governance.

FETÖ "derin devlet" ilişkisinde 28 Şubat Darbe Süreci'nin rolü

Aysel Özdemir Çolak¹

2012 yılında cereyan eden 7 Şubat MİT Krizinden beri krizin faili olan Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ), ülke gündemini meşgul etmeye devam etmektedir. O tarihten beri FETÖ unsurları tarafından bizzat yönlendirilen dolaylı darbe girişimleri (17-25 Aralık ve MİT Tırları Krizi) 15 Temmuz 2016 tarihinde doğrudan darbe girişimi ile zirve yaptı. Türkiye’de yaşanan bütün darbe ve müdahalelerde dış destekli “derin devlet” yapılanmasının varlığı her zaman söz konusu olmuştur. Bu bağlamda, FETÖ’nün, Türkiye’de demokratik siyaset üzerindeki vesayetini adı olarak beliren “derin devlet” yapılanmasındaki yerini ortaya koymak son derece önemli bir konudur.

Bu çalışmada, FETÖ’nün “derin devlet” yapılanmasındaki yeri açıklanmaya çalışılacaktır. Özellikle, 1980’lerden sonra Amerika Birleşik Devletleri (ABD) tarafından yürürlüğe komünizm ile mücadele etme anlamında konulan “yeşil kuşak” ve Türkiye’de de muhafazakâr toplumsal yapıya uygun vesayet unsurları oluşturma projeleri kapsamında “derin devlet” yapılanmasının yeni konseptte uygun olarak FETÖ öne çıkarılmıştır. FETÖ ile diğer derin devlet unsurlarının değiştirilmesi sürecinde, 28 Şubat müdahale süreci son derece önemlidir.

Impact of February 28 Process in the FETO "deep state" relationship

Following the February 7 MİT Crisis, 2012, the Fethullahist Terrorist Organization (FETÖ), the perpetrator of the Crisis, has occupied the country's agenda. Since then on, indirect interventions on civilian authority ended with the July 15 coup attempt, 2016, all led by the FETÖ. In all “foreign-backed” coup and intervention taking place in Turkey "deep state" that has been the name of the bureaucratic tutelage over the democratically elected government has been the embodiment of the assets in question at any time. In this context, it is extremely important to put forth the position of FETÖ in the deep state structure.

This study aims at examining the place of FETÖ in “deep state” structure. In particular, it attempts to discuss the projects of “green belt” led by the USA after 1980 and of forming tutelary groups suitable for Turkey’s conservative social structure within the framework of creating and placing the FETÖ as a main actor of Turkey’s “deep state”. In the process of replacing the age-old deep state actors with the elements of the FETÖ, the process of February 28 intervention is extremely important.

---

¹ Bülent Ecevit Üniversitesi, Öğretim görevlisi Dr.

PKK /PYD İlişkisi -PYD 'nin Suriye'deki Etnik Terör Uygulamaları

ÖZET

Ayten KARAKOÇ

PKK Terör Örgütü'nün temellerini 1994 yıllarına dayanan ve Abdullah Öcalan tarafından sağlanması ve kalıcı olması için temelini ideoloji olarak Marksizm'e dayanarak Güney ve Doğu'da kürt halkının varlığından hareketle bağımsız bir Kürdistan kurmayı amaçlamıştır. PKK Terör Örgütü, kişileri bünyesinde toplayan ve varlığının devamı içinde şiddete başvuran, silahlı faaliyet gösteren bir yapı olarak ortaya çıkmıştır, bu yapısını daha da genişleterek başka bölgelerde ve başkaları üzerinden terör uygulamalarına yön vermiştir.

2003 yılında Kuzey Suriye'de PKK Terör Örgütü tarafından kurulan Demokratik Birlik Partisi (PYD) daha sonra Suriye Devriminin oluşturduğu kırılma sonucu nüfuz alanı Kuzey Suriye'de en önemli aktörlerden biri konumuna gelmiştir. Bununla birlikte PYD bölgesel özerklik idealiyle, Esed rejiminin doğrultusunda hareket etmeye başlamıştır. PKK ile ilişkisi olmadığını iddia eden PYD, iç tüzüğünde "teşkilat nedir" kısmında Kongra-Gel'i Kürdistan halkı için yüksek yasama organı" olarak tanımlamıştır, bu da ilişkiyi gözler önüne sermeye yetecektir. PKK Terör Örgütü'nün PYD üzerinden yürüttüğü ve ilişkisini bu denli ortaya çıkaran bir başka kavram ise terördür. Günümüz dünyasına bakıldığında ise aynı şekilde ve bir ülkenin veya bir bölgenin karşılaştığı bir sorun olmaktan çıkmış, dünyanın hemen her bölgesinde neredeyse bütün devletlerin belli ölçüde karşılaştıkları bir gerçek olmuştur. Genellikle ideoloji bir temele dayalı olarak ortaya çıkan terör hareketleri bazen de sosyal, siyasal, dini ve etnik temellere dayalı olarak ortaya çıkmaktadır. Özellikle etnik bir kimliğe dayalı olarak ortaya çıkan etnik terörün, nihai amacı olan ayrı bir devlet yaratma sonucunu elde edinmek istendiğini göstermektedir.

PYD' nin Suriye'de uyguladığı etnik terör ise, milyonlarca insanın yurdundan edilmesine, keyfi tutuklama, infaz ve tecavüz gibi uygulamalarla çirkin yüzünü göstermiştir. Biz de bu çalışmamızda Türkiye'nin Ulusal ve Uluslar arası düzeyde güvenlik hinterlandında gerçekleşen PKK/PYD/YPG adlarıyla anılan terörist faaliyetlerini kaynaklar ölçüsünde değerlendireceğiz.

Anahtar Kelimeler: PKK/PYD/YPG, Kongra-Gel, Etnik Terör, Ulusal Güvenlik Sorunu, Türkiye

ABSTRACT

PKK Terror Organizastion whose origin time back to 1994, sought to create an independent Kurdistan by virtue of Kurdish public who live in the South and East. The basis of the organization based on Marxism ideology to make the organization permanent by Abdullah Öcalan. PKK Terror Organization showed up as an armed structure that recruits and resorts to violence to protect its existence, further, directed terror actions in other regions by using other people.

The Democratic Union Party (PYD) which was founded by PKK Terror Organization in North Syria in 2003, has become one of the most important agent in North Syria owing to the breakdown of the Syrian Revolution. Thus, PYD took up a position at the Assad Regime for the purpose of regional autonomy. PYD that denies their relationship with PKK, defined the Kongra-Gel as "supreme legislative council for the Kurdish public", in the tranche of their byelaw "definition of the governance", which is sufficient to unfold the relationship. Another notion that reveals the relationship is terror, which has been carrying out by PKK Terror Organization by means of PYD. When we look at the today's world, it is no longer a problem that faced by a country or a region of the world. Terror organizations, which usually based on ideological basis, sometimes occur due to social, political, religious and

ethnic foundations. Ethnic terror which appears by reason of ethnic identity show that to create a separate state is the original purpose.

PYD's ethnic terror in Syria has raised its ugly face by causing millions of people to leave their country and practices such as arbitrary arrest, execution and rape. At his mission, we are going to investigate terrorist activities (PKK/PYD/YPG) that have been occurring in the security hinterland of Turkey, in accordance with the resources.

Türkiye’de Uluslararası İlişkiler Disiplininde Barış Çalışmaları ve Çatışma Çözümü

Doçent Dr. Bezen Balamir Coşkun

Gökberk Ali Yavuz Aydın, Fatma Nihan Erdoğan, Muhammed Ömer Hamdi ve Fulorya İnan

Barışın tesisi için beklentileri iyileştirmenin yollarını arayan barış çalışmaları ve çatışma çözümü alanı, farklı yaklaşımlarla, farklı disiplinler tarafından beslenmekte, silahlı-silahsız çatışmaların temel problemlerini anlamaya, özellikle insanlığa karşı işlenen suçların önlenmesini hedeflemektedir. 1960’lardan itibaren, disiplinler arası bir alan olarak günümüze kadar gelmiştir. Barış çalışmalarının bir disipline alan olarak tanınması Johan Galtung ile başlamış ve kuramsal gelişme ile birlikte akademik araştırma merkezleri kurularak alan kurumsallaşmıştır.

Barış çalışmaları siyaset bilimi, Uluslararası İlişkiler, Sosyoloji, Psikoloji, Antropoloji ve İktisat alanlarından farklı unsurları içeren multidisipliner bir alandır. Uluslararası ilişkiler alanında dbarış çalışmaları ve çatışma çözümünü, güvenlik çalışmaları gibi bir alt disiplin olarak karşımıza yerini alır. Özellikle çatışma çözümü uluslararası sistemdeki aktörler arasındaki çatışmaların çözümü ile ilgili bir analiz çerçevesi olarak sık kullanılmaya başlanmıştır. Türkiye’ye geldiğimizde, Türkiye’de çatışma çözümü ağırlıklı olarak psikoloji ve iletişim disiplinlerince bir araştırma alanı olarak kabul görmektedir. Türkiye’deki üniversitelerde açıköğretim programları da dahil olmak üzere değişik isimler altında 100 civarında uluslararası ilişkiler programı bulunmaktadır. Bu programlarda ise 600 civarında akademisyen bulunmaktadır. Türkiye’de uluslararası ilişkiler alanındaki akademik çalışmalara ve uluslar ilişkiler alanındaki lisans ve yüksek lisans programlarına bakıldığında güvenlikçi ve realist yaklaşımın alanı domine ettiği görülmektedir. Realist ve güvenlikçi yaklaşımın ağırlığı disiplinin fotoğrafını çekmeye yönelik periyodik olarak Türkiye’de de yapılan Teaching, Research and International Politics (TRIP) anketlerinde de açıkça görülmektedir. Türkiye’de Uluslararası İlişkiler Konseyi tarafından uygulanan TRIP projesinin hedefi, epistemolojik ve ontolojik anlamda uluslararası ilişkiler disiplininin sınırları, özgün karakteri ve diğer disiplinler ile geçişkenliğini anlamının yanı sıra, akademisyenlerinin eğitim, araştırma yöntemleri, disiplin ve güncel dış politika gelişmelerine ilişkin tutumlarına ışık tutmaktır. Bu anketlere katılan uluslararası ilişkiler akademisyenlerinin en çok tercih ettiği yaklaşım positivism ve realism olarak belirtilmiştir. Barış çalışmaları ve çatışma çözümü ise özelleşmiş alanlar olarak görülmekte ve bu alanlarda yapılan akademik çalışmaların sayısı güvenlik çalışmaları alanında yapılan üretimden oldukça düşük bir oranda kalmaktadır. Bu alanda üniversitelerin uluslararası ilişkiler programlarından ziyade TUIÇ, BİLGESAM, İstanbul Politikalar Merkezi gibi akademi dışı merkezlerce yapılmaktadır. İncelendiğinde 2012 yılından beri faaliyet gösteren Barış çalışmaları ve Çatışma Çözümleri isimli akademik dergide bile barış çalışmaları ve çatışma temalarından çok güvenlikçi yaklaşımla ele alınmış çalışmalar göze çarpmaktadır. Barış çalışmaları ve çatışma çözümüne dair akademik ilgisizlik ders programlarına da yansımıştır. Barış Çalışmaları ve Çatışma Çözümü dersleri seçmeli ders olarak müfredatlarda yer alsada bu dersler nadiren açılmaktadır.

Bu çalışmada öncelikli olarak Türkiye'deki uluslararası ilişkiler bölümlerindeki akademisyenlerin barış çalışmaları ve çatışma çözümü alanında yaptıkları yayın sayıları, bu alanda yapılan yüksek lisans ve doktora tezlerinin sayıları ve bu çalışmaların üniversitelere göre dağılımı tespit edilecektir. Ayrıca tam metin erişimi olan makale ve tezlerde kullanılan yaklaşımlar ve analitik çerçeveler de ımercek altına alınacaktır. Alandaki akademik resim ortaya konulduktan sonra barış çalışmaları ve çatışma çözümü derslerinin lisans ve yüksek lisans programlarındaki yeri ve müfredatları incelenecektir. Bu sayısal tespitlerden sonra barış çalışmaları ve çatışma çözümleri üzerine akademik çalışmalar yapan ve bu alanda ders veren öğretim elemanlarından seçilen bir örneklem ile derinlemesine görüşmeler yapılarak tartışma daha da derinleştirilecektir. Bu çalışma süresince yüksek lisans düzeyinde Barış Çalışmaları dersi alan 4 yüksek lisans öğrencisi ile birlikte çalışılacaktır. Bu çalışmanın sonucunda Türkiye'de barış çalışmaları ve çatışma çözümlerinin uluslararası ilişkiler disiplinindeki yeri detaylı bir şekilde tartışılacak ve barış çalışmaları/çatışma yöntemi eğitimi ile ilgili de öneriler getirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye'de Uluslararası İlişkiler, barış çalışmaları, çatışma çözümü, metodoloji eğitim

TEKNOLOJİ TABANLI ŞEHİR GÜVENLİK SİSTEMLERİ VE VERİ MAHREMİYETİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

İmam Bakır Kanlı*
Burak Kaplan**

ÖZET

Güvenlik sadece insanların değil tüm canlıların en temel ihtiyaçlarından biridir. Bu yüzden her canlı türü yaşamın sunduğu risk ve tehditlere karşı korunma içgüdüsüne sahiptir. Neolitik devrimin sonuçlarından birisi olarak, insanoğlunun göçebe hayat düzeninden yerleşik hayata geçişi, mekânı ve mekân güvenliğinin sağlanması konusunu da beraberinde getirmiştir. Sanayi Devrimi şehir güvenliği açısından önemli bir kırılma noktası olmuştur. Öte yandan paradigmada büyük kırılmalara neden olan bir diğer devrim şüphesiz endüstri alanında yaşanmıştır. Sanayi Devrimi'nden sonra şehirler yoğun göç almış ve nüfusları ciddi oranda artmıştır. Bunun sonucunda ilk sanayi şehirlerinin suç oranlarında büyük bir artış görülmüş ve şehirlerin çok boyutlu suç önleme yaklaşımı ile daha güvenli yaşam alanları haline getirilmesi hedeflenmiştir. Bilim ve teknolojiye yaşanan gelişmeler sonucunda da teknoloji tabanlı önlemler çok boyutlu suç önleme yaklaşımının bir parçası olmuştur. Günümüzde yapay zekâ, nesnelerin interneti ve büyük veri gibi yeni teknolojiler özellikle Çin, ABD ve Rusya gibi ülkelerde şehir güvenlik sistemlerinin birer parçası haline gelmiştir. Ancak bu sistemlerin güvenlik amacıyla kullanılması durumunda kişisel verilerin mahremiyeti en önemli tartışmalardan biri haline gelmektedir. Bu bağlamda şehir güvenlik sistemlerinde kullanılan teknoloji tabanlı uygulamaların suç önlemede oynadığı rol ve bu uygulamaların veri mahremiyeti açısından sakinlerinin karşılıklı olarak incelenmesi çalışmanın konusudur. Bu çalışmanın amacı toplumların güvenlik ihtiyacı karşılanırken bu durumun insan haklarını ihlal etme riskine cevap aramaktır. Güvenlik uygulamalarının yasal sınırlarının ne olması gerektiği ve sebep olabileceği insan hakları ihlallerinin örnek ülkeler üzerinden açıklanması çalışmada hedeflenmektedir. Çalışma teorik bir çerçeveye sınırlandırılmış ve Çin, ABD ve Rusya uygulamaları üzerinden değerlendirmeler yapılarak Türkiye'nin izlemesi gereken politikalar ele alınmıştır. Çalışma günümüzde şehir güvenlik sistemlerinin en güncel tartışma konularından birini ele aldığı için önemlidir. Çalışmanın ana yöntemi literatür taramasıdır. Ayrıca ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşların yayınladıkları teknik ve analitik raporlardan yararlanılmıştır. Çalışmada ülkelerin kendi tehdit algılarına göre bir riskli profili çıkardığı ve bunun sonucunda da masum insanların suç işlemeseler dahi suçlu muamelesiyle karşılaştıkları gibi bir temel sonuca ulaşılmıştır. Bu durumun ortadan kaldırılması için ise şehir güvenliği bağlamında teknolojiden yararlanmanın hangi sınırlar içerisinde olması gerektiği konusuna Türkiye için öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: güvenlik, mahremiyet, şehir güvenliği, teknoloji, veri

AN EVALUATION ON TECHNOLOGY BASED URBAN SECURITY SYSTEMS AND DATA PRIVACY

ABSTRACT

Security is one of the basic needs of not only people but also living beings. Therefore, each living species have instinct to protect against the risks and threats of life. As a result of Neolithic Revolution, the transition of human settlements from nomadic to settled life has brought about the area and the security of the area. Industrial Revolution was an important

* Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, bkanli@yahoo.com

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Politikası Tezli Yüksek Lisans Programı, kaplanburak94@gmail.com

breaking point in terms of urban security. On the other hand, another revolution in the paradigm that led to big breaks was existed in the field of industry. After the Industrial Revolution, the urbans received immense immigration and their population increased significantly. Thus, crime rates have increased dramatically in the first industrial urbans. They are aimed to become safer living areas with the multi-dimensional crime prevention approach. As a result of development in science and technology, technology based preventions have been part of multi-dimensional crime prevention approach. Today, new technologies such as artificial intelligence, internet of Things (IoT) and big data have become a part of urban security systems especially in China, USA, Russia. However, when these systems are used for security, personel data privacy is one of the most important debates. In this context, the role of technology-based applications used in urbans security systems to crime prevention and examination of the disadvantages of these practices in terms of personel data privacy is the subject of this study. The purpose of this study is to seek the answer to the risk of violating human rights while fulfilling the security needs of society. The aim of this study is to explain the legal limits of security practices and to explain the human rights violations that can be caused by sample countries. The study was limited to theoretical framework and evaluations were made over China, USA and Russia practices and Turkey need to follow policies are discussed. The study is important to adresses one of the most recent discussion issues of urban security systems. The main method of the study is literature review. In addition, technical and analytical reports which published by national and international institutions and organizations were utilized. In this study, it was concluded that the countries have taken a risky profile with respect to their own perceptions of threat and finally, innocent people were treated as criminal even if they don't commit crimes. In order to eliminate this situation, suggestions were made about the limits of using technology in context of urban security for Turkey.

Keywords: data, privacy, security, technology, urban security

İsrail'in "Nükleer Belirsizlik" Politikası

Cenk ÖZGEN*

Kuruluşundan itibaren İsrail'in savunma planlamasında etkili olan stratejik aklın, ülkenin tehditlerle çevrili bir coğrafyada yer aldığı varsayımından hareket ettiği görülmektedir. Güvensizlik esaslı bu varsayım, İsrail'i askeri gücünü arttırma, bir sonraki aşamada da nükleer silah sahibi olma düşüncesine götürmüştür. İsrail, 1950'li yılların ortalarında nükleer silah programını başlatmıştır. Nitekim genel kanı, İsrail'in 1960'lı yılların ikinci yarısında nükleer silah üretebilecek düzeye geldiği yönündedir. Günümüzde İsrail Ordusu'nun envanterinde kaç adet nükleer harp başlığı olduğu hususunda farklı tahminler yapılmaktadır. Ancak tahminler farklılaşsa da nükleer silahların mevcudiyeti hususunda tereddüt bulunmamaktadır. Öte yandan İsrail, bugüne kadar nükleer silah sahibi olduğunu resmen kabul eden bir açıklama yapmamıştır. Buradaki ilginç nokta iddiaların reddine yönelik bir tutum içerisinde de olmamasıdır. İsrail'in nükleer silahlar konusunda şeffaflıktan uzak bu yaklaşımı alanyazında "nükleer belirsizlik" politikası olarak adlandırılmaktadır. Bu çalışmada, İsrail'in caydırıcılığının en önemli unsurlarından biri olan nükleer belirsizlik politikasının incelenmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İsrail, Nükleer Silah Programı, Mordechai Vanunu, Nükleer Belirsizlik, Caydırıcılık.

Israel's Nuclear Ambiguity" Policy

It is clearly seen that the strategic mind, which has been effective in Israel's defense planning since its foundation, has acted on the assumption that the country is located in a region surrounded by threats. This insecurity-based assumption led to firstly to increase military power and in the next stage to acquire nuclear weapon. Israel began its nuclear weapons program in the mid-1950s. As a matter of fact, it's a widely held belief that Israel developed the first nuclear bomb in the late 1960s. Nowadays, different estimates are made about how many nuclear warheads are in inventory of Israel Defense Forces. However, although the estimates differ, there is no hesitation about the existence of nuclear weapons. On the other hand, until today, Israel has not officially confirmed that it has nuclear weapons. The interesting point here is that there is no attitude towards rejection of claims. Israel's attitude towards nuclear weapons is named "nuclear ambiguity" policy. In this study, it is aimed to examine the nuclear ambiguity policy, which is one of the most important elements of Israel's deterrence.

Keywords: Israel, Nuclear Weapons Program, Mordechai Vanunu, Nuclear Ambiguity, Deterrence.

---

* Dr. Öğr. Üyesi, Giresun Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, E-Mail: cenk.ozgen@giresun.edu.tr

Siber Tehditler Karşısında Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin (KOBİ) Güvenliği

Cevdet ÖZMEN

Özet

Yaşanan küresel dönüşüm ve post-modernizmin gölgesinde kaos temelli ulusal ve uluslararası güvenlik tehditleri arasında yer alıp, sınır tanımadan, zaman ve mekândan bağımsız olarak gerçekleştirilebilen siber saldırılar ülke ekonomilerini yüksek oranda tehdit etmektedir. Gelişmiş ülkelerde tüm işletmeler içindeki oranı %90, toplam istihdam içindeki payı %65, toplam yatırım içindeki payı %35'den fazla olan küçük ve orta büyüklükteki işletmeler (KOBİ), yeterli bilişim teknolojileri ve insan kaynakları donanımlarına sahip olmadıkları için siber saldırılara daha kolay maruz kalabilmekte. Sermaye bulmakta sıkıntı çekmek gibi çeşitli dezavantajları bulunmasının yanı sıra hareket kabiliyetleri yüksek, hızlı karar alabilen ve yenilikçi kuruluşlar olan KOBİ'ler özellikle kriz dönemlerinde ekonomiye can vermektedirler. Ülkeden ülkeye göre değişiklik gösteriyor olmakla birlikte genel kabul gören ve Avrupa Birliği Komisyonunun ilk defa 3 Nisan 1996'da yapmış olduğu ve tavsiye kararı haline getirmiş olduğu KOBİ tanımına göre küçük ölçekli işletmelerin tanımında dört kriterin kullanıldığı görülmektedir; sermayesinin % 5'inden fazlası büyük işletmelere ait olmayan, çalışan kişi sayısı 0- 9 arasında olan, yıllık cirosu Milyon Euro'yu veya yıllık bilanço toplamı 5 Milyon Euro'yu geçmeyen işletmeler küçük ölçekli işletme olarak tanımlanmaktadır. Yine aynı şekilde, orta ölçekli işletmelerin tanımında da dört kriter kullanılmıştır; sermayesinin % 5 inden fazlası büyük işletmelere ait olmayan, istihdam edilen kişi sayısı 50- 9 arasında olan, yıllık cirosu 0 milyon Euro'yu veya yıllık bilanço toplamı milyon Euro'yu geçmeyen işletmeler olarak tanımlanmıştır. İşletme büyüklüğü gözeticmeden yapılan siber saldırılara karşı savunmasız kalan KOBİ'lerin ülke ekonomilerindeki payları dikkate alınırsa ulusal (ekonomik) güvenliğe kolayca zarar verecek boyutlara ulaşabilecek tehditlere aralanan bir arka kapı görevi gördükleri gözlerden kaçmaktadır. KOBİ'lerin ülke ekonomilerine olan katkıları ve karşı karşıya kaldıkları siber saldırıların boyutlarının ve zararlarının analitik bir çalışma ile çeşitli verilere dayanılarak ortaya konulup bu konuya dikkatlerin çekilmesi yönünde bir bakış açısının geliştirilmesi bu çalışmanın ana amacını oluşturmaktadır. KOBİ'lere yönelik siber saldırılarla ilgili, özellikle güncel veriler dikkate alındığında, ekonomik üretkenliğin korunabilmesi, sürdürülebilmesi ve istihdama olan katkılarının devamı açısından KOBİ güvenliğinin ülke güvenliği anlamına da geldiği kolayca fark edilebilecektir. KOBİ'ler için devlet destekli güvenlik platformlarının oluşturulması, özellikle siber saldırılardan korunabilmeleri için teknik destek ve eğitim faaliyetlerinin ortak bir çatı altından yürütülmesinin gerekliliği gün geçtikçe daha çok su yüzüne çıkıp daha çok önem arz etmektedir. KOBİ güvenliğine yönelik alınabilecek basit ama etkili önlemlerle ülke ekonomilerine yapılan siber saldırıların belirli bir boyutundan da olsa yüksek oranda korunabileceği ön görülmektedir. Anahtar Kelimeler: Siber tehditler, küçük işletmeler, orta büyüklükteki işletmeler, KOBİ, güvenlik

Security of Small and Medium-Sized Enterprises (SMEs) Against Cyber Threats Abstract In the shadow of global transformation and post-modernism, chaos-based national and international security threats are among the threats of cyber attacks that can be carried out independently of time and place. Small and medium-sized enterprises (SMEs) with more than 90% of all enterprises in developed countries, 65% of total employment and a share of more than 35% in the total investment are more easily exposed to cyber attacks because they do not have sufficient information technologies and human resources equipment. In addition to having various disadvantages, such as difficulties in finding capital, SMEs with high mobility, fast decision-making and innovative organizations are giving life to the economy especially in times of crisis. According to the SME definition, which is generally accepted and made by the European Commission on April 3, 1996 as a recommendation decision, it is seen that four criteria are used in the definition of small-scale enterprises; more than 25% of the capital does not belong to large enterprises, the number of people working between 10-49, the annual turnover of 7 Million Euros or the annual balance sheet total of 5 Million

Euro is defined as a small-scale enterprises. Similarly, four criteria were used in the definition of medium-sized enterprises; more than 25% of the capital is not owned by large enterprises, the number of employed persons is between 50-249 and the annual turnover is defined as 40 million Euro or the annual balance sheet totaling no more than 27 million Euro. Considering the share of SMEs, which are vulnerable to cyber attacks without regard to the size of the enterprise, in their countries' economies, it is evident that they act as a back door that opens up to threats that can easily harm the national (economic) security. The main purpose of this study is to develop a perspective on the contribution of SMEs to the economies of the country and the dimensions and harms of the cyber attacks they face with an analytical study that will be presented based on various datas. When it comes to cyber attacks against SMEs, especially considering current data, it can be easily realized that SME's security means security of the country in terms of maintaining and sustaining economic productivity. The necessity of the establishment of state-supported security platforms for SMEs, technical support and training activities in order to protect them from cyber-attacks, is becoming more and more important. It is foreseen that cyber attacks on the country's economies can be maintained at a high level, even with a simple but effective measure for SME security. Keywords: Cyber threats, small businesses, medium-sized businesses, SMEs, security

ULUSLARARASI GÜVENLİK VE FEMİNİZM

Ayşenur KIRILMAZ*

Doğacan BAŞARAN**

Özet

Devletlerin dış politika yönelimleri, ulusal çıkarlarını nasıl tanımlıyor olduklarıyla yakından ilişkilidir; zira devletlerin, dış politikalarını ulusal çıkar algılamaları çerçevesinde inşa etmekte oldukları bilinmektedir. Ulusal çıkar tanımlamasını şekillendiren en önemli unsur ise ilgili ülkenin güvenlik kaygısı ve bu güvenlik kaygısı çerçevesinde oluşan tehdit algılamasıdır.

Algılanan tehdit, ülkelerin çıkar tanımlamalarında çeşitli farklılaşmaların meydana gelmesine sebep olabilmektedir. Bu nedenle güvenlikçi bir perspektiften bakıldığında, devletler arası ilişkilerin, devletlerin kendi güvenliklerini sağlamaya çalıştığı bir güç mücadelesi olarak ele alındığı görülmektedir. Bu noktada güvenlik kavramı, ulusal, bölgesel ve küresel düzeyde farklı biçimlerde tartışmalara yol açan bir kavram olarak göze çarpmaktadır. Örneğin bir devletin ulusal çıkar tanımlaması çerçevesinde uyguladığı bölge politikası, bahse konu olan devletin ulusal güvenliği açısından tutarlı olmakla birlikte, bölgesel veya küresel güvenlik açısından istikrarsızlık unsuruna dönüşebilmektedir.

Küreselleşmenin dünya üzerinde genel kabul gören yaygınlaşmasıyla birlikte, etnik ve dinsel sorunlar başta olmak üzere kimliğe dayalı sorunların yeniden önem kazanarak öne çıkmasına bağlı olarak devletlerin çıkar ve tehdit algılamalarında meydana gelen farklılaşma ulusal, bölgesel veya küresel düzeyde güvenlik ortamını daha kırılgan bir hale getirerek sistem üzerindeki istikrarın sağlanmasının zorlaştırmıştır. Bu doğrultuda küreselleşmenin dünya üzerinde genel kabul görmesine paralel olarak, bölgesel sorunların da artarak belirginleştiği ifade edilebilir. Temel düzeyde bölgesel güvenlik, bir grup ülkenin çıkarlarının ortak çıkar haline dönüşerek söz konusu ülkelerin birlikte hareket etmesiyle oluşan istikrar durumunu ifade etmektedir.

Yukarıda belirtilen bilgilerden hareketle güvenlik çalışmaları incelendiğinde, kadınların söz konusu çalışmaların dışında tutularak yok sayıldığı ve literatüre erkek egemen bir bakış açısının hâkim olduğu görülmektedir. Oysa tarih, ezen ve ezilenler arasındaki ilişkiler üzerinden şekillenmektedir. Bu ezen-ezilen ilişkisi, genellikle sınıfsal analizleri ifade etmek amacıyla kullanılsa da tarih boyunca, toplumların ataerkil yapısının bir sonucu olarak “kadın” da ezilen bir aktör olarak arka plana itilmiş ve erkeklerin tahakkümü altında kalmıştır. Bu çalışmada da kadının varlığını kanıtlaması ve kadınların doğal hakkı olan temel özgürlüklerin kazanılması yolunda en önemli ideolojik motivasyon unsuru olan feminist kuramın güvenlik çalışmalarındaki yeri incelenmektedir.

Temel odak noktası kadının toplumdaki yeri olan feminizm, cinsel farklılıklar üzerinden kadının toplumdaki yerinin ötekiye dönüştürülmesine yükselen itirazı temsil etmektedir. Bu anlamda feminizmin ana odak noktasını kadın oluşturmaktadır. Bu nedenle feminist çalışmalar ataerkil toplum yapısı, kadının ezilmesi ve sömürülmesi, cinsiyet farklılıkları ve egemen iktidarın eril karakteri gibi konulara odaklanmaktadır.

Başlangıçta basit bir toplumsal hareket olarak zamanın konjonktürünün de etkisiyle ortaya çıkan feminizm, zaman içerisinde kitlelerde geniş bir karşılık bulan toplumsal harekete dönüşmüş ve tarihin akışı içerisinde feminist mücadelenin talepleri de daha ilerici noktalara taşınarak farklılaşmıştır.

Feminizmin kuramsallaşması, kadının bir birey olarak toplumun her alanında bulunduğu gerçeğinden hareketle birçok bilimsel alanın da feminist çalışmalara ilgi duyması veya tam zıttı bir deyişle, feminizmin farklı bilimsel alanlarda kadın emeğinin yok sayılması durumuna getirdiği itirazı dillendirmesine sebep olmuştur. Buna bağlı olarak sosyoloji,

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı Ortadoğu ve Afrika Çalışmaları Bilim Dalı, e-posta: aysenurkrlmz@gmail.com

** Doktor Adayı, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı, e-posta: basarandogacan@gmail.com

iktisat, felsefe, siyaset, hukuk ve uluslararası politika gibi pek çok alan içerisinde kadının teorik varlığını hissettiren çalışmalar ortaya çıkmıştır. Her ne kadar feminist çalışmalar, bu disiplinler içerisinde kendisine yer bulmaya çalışmışsa da bugün gelinen noktada hala bu çalışmaların yetersiz düzeyde olduğu da açıktır. Bu bildiride de söz konusu açığın kapatılmasına yönelik mütevazı bir katkı yapılması amaçlanmaktadır.

Bu bağlamda bildirimizde feminizmin teorik anlamda durduğu nokta, uluslararası ilişkiler disiplinine bakışı ve feminizmler olarak da adlandırılan yaklaşımların çeşitli siyaset bilimi teorileriyle olan ilişkisi ele alınarak feminist teorinin güvenlik çalışmalarındaki yeri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: *Güvenlik, Feminizm, Kadın, Uluslararası İlişkiler, İdeolojiler,*

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Dış ve Güvenlik Politikasındaki Aktüel Gelişmeler

Özet

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Yıldız

Çin Halk Cumhuriyeti bir buçuk milyara yaklaşan nüfusu ile dünyanın gelişmekte olan en büyük ülkesi konumundadır. Bu nüfusun yaklaşık 800 milyonu çalışan işgücüdür ve Çin her yıl pazara yeni dâhil olan 20-25 milyon insana iş imkânı sunmak durumundadır.

1978 yılından itibaren başlatılan fakirlikle savaş programı çerçevesinde fakirlikten kurtarılan insan sayısı 800 milyonları bulmaktadır. Bu kabil bir çalışma dünyanın diğer ülkelerince aynı ölçüde başarılamamıştır. Buna rağmen nüfusun büyük bir çoğunluğunun ülke refahından aynı oranda pay sahibi olmadığı göz ardı edilmemesi gereken bir gerçektir. Unutulmaması gerekir ki, yirminci asrın 30'lu 40'lı yıllarında komünistlerin iktidarı ülke halkının memnuniyetsizliği dolayısıyla bir 'halk devrimi' olarak gerçekleşmiştir. Çin hükümeti gelir ve refah dağılımındaki bu eşitsizlikle savaşı kendine hedef edinmiş bulunmaktadır.

Yöneticilerinin ifadelerine bakılırsa Çin, gelişmek için uzun soluklu ve sağlam bir uluslararası dostane iklime ihtiyaç duymaktadır. Bunun için Çin kültürünün dışarıda desteklenmesi gerekmektedir. Bu maksatla dünyanın farklı yerlerinde beş yüzün üzerinde Konfüçyüs Enstitüsü kurulmuştur. Çin'in nerede ekonomik bir çıkarı söz konusu ise orada bu kültürel kurumlarla karşılaşmaktadır.

Çin'in uyumlu bir toplum olma hedefini zamanın devlet başkanı Hu Jintao 2005 yılında açıklamıştı. Şimdiki devlet başkanı Xi Jinping de Çin Komünist Partisi'nin 29 Aralık 2012 tarihli 18. Ulusal Kongresinde 'Çin Rüyası' kapsamında, barış ve gelişme yoluyla 'Çin Ulusal Yenilenmesi'ni ilan etmişti. Komünist partinin bu hususta merkezi rol üstlendiği açıktır. Çin politik sistemi, hâlihazırda komünist partinin yönetimi altında on partinin işbirliği olarak belirmektedir. Komünist partinin sıkı disiplini ile 2021 yılına değin müreffeh, demokratik, uyumlu, modern ve sosyalist bir ülke yapısıyla 'orta halli bir refah toplumu' sağlanarak 100. yıl kutlamalarına kadar yenilenmenin sağlanmış olması hedeflenmektedir.

Çin bunların yanında uzay gücü olarak da kendini göstermektedir. 2013 sonu itibarı ile Yutu isimli araştırma aracını aya indirmeyi başarmıştır. 2016'da uzak gezegenlerin yerçekimi dalgalarını ve radyo frekans ışınlarını ölçebilecek olan dünyanın en büyük teleskopunu ülkenin güneybatısındaki Guizhou eyaletinde faaliyete geçirmiştir. Ülkenin kuzeybatısındaki uzay istasyonu Jiuquan'dan on üç seneden beri altıncı kez art arda insanlı uzay aracı gönderilmiş ve otuz gün uzayda kalmıştır. Bu, bugüne değin Taikonaut'ların uzayda geçirdikleri en uzun süredir. Tiangong uzay istasyonu (Cennet tapınağı) ise Çin'in şimdiye kadarki en iddialı projesidir. En geç 2022 yılında bu istasyonu bir uzay karakolu şeklinde daimi olarak çalıştırmak istemektedir. Çin böylece uzayda sürekli bir karakolu olan tek ülke konumuna gelecektir. Uzun vadeli olarak ise Mars'a periyodik uçuşlar yapmayı hedeflemektedir.

Japonya gibi komşu ülkeler bu çalışmalarını Çin'in hegemonya elde etme çabaları olarak nitelendirirse de Çin'e göre 'Çin Rüyası' ulusal bir mesele olup, imparatorluk kurma hayali değil; ulusal gururu geri kazanmak ve kişisel refah elde etmek olarak tarif edilen ikiz hedefleri gerçekleştirmektir. Tanker trafiğinin yarıdan fazlasının Güney Çin Denizi'nde, küresel mal ticaretinin de yüzde doksanının denizlerde gerçekleştiği burada unutulmaması gereken bir noktadır.

Bu tebliğde Çin'in iç ve dış politikaları ile güvenlik politikalarına müteallik hedefleri, bunların bölgesel ve küresel düzeyde etkileri ele alınacaktır.

Current Developments in Foreign and Security Policy of the People's Republic of China

Abstract

The People's Republic of China is the largest developing country in the world with a population approaching one and a half billion. About 800 million of this population is the labor force and China has to provide 20-25 million new jobs for the people who enter the market every year.

The number of people elevated from poverty by the program of combat against poverty, initiated since 1978, is 800 million. Such a work has not been achieved to the same extent in other countries in the world. Nevertheless, it is a fact that the majority of the population does not have the same share of the welfare of the country. It should not be forgotten that the commence of the communists to power in the 30s and 40s of the twentieth century was seen as a revolution due to the dissatisfaction of the people of the country. The Chinese government has set itself as goal the war against inequality in the distribution of income and welfare.

According to the its leaders, China needs a long-standing and robust international friendly climate for its development. For this, the Chinese culture must be supported outside. Hence, more than five hundred Confucius Institutes have been established in different parts of the world. These cultural institutions can be found wherever there is an economic interest of China.

The then head of state Hu Jintao announced in 2005 China's goal of becoming a harmonious society. The current president, Xi Jinping, also proclaimed 'Chinese National Renewal' through peace and development as part of establishing the 'Chinese Dream', during the 18th National Congress of the Chinese Communist Party on 29 December 2012. It is clear that the Communist Party has a central role in this respect. The Chinese political system has emerged as the cooperation of ten parties under the leadership of the communist party. With the strict discipline of the Communist Party, it is aimed to ensure this renewal until the 100th anniversary celebrations in 2021, by generating a moderately prosperous society and a prosperous, democratic, harmonious, modern and socialist country.

China also shows itself as space power. As of the end of 2013, China's Yutu research rover landed on the moon. In 2016, the world's largest telescope, which is capable of measuring gravitational waves and radio frequency rays of remote planets, was established in Guizhou, southwest of the country. The space station Jiuquan, positioned northwest of the country, sent manned spacecrafts six times in a row that remained in space for thirty days. This is the longest time Taikonauts have ever spent in space. The Tiangong space station (Temple of Heaven) is China's most ambitious project. China wants to operate this station permanently at the latest in 2022. With this China would be the only country with a constantly operating space station. In the long term, it aims to make periodic flights to Mars.

Even though neighboring countries such as Japan see these developments as part of China's efforts to form a hegemony, according to China, the 'Chinese Dream' is a national matter and not a dream to establish an empire; to achieve the twin goals of recovering the national pride and achieving personal prosperity. It is important to note that more than half of the tanker traffic takes place in the South China Sea and ninety percent of the global commodity trade takes place on the seas.

In this talk, China's internal and external policies and its objectives regarding security policies and their impacts on regional and global levels will be discussed.

Ulus Markalama, Güvenlik ve Kriz Sonrası İmaj Düzeltme Stratejileri

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa ÖZDEMİR

Marka ile ilgili çalışmalar çok daha uzun bir geçmişe sahipken, yer markalaması ve bu çerçevede değerlendirilen şehir, bölge ve ulus markalaması 1990'lı yıllarda ortaya çıkmıştır. Her ne kadar tarihsel süreçte ulusların semboller, bayraklar, marşlar ve isimlerle markalama yaptığı görülse de (Olins, 2002), pazarlama ve markalama stratejilerinin uluslar tarafından kullanılabileceği fikrine dayanan ulus markalamayla ilgili çalışmalar son yıllarda hız kazanmıştır. Dinnie (2008, s.15) ulus markayı, “ Belirli bir ulusa, o ulusun tüm hedef kitlesi gözünde kültür temeline dayalı bir farklılaşma ve anlamlılık sağlayan, benzersiz, çok boyutlu elemanların bir karışımı” olarak tanımlamaktadır. Fan (2010, s.98) ise ulus markayı belirli bir ülke veya ulusla ilgili uluslar arası paydaşların zihninde oluşan algıların toplamı olarak tanımlamakta ve siyasal, ekonomik, kültürel boyutları da içeren ulus markanın ülke imajı ile ilgili olduğunu vurgulamaktadır. Küreselleşmenin getirdiği yoğun rekabet ortamı işletmeler, kar amacı olmayan kurumlar ve özellikle de makro düzeyde ülkeler için rekabet avantajının yakalanması bakımından markaların yönetimini zorunlu kılmıştır. Günümüzde ülkeler için önemli ekonomik kaynaklarından biri olan turizm gelirlerinin artırılmasına, doğrudan yabancı yatırımların ülkeye çekilmesine ve güçlü insan kaynağı için çekim merkezi oluşturulmasına zemin hazırlayan ulus markalar, ülkeler açısından farklılık yaratmayı sağlayacak önemli bir stratejik araç olarak görülmektedir. Turizm, doğrudan yatırım, ihracat ve kaliteli insan kaynağı bakımından sağladığı avantajların yanı sıra ulus markalar, uluslar arası düzeyde ülkenin itibarının yüksek olmasına, güçlü uluslar arası işbirliklerine katılımın önünün açılmasına ve uluslar arası alanda siyasal gücün artmasına da katkıda bulunmaktadır. Ulus markalamanın görece yeni bir konu olması nedeniyle kavram üzerinde tartışmalar devam etmekte ve son yıllarda bu alanda yapılan çalışmalar artmaktadır. Literatür incelendiğinde günümüzün en önemli konularından biri olan güvenliğin ulus markalar üzerindeki etkilerine özellikle dikkat çekildiği görülmektedir. Çalışmaların bir bölümü güvenliğin ülkeler için rekabet avantajı sağlayacağı fikrini savunurken, bir kısmı ise güvenliği tehdit eden faktörlerin ulus markaları önemli ölçüde olumsuz etkilediğini ortaya koymaktadır. ABD’de 9/11 saldırıları ile başlayan ve farklı ülkelerde meydana gelen büyük ölçekli terör olayları ile devam eden süreçte güvenlik hükümet politikalarının önemli bir parçası haline gelmiştir. Güvenlik belirli bir şehrin, bölgenin veya ülkenin mevcut marka imajını geliştirmenin yanı sıra, marka için tehdit olarak görülebilecek algıların düzeltilmesine de yardımcı olmaktadır. Buna paralel olarak güvenlik tehditleri nedeniyle ortaya çıkan krizler ise ulus markalamanın yarattığı imajı önemli ölçüde olumsuz etkilemektedir. Günümüzde marka yaratmak hem çok maliyetli hem de uzun zaman alan zorlu bir süreçtir. Ulus markaların inşasının zorluklarına rağmen yaratılmış olumlu imajın özellikle de güvenliği ilgilendiren savaş, terör, darbe, doğal afetler, bulaşıcı hastalıklar ve yüksek suç oranları gibi farklı nedenlere bağlı olarak olumsuz yönde etkilendiği bilinmektedir. Bu çerçevede güvenliğin ön plana alındığı bir yönetim ve iletişim yaklaşımının mevcut veya olası güvensizlik algısının etkisini azaltacağı ve ulus marka imajının güçlenmesine katkıda bulunacağı söylenebilir. Bu noktada bir diğer konu ise krizlerin ortaya çıkmasıyla ilgili zamanlama ve belirsizliklerdir. Güvenlik tehditlerinin bir kısmı öngörülebilirken, bir kısmı çok kısa sürede ortaya çıkmakta ve alınan önlemler krizlerin ortaya çıkmasına engel olamamaktadır. Yaşanan krizler neticesinde tekrardan güvenli bir yer olarak algılanabilmek ve güvensizlik ortamını yaratan faktörlerin olumsuz etkisini azaltabilmek üzere farklı iletişim stratejileri önerilmektedir. Bu çalışmada ulus markaları etkileyen güvenlik tehditlerinin yarattığı olumsuz etkilere karşı kullanılabilecek stratejiler incelenmiş ve farklı ülkelerin kriz sonrasında kullandığı imajı düzeltmeye yönelik iletişim çabaları değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ulus Marka, Ulus Markalama, Güvenlik, Kriz İletişimi, İmaj düzeltme stratejileri

Abstract

Nation Branding, Security and Post-Crisis Image Repair Strategies

Brand related studies have a much longer history, while city, region and nation branding within place branding framework have emerged in the 1990s. Although it is seen that in the historical process nations have been marking with symbols, flags, anthems and names (Olins, 2002), nation branding studies based on the idea that marketing and branding strategies can be used by nations have gained momentum in recent years. Dinnie (2008: 15) defines nation brand as “the unique multi-dimensional blend of elements that provide the nation with culturally grounded differentiation and relevance for all of its target audiences”. Fan (2010) defines the nation brand as the sum of all perceptions related to a particular country or a nation in the minds of international stakeholders and emphasizes that with its political, economic and cultural dimensions, the nation brand is related to the country's image. The intense competition driven by globalization imposed the management of brands by enterprises, non-profit organizations and especially countries at the macro-level in order to achieve competitive advantage. Today, nation brands are seen as an important strategic tool that will create a difference for countries by increasing tourism revenues, attracting foreign direct investments and creating a center of attraction for strong human resources. Besides its advantages in terms of tourism, direct investments, exports and high quality human resources, nation brands also contribute to increasing the reputation of the country at the international level, opening the way to strong international cooperation and increasing the political power in the international arena. In recent years studies on this field have been increasing and there are still debates on nation branding as it is relatively a new topic. Literature review reveals that security as one of the most critical issues faced by countries today has an important effect on nation brands. Some of the studies assert the idea that security will provide a competitive advantage for countries, while others suggest that the security threats have a significant negative impact on nation brands. Since the 9/11 attacks in the United States and subsequent large-scale terrorist incidents in different countries, security became an important part of national government policies. Security helps improving the existing brand image of a particular city, region, or country, as well as correcting perceptions that may be seen as a threat to the brand. In parallel the crisis caused by security threats significantly affects the image created by nation branding. Today, creating a brand is a challenging process which is both costly and time consuming. Despite such difficulties concerning construction of nation brands, the positive image created could easily be adversely affected by threats relating to security, such as war, terrorism, coup d'état, natural disasters, infectious diseases and high crime rates. In this context, it can be said that a management and communication approach where security is prioritized, will significantly reduce the impact of current or potential insecure perception and contribute to strengthening the nation brand image. An important issue at this point is the timing and uncertainties associated with the emergence of crises. While some of the security threats can be foreseen, some of them occur in a very short time and the measures taken cannot prevent the crisis. Different post-crisis communication strategies are proposed to be perceived as a safe place and to reduce the negative effects of the factors that create the environment of insecurity. In this study, strategies that can be used against the negative effects of security threats affecting nation brands were examined and post-crisis image repair communication efforts used by different countries were evaluated.

Keywords: *Nation Brand, Nation Branding, Security, Crisis communication, Image repair strategies*

KAYNAKÇA

Dinnie, K. (2008). Nation branding: Concepts, issues, practice. Oxford: Butterworth-Heinemann

Fan, Y. (2010). Branding the nation: Towards a better understanding. *Place Branding and Public Diplomacy*. 6(2), pp.97-103

Olins, W. (2002). Branding the nation - the historical context. *Journal of Brand Management*, 9 (4-5), pp241–248.

TÜRKİYE'DE İNSANİ GÜVENLİK (HUMAN SECURITY) ÇALIŞMALARININ NİTEL ANALİZİ

Fikret BİRDİŞLİ²
Fatih TEKİN³

Güvenlik Çalışmaları (Security Studies) Uluslararası İlişkiler disiplininde yürütülen alt çalışma alanlarının başında gelmektedir. Soğuk Savaş yıllarında yürütülen stratejik araştırmaların etkisiyle altın çağını yaşayan Güvenlik Çalışmalarının kapsamı, Soğuk Savaş sonrası dönemde değişen tehdit algısı ve genişleyen koruma alanlarının etkisiyle genişleyerek derinleşmiştir. Bu bağlamda yürütülen dikkat çekici çalışmalardan biri de İnsani Güvenlik Çalışmalarıdır.

İnsani Güvenlik, güvenliğin koruma perspektifi içinde temel referans nesnesi olarak insani alan bir yaklaşımdan türetilmiştir. Soğuk Savaşın sona ermesinin ardından 1994'de BM tarafından yayımlanan İnsani Kalkınma Raporunda (Human Development Report) insanlar için gerçek güvenlik kaygılarının gündelik yaşamın endişelerinden kaynaklandığı vurgulanarak liberal yaklaşımlı yeni bir tipoloji geliştirilmiş bu yaklaşım eleştirel çalışmaların katkısıyla spekülâtif düşünceye de yer açmıştır.

Günümüzde İnsani güvenlik çalışmaları düşünce kuruluşları ve STK'ların etkisiyle küresel ilgiye mazhar olurken Kanada ve Japonya'da bir devlet politikası olarak desteklenmektedir.

Çeşitli düşünce kuruluşları, enstitüler ve organizasyonlar, insani güvenlik konusundaki teorik ve pratik çalışmaların yaygınlaşmasında önemli roller oynamıştır. Bu konuda en önemli organizasyon Birleşmiş Milletler bünyesinde kurulan *Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı'dır* (United Nations Development Program). Kurum, insani güvenlik kavramının doğmasına ve gelişmesine önemli katkılar sağlamıştır.

Türkiye'de ise akademik alanda Uluslararası İlişkiler disiplininin geç gelişimine bağlı olarak İnsani Güvenlik çalışmaları da oldukça geç gündeme girmiştir. Bu araştırmada, akademik alanda yapılan İnsani Güvenlik çalışmaları incelenerek niteliksel olarak sınıflandırılmış ve bu çalışmaların kümülatif alanları saptanmaya çalışılmıştır. Araştırmanın amacı öncelikle Türkiye'de yapılan İnsani Güvenlik çalışmalarının son durumunun incelenmesi ve elde edilen veriler doğrultusunda geleceğe yönelik bir projeksiyon geliştirilmesine yarayacak güncel veriler üretilmesidir.

Bu nedenle araştırmada 1994 yılı referans alınarak bugüne kadar Türkiye'de yapılan insani güvenlik odaklı lisansüstü tezler ve kitaplara odaklanılmış bir kıyaslama yapabilmek amacıyla İngilizce literatür de incelenmiştir.

Bir sınıflandırma yapabilmek için “human security”, “insani güvenlik”, “insan güvenliği” ve “bireysel güvenlik gibi anahtar kavramlardan yararlanılmış ve elde edilen bulgular niteliksel olarak sınıflandırılıp tablolara dökülmüştür.

Araştırmanın hedefleri doğrultusunda İngilizce alan yazında 617 akademik makale ve 112 kitap olmak üzere 729 çalışmaya ulaşılmıştır. Türkçe literatürde ise anılan tarihler arasında 12 lisansüstü çalışma, 19 akademik makale ya da bildiri saptanmıştır.

İngilizce literatürde yapılan akademik araştırmalar, kavramın tanımlandığı 1994 yılından itibaren varlık göstermekte ve 1999 yılından itibaren yükselişe geçmektedir. Türkçe literatürde ise ilk çalışma 2006 yılında yapılmış ve günümüzde çok az sayıda akademik araştırma gerçekleştirilmiştir. Ulaşılan veriler karşılaştırmalı olarak incelendiğinde Türkiye'de İnsani Güvenlik çalışmalarının Batı'ya kıyasla oldukça yeni ve az sayıda olduğu görülmektedir. Oysaki Türkiye gerek İnsani krizlerin ve hak ihlallerinin sıklıkla yaşandığı

² Doç.Dr. İnönü Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, fikret.birdisli@inonu.edu.tr, 05443045044

³ Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, fatih.tekin.571@gmail.com, 0 535 0691234

bölgelere olan yakınlığı ve TİKA, Yunus Emre Enstitüsü, Yurt Dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı gibi kurumların varlığı nedeniyle İnsani Güvenlik çalışmalarına yoğunlaşmak açısından oldukça elverişli bir potansiyele sahiptir. Bu kapsamda Türkiye’de akademik alanda İnsani Güvenlik çalışmalarının özendirilmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar kavramlar: İnsani Güvenlik, Güvenlik Çalışmaları, Güvenlik Teorileri, Eleştirel Güvenlik, İnşaatçı Güvenlik

QUALITATIVE ANALYSIS OF HUMAN SECURITY STUDIES IN TURKEY

Security Studies are one of the prominent sub working area of the International Relations. It has the golden age by the effect of the strategic researches in Cold War time. But, concept and scope of the Security Studies has been changed because of widening and deepening of threat perception and protection area of the Security after Cold War time. So, Human Security approach and studies are the result of this new concept and comprehensiveness.

Human Security approaches has been developed and derived from the perspective of to take the human being as a protection object of the security. The UN issued a Human Developed Report (HDR) that is emphasized the real security threats and anxiety aroused from the problems of the daily life in 1994 and developed a typology about security in context of liberal approaches its led to improve thinking about the security issues.

Today, Human Security issue has global attention through the effect of Think Tanks and NGOs, even some studies that has been supported by governments such as Canada and Japan as a state policy also.

International Organizations such as IGO’s, NGO’s and think tanks have play crucial role for spreading of the theoretical and practical studies of the Human Security today. Prominent one is the UN and UN Development Program. They have significant role and contributions to coin and developing of the concept of Human Security.

In Turkey, Human Security studies are weak because of the late introducing of IR in the academic field. Therefore, this study aims to scrutinize the Human Security studies in Turkey for determine last situation and to let developing a vision for future studies. So, it started by literature searching, analyzing and categorization of the collected data about Human Security studies in Turkey. Universe of the research include graduate and doctorate thesis, essays and books both in Turkish and English literature. Key words has been used to determine academic quality of materials. In the event, 617 essays and 112 books in English literature; 19 essays, congress paper and 12 graduate thesis in Turkish literature has been reached for the evaluation.

It realized that the positive trends for studying about Human Security has increased by 1994 after the coining of the Human Security concept. The remarkable development about number of this studies has been observed after 1999 in English literature. But in Turkey, it seems to emerged first study about Human Security in 2006 and comparatively low according to general trends in the world. Actually, it has been expected that the Human Security studies should have been more, because of the geopolitical position of Turkey which is near to the places that humanitarian crises and violations of rights are comparatively high. Besides, Turkey has historical, philosophical and mystical potential about humanitarianism and he has government departments also such as TİKA and Yunus Emre Institute to support such a activities and researches. In this context, this research aims to take attention to this potential and existing studies by general evaluation of Human Security Studies in Turkey.

Key words: Human Security, Security Studies, Security Theories, Critical Security, Constructivist Security studies.

AVRASYA'DA BİR GÜVENLİK TOPLULUĞU İNŞASI GİRİŞİMİ: AVRASYA EKONOMİK BİRLİĞİ

Göktürk TÜYSÜZOĞLU*

Özet

Karl W. Deutsch tarafından betimlenen “güvenlik topluluğu”, bir bölgede gerçekleştirilen işbirliği ve bütünleşme seviyesinin, o bölgede yer alan devletler arasında güç kullanımı ve savaşı olanaksız hale getirdiği entegrasyon düzeyini ifade etmektedir. Deutsch tarafından ortaya konan bu yaklaşım, devlet odaklı değil toplum odaklı bir içeriğe sahiptir. Buna göre, ortak değerlerin oluşturulabilmesi için farklı toplumsal kesimler arasındaki iletişim ve ulaştırma imkanlarının genişletilmesi gerekmektedir. Bu noktada toplumlar arasında güven ikliminin inşası büyük bir önem taşımaktadır. Güvenlik topluluğu, esasen, toplumlar arasında karşılıklı bağımlılık ilişkisi oluşturulmasına vurgu yapmaktadır. Avrasya, sahip olduğu coğrafi konum ve doğal kaynaklar itibarıyla jeostratejik ve jeoekonomik potansiyeli çok yüksek ve geniş bir bölgedir. Bu nedenle, küresel ve bölgesel aktörlerin hegemonya oluşturma girişimlerine sahne olan Avrasya'da, Rusya'nın ciddi coğrafi, siyasal ve askeri avantajları bulunmaktadır. Eski Sovyet coğrafyası özelinde kendi küresel gücünü yansıtacak bir hegemonya kurgulamayı amaçlayan Moskova, bu çerçevede Avrasyacılık düşüncesi üzerinde durmaktadır. Bu düşünceyi pratiğe yansıtmayı hedefleyen Rusya'nın, ikili ilişkilerin yanı sıra kurumsal alternatifler de geliştirdiği görülmektedir. Henüz emekleme aşamasında olan Avrasya Ekonomik Birliği ise, bu bağlamda ortaya konmuş en önemli kurumsal yapı durumundadır. Bu yapının gelişimi ve kendisine eklenmeye çalışılan Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü ile entegrasyonu Rusya'nın Avrasya'ya ilişkin gelecek perspektifi açısından çok değerlidir. Avrasya Ekonomik Birliği'nin bölgede bir güvenlik topluluğu yaratma noktasında göstereceği başarı ve özellikle Şanghay İşbirliği Örgütü içerisinde Rusya ile işbirliği yapan Çin'in bu noktadaki yaklaşımı, Avrasya güvenliği ve Rusya'nın adımları açısından üzerinde önemle durulması gereken bir husustur.

Anahtar Sözcükler: Avrasyacılık, Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü, Orta Asya, Şanghay İşbirliği Örgütü, Karl W. Deutsch.

AN INITIATIVE OF SECURITY COMMUNITY CONSTRUCTION IN EURASIA: EURASIAN ECONOMIC UNION

Abstract

The security community depicted by Karl W. Deutsch refers to the level of integration in a region where the use of force and also war impossible. This approach of Deutsch has a community-oriented content, not a state-oriented one. Accordingly, communication and transportation opportunities between different social groups need to be expanded in order to create common values. At this point, the construction of a climate of trust among communities is of great importance. Security community emphasizes the creation of a mutual dependency relationship between societies. Eurasia is a region with high geostrategic and geoeconomic potential in terms of its geographical location and natural resources. Russia has serious geographical, political and military advantages in Eurasia, which is the scene of initiatives of global and regional actors to create hegemony. Moscow, which aims to construct a hegemony that reflects its own global power in the former Soviet geography, focuses on the idea of Eurasianism. It is seen that Russia, which aims to reflect this idea into practice, has developed institutional alternatives as well as bilateral relations. The Eurasian Economic Union, which is still in its infancy, is the most important institutional structure in

* Doç. Dr., Giresun Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü.

this context. The development of this structure and its integration with the Collective Security Treaty Organization, which is being tried to be articulated to it, is very valuable in terms of Russia's future perspective on Eurasia. The success of the Eurasian Economic Union in creating a security community in the region and China, which cooperates with Russia in the Shanghai Cooperation Organization, is an issue that should be emphasized in terms of Eurasian security and Russia's steps.

Keywords: Eurasianism, Collective Security Treaty Organization, Central Asia, Shanghai Cooperation Organization, Karl W. Deutsch.

TÜRKİYE’NİN GÜVENLİK POLİTİKALARI KAPSAMINDA AFAD’IN SURİYE KRİZİNDEKİ FAALİYETLERİ: GENEL BİR DEĞERLENDİRME

Hacer KAYA

ÖZET

Soğuk Savaş sonrası dönemde güvenlik kavramı yeni bir boyut kazanmaya başlamıştır. ‘Kim için güvenlik?, Neye karşı güvenlik?’ soruları kapsamında Uluslararası İlişkiler aktörleri ve tehditler çeşitlenmiş gözükmektedir. Bu değişimin güvenlik çalışmalarında da yansımaları olmuş, özellikle eleştirel teoriler, güvenlik konularının genişlemesi ve aktörlerinin derinleşmesi hususunda çalışmalarda bulunmuşlardır. Bu kapsamda aktörler olarak “birey” öne çıkmış ve çevresel, toplumsal, ekonomik, enerji, siber, gıda, göç, sağlık, cinsiyet gibi konular güvenlik kapsamına dahil edilmiştir. Bu çalışma, güvenlik çalışmalarının derinleşmesi ve genişlemesi çerçevesinde, 2011 Suriye Krizi sürecinde Türkiye’nin güvenlik perspektifini Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) faaliyetleri kapsamında incelemektedir.

Soğuk Savaş dönemi boyunca realist bakış açısıyla açıklanan, askerî ve siyasi konularla sınırlı tutulan güvenlik kavramı, iki kutuplu uluslararası sistemin dağılmasıyla hızla değişime uğramaya başlamıştır. Güvenlik dar anlamından çıkarılarak farklı yönleri ile ele alınmıştır. Bu çerçevede Barry Buzan ve arkadaşlarının Kopenhag Okulu kapsamında yapmış olduğu çalışmalar güvenliğin genişlemesine ve derinleşmesine katkıda bulunurken Aberystwyth Okulu'nun önde gelen isimlerinden Ken Booth’un çalışmalarında ise bireyin tehditlerden özgürleştirilmesi ön plana çıkmıştır (Barry Buzan(1983), *People, States and Fear*; Ken Booth (2007), *Theory of World Security*).

Soğuk Savaş sonrası dönemde yaşanan etnik çatışmalar, salgın hastalıklar, silah, insan ve uyuşturucu kaçakçılığı ile bunların ticareti, otorite boşluklarından kaynaklanan çatışmalar, yoğun ve düzensiz göç hareketleri, çevresel felaketler, kitle imha silahlarının varlığı tehlikesi, enerji kaynakları sorunu ve siber saldırı tehdidi gibi sorunlar ile güvenlik konularının genişlemesi, dünyayı güvenlik konusunda yeniden düşünmeye ve çalışmalar yapmaya sevk etmiştir. Devlet odaklı güvenlik anlayışının bu sorunlarının çözümünde yetersiz kalacağı fikri ön plana çıkmaya başlayarak kendisine önemli bir yer edinmiştir. Bu anlayış, güvenliğin aktörlerinin derinleşmesine yol açmıştır. Bu kapsamda, güvenliği sağlayan ve güvenliği sağlanması gereken tek aktör de devlet olarak görülmeyerek uluslararası sistem, azınlıklar, bireyler, kadınlar ve çocuklar güvenlikleri sağlanması gereken aktörler olarak ön plana çıkmıştır.

Soğuk Savaş sonrası dönemde yaşanan bu değişime Türkiye açısından bakılacak olursa, sınır bölgelerine yakın yerlerde yaşanan krizlerden dolayı Türkiye, güvenlik algılamasında askeri güvenliği ön planda tutmuş gözükmektedir. Yaşanan etnik çatışmalar, iç savaşlar, göç problemi ve kaçakçılık gibi sorunları önlemek amacıyla Türkiye’nin askeri güvenlik konusuna ağırlık verdiği gözükmektedir. Diğer bir yandan tüm bu gelişmelere paralel olarak, Türkiye güvenlik tehditlerinin genişlemesi ve derinleşmesi dolayısıyla yeni kurumlar inşa ederek bu tehditlere cevap vermeye çalışır adımlar atmaktadır. AFAD’ın yurtiçi ve yurtdışı faaliyetleri bu çabaların açık bir örneğidir. Özellikle 2011 sonrası Suriye Krizinde AFAD etkin bir rol üstlenmiş, geleneksel olmayan güvenlik tehditlerine karşı faaliyetler icra etmiş ve bireylerin güvenliğini sağlamak için çalışmalarda bulunmuştur. Türkiye bulunduğu jeopolitik konumundan dolayı her ne kadar askeri güvenlik boyutunu benimsiyorsa da AFAD’ın yapmış olduğu faaliyetler sadece öyle olmadığını ortaya koyar niteliktedir. Suriye’deki iç savaşta mağdur olmuş Suriyeli vatandaşlar için yapmış olduğu çalışmalarla AFAD, Türk güvenlik politika algılamasının genişletildiğinin ve derinleştirildiğinin bir göstergesi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu çalışma AFAD’ın Suriye krizinde yapmış olduğu faaliyetler ile Türk güvenlik politikası uygulamalarını konu almıştır. Bu kapsamda çalışma öncelikle literatürdeki güvenlik çalışmalarının gelişimi hakkında genel bir değerlendirme yapacak daha sonra Suriye krizine yönelik Türk güvenlik politikasını genel hatlarıyla analiz edecektir. Bir sonraki bölümde AFAD’ı kısaca tanıttikten sonra, Suriye Krizindeki faaliyetleri derlenecektir. Sonuç

kısımında bahsedilen aktiviteleri ilgili kriz kapsamında güvenlik politikasının genişlemesi ve derinleşmesi yansıması olarak değerlendirmesi yapılacaktır.

Anahtar Kavramlar: Güvenlik, güvenliğin genişlemesi, güvenliğin derinleşmesi, AFAD, Suriye Krizi

ACTIVITIES OF DISASTER AND EMERGENCY MANAGEMENT AUTHORITY IN THE SYRIAN CRISIS WITHIN THE CONTEXT OF TURKISH SECURITY POLICIES: AN OVERVIEW

ABSTRACT

In the post-Cold War period, the concept of security has begun to gain a new dimension. Along with the questions “Security for whom?” and “Security against what?”, actors and threats in International Relations seem to have diversified. This change has also direct reflections on security studies, particularly in the areas of critical theories, as the widening of security issues and deepening of the actors. In this context, while individuals come to prevail as an actor in security studies, issues such as environmental, social and economic issues, energy, cyber-security, food, migration, health and gender are included in the scope of security.

This study examines the activities of Disaster and Emergency Management Authority (AFAD) in the Syrian crisis to analyze Turkish security policies with regard to the framework of deepening and widening of security studies.

During the Cold War period, the concept of security, which was explained from a realist point of view, and limited to military and political issues, began to change rapidly with the dissolution of the bipolar international system. Security has come to be dealt with a wider sense of conceptualization. In this context, the work of Barry Buzan and his colleagues, within the framework of the Copenhagen School, contributed into the widening and deepening of security studies, while Ken Booth, one of the leading figures of the Aberystwyth School, concentrated on the emancipation of individuals from threats (For details, see: Barry Buzan(1983), *People, States and Fear*; Ken Booth(2007), *Theory of World Security*).

The widening of the security issues in the Post-Cold War era including ethnic conflicts, epidemics, weapons, human and drug trafficking, conflicts arising from authority gaps, intense and irregular migration movements, environmental disasters, the danger of presence of weapons of mass destruction, problems of energy resources and threats of cyber attacks has led world reconsider and to re-concentrate on security issues. State-centred security perception has become ineffective to solve these problems prevail in the agenda. This assumption has also led to the deepening of the actors in the security realm. In this context, the only actor to provide security and to be secured has ceased to be only states. Along with the international system, minorities, individuals, women and children have come forth as actors for the matter involved.

Turkey seems bound to prevail military security issues in her security perceptions in response to the military threats emerged adjacent to Turkey’s borders, in the post-Cold War period. With these concerns, Turkey has focussed on ethnic conflicts, civil wars, immigration and trafficking problems in the region.

On the other hand, parallel to these developments, Turkey has also widened and deepened its security perspective and taken step by building new bureaucratic institutions to cope with security challenges. The domestic and international activities of AFAD seem to be clear examples of these efforts. Especially in the post-2011 Syrian Crisis, AFAD has played an active role and carried out various activities against non-traditional security threats, and exerted efforts to secure individuals.

Despite the fact that Turkey recurrently seems to adopt military security dimensions due to its geopolitical location, the activities of AFAD solely forms a clear example confirming that this policy is not limited to the military security aspect. Activities undertaken by AFAD for the Syrian citizens suffered from Syrian Civil War, have become an indicator of the policy of widening and deepening embedded to the perception of the Turkish Security Policy.

This study is subjected to Turkish security policy implementations, through the activities taken by AFAD during the Syrian Crisis. In this context, this paper first overviews the evolution of the security studies in the literature, then analyze Turkish security policy towards the Syrian Crisis in a general context. In the next section, after briefly introducing AFAD, this study examines its activities regarding the Syrian Crisis. In conclusion, these aforesaid activities will be evaluated in reflection to widening and deepening of the Turkish security policy for the crisis involved.

Keywords: Security, widening security, deepening security, AFAD, Syria Crisis

INTELLIGENCE CREATION STAGES AND USES IN THE SECURITIZATION PROCESS

Halil İbrahim ALBAYRAK*

ABSTRACT

The Securitization Model “ is one of the most important arguments presented by the Copenhagen School in to the literature, is considered as an analysis model that includes both state security and non-military risk-threats. This analysis model provides a coherent approach and analysis of security concerns, while allowing non-military issues to be included in security. The fact that the threats are based on the reference objects by the actors of the securitization actors, can explain these analyzes much more rationally. This approach provides a perspective in terms of identifying a specific issue by whom, why and how it is secured, and facilitates the separation of security threats and elements that may be non-security threats. Kopenhagen School divide security into five “military, political, social, economic and environmental” sectors. The security actors are informed about the security issues or issues. At this stage, there is no doubt that intelligence formation and management are in front of us. With regard to the said sector security areas, the intelligence cycle works for the temporal and related areas before the security stream. In this study, which is organized by the current literature scanning and qualitative study model, the intelligence formation phases for each sector will be defined before the Securitization flow and will attempt to explain the use of intelligence in the Securitization flow. As a result, any problem that can be encountered in the direction of decision-making actors and the flow of security will be reflected in the security process in terms of the intelligence and applicability of the solution presented to the actors concerned.

ÖZET

Kopenhagen Okulu’ nun literatüre sunduğu en önemli argümanlardan biri olan “Güvenlikleştirme Modeli”, hem devlet güvenliği hem de askeri olmayan risk-tehditleri içeren bir analiz modeli olarak değerlendirilebilir. Bu analiz modeli güvenlik kaygılarıyla ilgili tutarlı bir yaklaşım ve çözümlenme sağlarken, askeri olmayan konularında güvenliğe dahil edilmesine olanak sağlamaktadır. Tehditlerin, referans nesnelere dayandırılarak güvenlikleştirme aktörlerince her yönüyle ortaya koyulması, söz konusu analizleri çok daha akılcı açıklayabilmektedir. Haliyle bu yaklaşım, belirli bir konunun kim tarafından, neden ve nasıl güvenlikleştirildiğini belirleme açısından bir perspektif sunmakta ve güvenlik tehditleriyle, güvenlik niteliği taşımayan tehdit olabilecek unsurların ayırımını da kolaylaştırmaktadır. Sektörel olarak Kopenhagen Okulu güvenliği; “askeri, siyasi, sosyal, ekonomik ve çevresel” olarak beşe ayırmıştır. Güvenlikleştirme aktörlerine, güvenlikleştirilecek konu yada konularla ilgili ön bilgilendirme yapılmaktadır. Bu evrede hiç şüphesiz istihbarat oluşumu ve yönetimi karşımıza çıkmaktadır. Söz konusu sektörel güvenlik alanlarıyla ilgili, güvenlikleştirme akışından önce istihbarat döngüsü zamansal ve ilgili alana yönelik olarak çalışmaktadır. Mevcut literatürün taranması ve nitel çalışma modeliyle düzenlenmiş bu çalışmada, her bir sektörel alana yönelik istihbarat oluşum evreleri, güvenlikleştirme akışından önce tanımlanacak ve güvenlikleştirme akışında istihbarat kullanımını açıklamaya çalışacaktır. Sonuç olarak, karar verici aktörlerin yönlendirilmesi ve güvenlikleştirme akışında karşılaşılabilecek her türlü sorunun-çözümün aslında ilgili aktörlere sunulan istihbarat ve uygulanabilirliği açısından güvenlikleştirme sürecine yansımaları değerlendirilecektir.

İran İslam Devrimi Sonrası İran'ın Ulusal Güvenlik Stratejisi ve Dış Politikası

Dr. Öğr. Üyesi İskender Karakaya

İran Dış Politikasında “ulusal güvenlik” konusu devrim sonrası öncelikli konulardan birisi olmuştur. İran için devrim sonrası ulusal güvenlik sorunu sadece iç politikada değil, dış politika bakımından da değişiklikler getirmiştir. Bu bildiriye, İran'ın devrim sonrası ulusal güvenlik stratejisi incelenecektir. Bildirinin temel iddiası “İran'ın ulusal dış politikasında “güvenlik” kaygısı bütün dönemlerde ön plana çıkmış ve bu amaç çatışma ya da uzlaşma ile elde edilmek istenmiştir.” Devrim öncesi Şah döneminde ABD ile yakın ilişki içerisinde müttefik olan İran, devrim sonrası ABD ile olan askeri, siyasi ve ticari ilişkilerini sonlandırmıştır ve ABD'yi “büyük şeytan” olarak adlandırmıştır. İran bu süreçte, “devrim ihracı” siyasetini benimsemiş ve bu durum Ortadoğu'daki birçok dengeyi de sarsmıştır. İran bu dönemde, “İran İslam Devrimini” muhafaza etmek, Ortadoğu'da Şiiler başta olmak üzere Müslüman nüfusun liderliğini üstlenmek ABD ve İsrail karşıtı bir siyaset yürütmek üzerinden bir dış politika anlayışı geliştirmiştir. İran'ın İslam Devrimi sonrası dış politikası Humeyni Dönemi (1979-1988), Rafsancani Dönemi (1989-1997), Hatemi Dönemi (1997-2005), Ahmedinejad Dönemi (2005 – 2013) ve Hasan Ruhani Dönemi (2013 – günümüze) olarak ayrılabilir. (Çetinsaya, 200.:293 ve Sarı, 2018:54-55) Bununla birlikte İslam Devrimi sonrası Humeyni Dönemi iki dönemde ele alınabilir. (Sarı, 2018:42-48) 1979-1982 arası dönem hem İslam Devrimi ve hem de Afganistan İşgali ile ABD'nin dikkatinin bölgeye çekildiği, bununla birlikte, İran'ın “bağılantısızlık politikası” izlediği, ABD'nin yanında SSCB'ye de mesafeli yaklaştığı süreci içermektedir. İran bu dönemde “rejimi içeride oturtma” gayretindedir. Humeyni Döneminin ikincisi yarısı ise 1982-1988 arasını kapsamaktadır. Bu dönemde İran-İrak Savaşı devam etmekte, devrim ihracı arayışı sürmekte ve ABD'nin İran'ı Körfez'de çevreleme çabası ön plana çıkmaktadır. Humeyni sonrası ilk devlet başkanı Rafsancani olmuştur. Soğuk Savaş'ın bitişine de denk gelen bu dönem de İran'ın “devrim ihracı” siyaseti başarılamamış, Irak ile olan savaşta kesin zafer elde edilememiştir. Rafsancani dönemi sonrasında iş başına gelen Hatemi Dönemi, diplomasinin ön plana çıktığı ulusal güvenlik stratejisinde “işbirliği ve uzlaşma”nın görüldüğü, İran'ın devrim sonrası farklı bir siyaset izlemek istediği bir dönem olarak belirlemiştir. Bu dönemde Irak'ın Kuveyt'i İşgali ve sonrasında ABD'nin önderlik ettiği koalisyonun askeri harekâtı ile İran, Irak'a karşı bölgesel üstünlük elde etme arayışında olmuştur. Her ne kadar 1990'lar ABD tarafından İran'a karşı yürütülen “çifte çevreleme” politikası ile uluslararası baskı sürdürülse de İran buna karşı mücadelesini sürdürmüştür. Bunlarla birlikte, ABD'nin 2003'ü işgali, İran için hem yeni tehditler hem de yeni fırsatlar doğurmuştur. Bir taraftan tarihsel açıdan büyük düşmanlarından (Saddam) kurtulan İran, diğer yandan ABD'nin, Irak ve Kuzey Kore ile beraber “şer eksenini” olarak adlandırdığı ülkelerden birisi haline gelmiştir. Bunlarla birlikte İran'ın nükleer programı ve nükleer silah etme çabası iddiası da uluslararası siyasetin dinamik konularından birisi haline gelmiştir. Dolayısıyla, Ahmedinejad dönemi İran siyaseti fırsatlar ve risklerin, tehditler ve imkanların bir arada olduğu karmaşık ve dinamik bir dönem olarak görülmüştür. İran'da bir sonraki devlet başkanı Hasan Ruhani olmuştur. Ruhani, dönemi, aynı zaman da ABD'nin George W. Bush sonrası Obama'nın işbaşında olduğu ve İran ile olan sorunlarda ve özellikle nükleer konusunda “diyalog ve diplomasinin” ön plana çıktığı bir dönem olarak görülmüştür. (Sarı, 2018:48-58) İran burada “çok yönlü bir denge” yaklaşımını temel almış bunu yaparken de ABD'yi; Rusya, Çin ve AB ile dengelemiştir. Bununla birlikte Irak'taki etkinliğini arttırmak istemiş, Suriye krizinde ise Esad'ın arkasında yer almış bu desteğini siyasi, askeri ve ekonomik anlamda göstermiştir. İran, Suriye'de bizzat askeri açıdan sahada unsurları yer almıştır. Obama sonrası Trump döneminde ise İran, ABD ile ilişkilerinde sorunlar yaşamaktadır. Trump, Obama'nın İran siyasetini eleştirmekte, nükleer anlaşma konusunda fazla ödün verildiğini iddia etmekte, Suriye'de İran'ın etkin olmasını istememekte, İran'ın, Ortadoğu'da nüfuz alanı arayışında olduğunu ve buna karşı Suudi Arabistan ve diğer Sünni ülkelerin desteklenmesini istemektedir.

Anahtar Kelimeler: İran İslam Devrimi, ABD, Humeyni, ulusal güvenlik, devrim ihracı

Iran's National Security Strategy and Foreign Policy

After the Islamic Revolution in Iran

In the Foreign Policy of Iran, the issue of national security has been one of the priority issues after the revolution. The post-revolutionary national security problem for Iran has brought about changes not only in domestic politics but also in foreign policy. In this paper, Iran's post-revolutionary national security strategy will be examined. The main claim of the paper, the concern of security in Iran's national foreign policy has come to the fore in all periods and this aim has been aimed to be achieved through conflict or compromise. Before the revolution in Shah period Iran had close relations with US but after the revolution, which the US military has quit the political and commercial relations and the US was started to be called "Great Devil". In this process, Iran adopted the policy of export of revolution and this situation has shaken many balance in the Middle East. In this process, Iran has developed a foreign policy by maintaining the Iranian Islamic Revolution and taking over the leadership of the Muslim population, especially the Shiites in the Middle East. Iran's foreign policy after the Islamic Revolution can be divided into Khomeini Period (1979-1988), Rafsancani Period (1989-19 97), Khatami Period (1997-2005), Ahmedinejad Period (2005 - 2013) and Hasan Ruhani Period (2013 - present). (Çetinsaya , 200.:293 and Sarı, 2018: 54-55) However, the Khomeini Period after the Islamic Revolution can be considered in two periods. (Sarı, 2018: 42-48) Between 1979-1982 the period of both the Islamic Revolution and the invasion of Afghanistan, the US's attention was attracted to the region, however, Iran's policy of disconnection was followed, and it includes the process of cold policy to US next to the USSR. Iran, was trying to "settlement regime" inside. The second term of the Khomeini Period covers the period 1982-1988. During this period, the ongoing Iran-Iraq War, the ongoing quest for exporting its revolution in Iran and the United States was trying to blockade Iran in the Gulf region. The first president after Khomeini, was Rafsanjani. This period also corresponds well to the end of the Cold War and policy of "exporting revolution" has not been achieved and war with Iraq could not be achieved decisive victory. The Hatemi Period, which came to power after the Rafsanjani period, emerged as a period in which the in cooperation and reconciliation in which the diplomacy came to the forefront. And in this period Iran wanted to follow a different politics after the revolution. In this period with the Kuwait's occupation Iran has been seeking to achieve regional supremacy against Iraq. Even though international pressure was maintained with the containment policy conducted by the US against Iran in the 1990s, Iran continued its struggle against it. In addition, the 2003 invasion of the United States created new threats and new opportunities for Iran. On the one hand, Iran, which has historically escaped from its great enemy (Saddam) , has become one of the countries, together with Iraq and North Korea, regards as the axis of evil by US. Along with these, Iran's nuclear program and its claim of nuclear weapons have become one of the dynamic issues of international politics. Therefore, Iranian politics in the period of Ahmedinejad had opportunities, risks and threats, it was seen as a complex and dynamic combination. The next president of Iran was Hasan Ruhani. Ruhani period was mapped with Obama administration the nuclear issue with Iran's speech on "dialogue and diplomacy," the front It was seen as a period when it came to plan. (Sarı, 2018: 48-58) Iran "balance approach" was taken and it

was balanced with US, Russia, China and EU. However, it wanted to increase her influence in Iraq and she showed his support behind Assad in the Syrian crisis in political, military and economic terms.

Iran took place in the war field Syria. In the post-Obama Trump period, Iran-US relations are having problems. Trump criticizes Obama's Iranian politics and claims that he is too compromised on nuclear deal, he does not want Iran to be effective in Syria, he wants Saudi Arabia and other Sunni countries to be supported against Iran.

Key Words: Iran, Islam Revolution, USA, Khomeini, national security, revolution export,

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, Türkiye de terörün yerleştirilme ve günlük yaşamın bir parçası yapılmaya çalışılması üzerine, güvenlik güçlerimizin mücadelesini inceleyerek, güvenliğimizin geldiği genel durumu ortaya koymaktır. Türkiye bulunduğu jeopolitik konumu, Asya ve Avrupa kıtası arasında köprü vazifesi görmesi, zengin yer altı kaynakları, etrafının denizlerle çevrili olması, tarımsal çeşitliliği, gölleri, akarsuları vb. gibi birden çok özellikleri bakımından gerek dış, gerek iç güçler tarafından ekonomik, siyasi özellikle de terör saldırılarının hedefi haline gelmiştir. Neden başka ülke değil de Türkiye’nin güvenliğini tehdit eden saldırılar bitmek bilmiyor. Kimler bu saldırılara ön ayak oluyor, amaçları ve önlenmesi için yürütülen çalışmaların geldiği son durumlar değerlendirilmektedir. Türkiye’nin sınır bölgelerine dış güçler tarafından yerleştirilen ve ülke güvenliğini tehdit eden unsurların amaçları kargaşa yaratıp var olan düzenin bozulması için çaba göstermeleridir. Terör 2000’li yılların başlarından itibaren etkisini arttırarak devam eden özellikle doğu ve güney doğu bölgesinde yirmi binden fazla insanın yaşamını yitirmesine, güvenlik güçlerimizin hedef haline gelmesine, ekonominin milyarlarca dolar kaybetmesine ve kırsal kesimden şehirlere göçlerin yaşanmasına neden olmuştur. Küçük yaşta evlerinden zorla kaçırılan çocukların uyuşturucu bağımlısı yapıp örgütlerin eylemlerinde kullanılması ailelerin zor durumlar yaşamasına neden olmuştur. Terörün tanımını yapmak gerekirse belli bir grubun özgürlük alanının dışına çıkarak, bir toplumun tamamını veya bir kısmını şiddet yoluyla baskı altına alarak yönlendirmesi olarak tanımlanmaktadır. Ülkede huzurun bozulmasına, insanların tehdit altında yaşamasına, var olan toplumsal düzenin bozulmasına neden olmaktadır. Türkiye’nin terörle mücadelesinde ki önemli husus teröristlerin eylem yapmalarının engellenmesi ve alınacak tedbirlerle eylem planlarının ortadan kaldırılmasıdır. Türkiye uzun yıllardır bölücü terör örgütünün gerçekleştirdiği vatanın bütünlüğü ve ülkenin güvenliğini bozmaya yönelik eylemlerde sınırlarını aşmışlardır. Terörle mücadele de güvenlik güçleri kararlılık ve azimle çalışmışlardır. Terörün yurt içinden tamamen yok edilmesi öncelikli hedef olmuştur. Suriye ve Irak bölgelerinde varlığını sürdüren teröristler dış güçlerden aldıkları finansman destekle ülkemize sızdırılmıştır. Dış güçlerle mücadele de etkin politikalar gerçekleştirilmiştir. Sınır güvenliği için Fırat kalkanı ve zeytin dalı harekâtı bunlardan birisidir. Amaç o bölgelerdeki terörist üst bölgelerinin kurulmasını engellemektir.

Son yıllarda PKK, DHKP-C gibi terör örgütleri şehir merkezleri ve kırsal kesimlerden temizlenmeye başlanmıştır. Türk silahlı kuvvetlerinin tam donanımlı yeni teçhizatları kullanması arazi şartlarında kolaylık sağlamıştır. Operasyonların giderek profesyonelleşmesi, askerlerimizin sahalarda başarılar elde etmesini sağlamıştır. Yıllardır devam eden terör eylemleri ve sahalarda elde ettiği tecrübe sayesinde üst düzey komutanların etkin stratejileri olumlu sonuçlar vermeye başlamıştır. Devlet doğu bölgelerdeki halkın güvenini kazanmak için yatırımları, istihdamları arttırması, altyapı şehirleşme, havaalanları, yerel hizmetleri önemsemesi, halkın bilinçlendirmesini, güvenlik için devlete güvenmelerini, terörün kirli yüzünü anlaması için başarılı çalışmalar yapmıştır. Türkiye, güvenlik önlemlerinde dışa bağımlılığı azaltmak için yeni teknolojilerle yerli ve milli

(⁴ Giresun Üniversitesi İİBF İktisat Bölümü Öğrencisi)

silah üretimine geçmiş ve sonucunda da olumlu sonuçlar almaya başlamıştır. Üretilen yerli silahlar her türlü hava koşullarına karşı mücadele etmekte başarı sağlamıştır. Sahalarda kullanılan mühimmatların kolay taşınması askerlerimizin hareket kabiliyetini hızlandırmıştır. Türk silahlı kuvvetlerimizin kullandığı yeni milli ve yerli silah, insansız hava araçları uçaksavarlar, tanklar, obüsler, vb. birden çok savunma silahlarının üretimine geçilmiş ve dışa bağımlılık azaltılmıştır. Teknolojiyle birlikte geliştirilen telsiz, haberleşme cihazlarıyla yerlerinin tespit edilmesi ve hemen imha edilmesi teröristlere panik yaşatmış ve hareket alanlarını daraltmıştır. Devlet yıllardır süren terörün yok olması için güvenlik güçlerimizle birlikte yeni teknolojik silahlarla ülke bütünlüğü ve bölünmezliği için istikrarlı bir şekilde çalışmalarını devam ettirerek halkın huzur ve barış içerisinde yaşamasını ilke edinmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Terör, Güvenlik, Yerli ve Milli Silahlar, Türk Silahlı Kuvvetleri

ABSTRACT

The aim of this study was in Turkey on terrorism and the attempted placement of a part of everyday life, by examining the struggle of our security forces, which came to reveal the general state of our security. Geopolitical position of Turkey which, seen as a bridge between Asia and Europe, rich underground resources, is surrounded by seas surrounding agricultural diversity, lakes, rivers and so on. In terms of multiple features such as external, external forces by the economic, political has become the target of terror attacks in particular. Why not other countries is endless attacks threaten the security of Turkey. Who is leading these attacks, aims and evaluating the latest situations in which the work is carried out for prevention. Placed by external forces on Turkey's border regions and wreak havoc purposes of threats to national security are efforts to quash the existing order. Terrorism has increased since the early 2000s, causing more than twenty thousand people to lose their lives especially in the east and south east regions, our security forces have become targets, the economy has lost billions of dollars and the rural areas have migrated to the cities. For the children who were abducted from their homes at a young age and being used as drug addicts and used in the activities of the organizations, the families caused difficult situations. The definition of terrorism is defined as the fact that a certain group moves beyond the area of freedom and suppresses all or part of a society through violence. The deterioration of peace in the country, people living under threat, causing the social order to deteriorate. Turkey's fight against terrorism in the making of important issues with the terrorist actions and measures to be taken to prevent the elimination of the action plan. Turkey have long exceeded the homeland for many years carried out by the separatist terrorist organization in the limits of integrity and actions to undermine the country's security. Security forces have worked with determination and perseverance in the fight against terrorism. The total destruction of terror from the country has been a priority target. Terrorists in Syria and Iraq have been leaked to foreign countries with the support of foreign forces. Effective policies have been implemented to combat external forces. Euphrates shield and olive branch operation are one of these for border security. The aim is to prevent the establishment of terrorist upper regions in those regions.

In recent years, terrorist organizations such as the PKK, DHKP-C have begun to be cleared from urban centers and rural areas. Turkish armed forces use fully equipped new equipment to facilitate land conditions. The professionalization of the operations made our troops achieve success in the field. Thanks to the years of terrorist activities and experience gained in the fields, the effective strategies of the senior commanders have started to give positive results. In order to win the trust of the public in the eastern regions, the state has made successful efforts to increase investments, increase employment, infrastructure urbanization, care for airports, local services, public awareness, trust in the state for security and the dirty face of terror. Turkey, the foreign dependency to security measures for local and national results in the past and reduce arms production with new technologies has begun to take positive results. Produced domestic weapons have succeeded in fighting against all weather conditions. The easy transport of the ammunition used in the fields has accelerated the mobility of our soldiers. The new national and domestic weapons used by Turkish armed forces, unmanned aerial vehicles, anti-aircraft vehicles, tanks, howitzers, etc. production of multiple defensive weapons and external dependence have been reduced. The radio, which was developed in conjunction with the technology, detected and immediately destroyed the communication devices, caused panic to the terrorists and narrowed the movement areas. The state has adopted the principle that the people should live in peace and peace by continuing to work consistently with the security forces and the integrity and indivisibility of the country with the new technological weapons in order to eliminate the terrorism that has lasted for years.

Key Words: Turkey, Terror, Security, Domestic and National Weapons, Turkish Armed Forces

SİYASETTE “SURIYELİ” ALGISI: SİYASAL PARTİLER ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME
THE PERCEPTION OF “SYRIAN” IN POLITICS: AN EVALUATION ON POLITICAL PARTIES

Dr.Öğr.Üyesi İsmail DURSUNOĞLU
Arş.Gör.Tuğçe HİSOĞLU

Öz

Siyaset, devlet işlerini düzenleme ve idare etme sürecidir. Bir başka tanım itibariyle siyaset, toplumsal çatışma ve sorunların çözüme kavuşturulmasını ifade eder. Bu anlamda, bireylerin siyasal sisteme karşı ortaya koydukları talep ve beklentiler siyaset kurumu tarafından karşılanmaktadır. İktidarın halk tarafından belirlendiği demokrasilerde bu durum, aynı zamanda iktidarın elde edilmesini ve sürdürülmesini sağlayan en önemli olgudur. Halkın siyasal sistemden beklentisi, sosyal yaşamın kalitesini yükseltecek politikaların ortaya konulmasıdır. Eğitimden sağlığa, ekonomiden kültüre kadar hayatın her alanıyla ilgili siyasal sisteme girdi sağlanmakta ve siyaset kurumunun buna uygun çıktı sunması hedeflenmektedir.

Günümüzde temsili demokrasinin bir gereği olarak, demokrasi siyasal partiler aracılığıyla işletilmektedir. Siyasal partiler, aynı ideolojik temelde bir araya gelmiş kişilerin oluşturduğu ve iktidar olma amacı taşıyan yasal örgütlerdir. Siyasal partilerin halkın sorunlarına yaklaşımı, buna uygun vaat ve politikaları siyasal iletişimin birer aşamasıdır. Türkiye’de son yıllarda yaşanan en önemli sorunlardan biri olan göç ve mülteci sorunu siyasal partilerin gündemindedir. Her siyasal parti farklı bir şekilde konuyu ele alarak çözüm önerilerini yine farklı minvalde kamuoyu ile paylaşmaktadır. Türkiye’nin dış politikada yaşadığı Suriye sorunu, üç milyonu aşkın Suriye vatandaşının Türkiye’ye göç etmesi ve artık bu ülkede yaşaması nedeniyle iç politikada “Suriyeli” sorununa dönüşmüştür. Bu mesele, güvenlik, sağlık, ekonomi, kültür, yönetim, hukuk, aile birçok açıdan değerlendirilmektedir. Bütün bu alanları düzenleyen bir kurum olarak siyasetin konuya nasıl yaklaştığı oldukça önemlidir. 24 Haziran seçimleri öncesinde siyasal partilerin ve cumhurbaşkanı adaylarının Suriyeli söylemleri konunun, iç politika yansımaları olarak dikkat çekmektedir. Çalışmada, yöntem olarak siyasal parti liderlerinin bu konudaki söylemleri ve parti programlarında ilgili konunun nasıl ele alındığı üzerinden hareket edilmektedir. Çalışmanın amacı ise, siyaset kurumunun ana aktörü olan siyasal partilerin “Suriyeli” meselesine nasıl yaklaştıklarının ve soruna nasıl bir çözüm önerisi sunduklarının belirlenmesidir. Böylelikle, toplumda birçok dinamiği doğrudan etkileyen Suriyeliler konusunda siyasal sistemle ilgili bir değerlendirme imkanı sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siyasal Parti, Seçim, Suriyeli

Abstract

Politics is the process of regulating and managing state affairs. In other words, it refers to the resolution of politics, social conflict and problems. In this sense, the demands and expectations of individuals against the political system are met by the political institution. This is the case in democracies where power is determined by the people, at the same time, it is the most important fact that leads to the acquisition and maintenance of power. The expectation of the people from the political system is to reveal the policies that will increase the quality of social life. Access to the political system related to all aspects of life from education to health, economy to culture and it is aimed that the political institution will produce an appropriate output.

Today, as a requirement of representative democracy, democracy is operated through political parties. Political parties are legal organizations formed by people who come together on the same ideological basis and aim to become power. The approach of political parties to the problems of the people and the appropriate promises and policies are the stages of political communication. An immigration and refugee issue, which is one of the most important problems in Turkey in recent years, also is on the agenda of political parties. Each political party handles the issue in a different way and shares its proposals with the public in different ways. Syria problem in Turkey's foreign policy turned into a problem of "Syrian due to the migration of three million Syrian citizens in Turkey and now living in this country. This issue is evaluated in many aspects of security, health, economy, culture, management, law, family. As an institution organizing all these areas, it is very important how politics approaches the issue. The Syrian rhetoric of political parties and presidential candidates before the June 24 elections draws attention as the reflections of domestic politics. In this study, the methodology of political party leaders and party programs are handled as a method. The aim of the study is to determine how political parties, the main actor of the political institution, approach the in Syrian issue and offer a solution to the problem. In this way, the Syrians who directly influence many dynamics in the society are offered an opportunity to evaluate the political system.

Keywords: Political Party, Election, Syrian

Güvenlik Politikası Açısından Japonya'nın “Bir Kuşak Bir Yol” Politikasına Yaklaşımı

Keisuke WAKIZAKA⁵

Özet

Tarih boyunca Japonya ve Çin arasındaki gerginlik Uzakdoğu'daki en önemli güvenlik sorunlarından biridir. Özellikle günümüzde Çin geliştirmekte olan kendi siyasi, askeri ve ekonomik gücüne dayanarak “Bir Kuşak Bir Yol” Politikası adı altında dünya üzerinde kendi nüfuzunu artırmaya çalışmakta ve bu eğilim Batı ülkeleri, özellikle Amerika üzerinde ciddi endişeyi yaratmaktadır. Japonya hem Amerika'nın askeri ve siyasi müttefiki olduğundan hem de Çin ile problemlili olduğundan Çin'in “Bir Kuşak Bir Yol” Politikası Japonya'nın kamuoyunca tedirginlik ile karşılanmakta ve Japonya'nın siyasi hayatında oldukça önemli gündemi oluşturmaktadır. Fakat Japonya içindeki “Bir Kuşak Bir Yol” Politikası üzerinde tartışmalar Japonya'nın dışında fazla bilinmemekte ve güvenlik açıdan bu konu üzerindeki tartışmalar Japon kamuoyu tarafından bile iyi bilinmiyor. Bu yüzden bu çalışma Japonya'nın güvenlik politikasında Çin'in “Bir Kuşak Bir Yol” Politikasına nasıl yaklaşıldığını ve bu yaklaşımın Amerika ile ilişkileri nasıl etkilediğini ele alacağım.

Birinci bölümde İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra günümüze kadar devam eden Japonya'nın güvenlik politikası hakkında kısa bilgi verilecektir. İkinci bölümde Çin'in “Bir Kuşak Bir Yol” Politikası ve ona dayalı Çin'in Asya stratejisi hakkında kısa bilgi verilecektir. Üçüncü bölümde Çin'in bu politikasına Japonya'nın güvenlik açısından nasıl yaklaştığını ve bu yaklaşımın Amerika ile ilişkileri nasıl etkilediğini tartışacağım. Sonuç bölümünde ise bu 3 bölüm özetlenerek, Japonya'nın güvenlik sıkıntısına rağmen Çin'in “Bir Kuşak Bir Yol” Politikasına olumlu şekilde yaklaştığı ve bu yaklaşımın Amerika ile ilişkileri olumsuz şekilde etkilediği vurgulanacaktır.

Anahtar Kelimeleri: Japonya, Çin, “Bir Kuşak Bir Yol” Politikası, Güvenlik, Japonya-ABD İlişkileri.

Japan's View on the “One Belt, One Road” Policy from the Perspective of Security Policy

Abstract

The tension between China and Japan has been one of the most important security issues in Far-East Asia in history. Especially, China makes effort to increase its influence on the world under the name of the policy of “One Belt One Road” today, based on its developing political, economic and military power. This tendency creates fears over the Western states, particularly over the United States. Because Japan is a political and military ally of the United States and has problems with China, the policy of “One Belt One Road” is generally conceived with fears by the Japanese public and forms a very important agenda in the Japanese political life. However, the argument on the policy of “One Belt One Road” in Japan is not known very well outside Japan and this argument from the perspective of security is not conceived correctly even by the Japanese public. Therefore this paper deals with the questions of how Japan approaches to China's policy of “One Belt, One Road” and of how this approach affected Japan's relations with the United States.

In the first chapter, short information about the Japanese security policy since 1946 will be given. In the second chapter, short information about China's policy of “One Belt, One Road” and China's Asian strategy based on this policy will be explained. In the third chapter, I will discuss the questions of how Japan approaches to China's policy of “One Belt, One Road” from the perspective of security and of how this approach affects Japan's relations with the United States. In the part of conclusion, these 3 chapters will be

⁵ Ortadoğu Teknik Üniversitesi Bölge Çalışmaları Bölümü Doktora Öğrencisi, KAFKASSAM Uzmanı. E-mail: kfkaslikeisuke85@gmail.com, Telefon: +90 537 923 6186

summarized and I will emphasize that Japan is approaching to China's policy of "One Belt, One Road" positively in spite of Japan's security problems and that this approach affects Japan's relations with the United States Negatively.

Keywords: Japan, China, "One Belt, One Road" Policy, Security, The Japanese-American Relations

BÖLGESEL GÜVENLİĞE TEHDİT UNSURU OLARAK KARADENİZ HAVZASI ÜLKELERİNDE ÇEVRE SORUNUNUN BOYUTLARI

Doç. Dr. Kurtuluş Yılmaz GENÇ

kyilmazgenc@gmail.com

Giresun Üniversitesi

Bu çalışmada, bir bölgesel güvenlik tehdidi olarak, Karadeniz ülkelerinde çevre sorununun boyutları ayrıntılı olarak ele alınacaktır. Türkiye, Rusya, Romanya, Bulgaristan, Ukrayna, Gürcistan ve Moldova'nın çevre sorunları ve bunların ortak deniz olan Karadeniz'e etkisi üzerinde durulacaktır. Karadeniz'e akan nehir, ırmak ve derelerin ne ölçüde kirlenici oldukları, ülkelere göre analiz edilecektir. Karadeniz ülkelerindeki kimya sektörü, nükleer tesisler ve bunların etkileri değerlendirilecektir.

Çalışma ilgili literatürün ortaya konulması, çevre sorununun tanıtılması ve kısa tarihçesi, bu konudaki kuramlar ve Karadeniz ülkelerindeki çevre sorunlarına ilişkin bilgilerin değerlendirilmesi ile gerçekleştirilecektir. Konu, karşılaştırmalarla, hukuksal boyutu ve uluslararası anlaşmaların ortaya konulması ile zenginleştirilecektir.

Anahtar Sözcükler: Bölgesel güvenlik, Çevre Sorunları, Karadeniz, Karadeniz Ülkeleri.

KAYNAKÇA

Ayyıldız, Hasan, Genç, Kurtuluş Yılmaz (2008). "Çevreye Duyarlı Pazarlama : Üniversite Öğrencilerinin Çevreye Duyarlı Pazarlama Uygulamaları ile İlgili Tutum ve Davranışları Üzerine Bir Araştırma", Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Yıl: 2008, Cilt: 12, Sayı : 2, ss.505-527.

Banerjee, Subharata B. (2001a), "Managerial Environmental Attitudes and Corporate Environmentalism: A Preliminary Investigation", Journal of Environmental Education, 32(4), 49-50.

Banerjee, Subhabrata B. (2001b), "Managerial Perceptions of Corporate Environmentalism: Interpretations from Industry and Strategic Implications for Organizations", Journal of Management Studies, 38(4), 489-513.

Banerjee, Subharata B. (2001c), "Corporate Environmental Strategies and Actions", Management Decision, 39(1), 36-44.

Banerjee, Subharata B. (2002a), "Organizational Strategies for Sustainable Development: Developing A Research Agenda for the New Millennium", Australian Journal of Management, 27(Special Issue), 105-117.

Banerjee, Subhabrata B. (2002b), "Corporate Environmentalism: The Construct and Its Measurement", Journal of Business Research, 55, 177-191.

Banerjee, Subhabrata B. (2003), "Who Sustains Whose Development? Sustainable Development and the Reinvention of Nature", Organization Studies, 24(1), 143-180.

Bianchi, Raffealla, Noci, Giuliano (1998). 'Greening' SME's Competitiveness. Small Business Economics 11, 269-281.

Clarkson, M. B. E. (1995). A Stakeholder Framework for Analyzing and Evaluating Corporate Social Performance, Academy of Management Review, 20 (1), 92-117.

Davis, John (1991). Greening Business, Managing for Sustainable Development. Basic Blackwell, Massachusetts, USA.

Decker, Christopher S. (2003). Corporate environmentalism and environmental statutory permitting. The Journal of Law and Economics.

Dresner, Simon (2002). The Principles of Sustainability. Earthscan Publications Ltd., London, UK.

Fineman, Stephen, Clarke, Ken (1996). Green Stakeholders: Industry interpretations and Response. Journal of Management Studies, 33(6), 715-730.

Fineman, Stephen (1997). Constructing the Green Manager. British Journal of Management, 8, 31-38.

- Gladwin, Thomas N., Kennelly, James J., Tara-Shelomith KRAUSE (1995), "Shifting Paradigms For Sustainable Development: Implications for Management Theory and Research", *Academy of Management Review*, 20 (4), 874-907.
- Hart, Stuart L. (1995), A Natural-Resource-Based View of the Firm, *Academy of Management Review*, 20(4), 986-1014.
- Hart, Stuart L., Guatam AHUJA (1996), "Does it pay to Be Green? An Empirical Examination of the Relationship Between Emission Reduction and Firm Performance?", *Business Strategy and the Environment*, 5, 30-37.
- Heijungs, Reinout (2001). *A Theory of the Environment and Economic Systems*. Edward Elgar Publishing, Inc., Massachusetts, USA.
- Henriques, I. and P. Sadorsky (1999). The Relationship Between Environmental Commitment and Managerial Perceptions of Stakeholder Importance, *Academy of Management Journal*, 42 (1), 87-99.
- Hutchinson, Colin (1992), "Corporate Strategy and the Environment", *Long Range Planning*, 25(4), 9-21.
- Hutchinson, Colin (1996), "Integrating Environment Policy with Business Strategy", *Long Range Planning*, 29(1), 11-23.
- Jose, P. D. (1996), "Corporate Strategy and the Environment: a Portfolio Approach", *Long Range Planning*, 29(4), 462-472.
- Judge, JR., William Q, Thomas J. Douglas (1998), "Performance Implications of Incorporating Natural Environmental Issues Into the Strategic Planning Process: An Empirical Assessment, *Journal of Management Studies*, 35 (2), 241-262.
- Kallio, Tomi J., Nordberg, P. (2006), "The Evolution of Organizations and Natural Environment Discourse", *Organization & Environment*, 19(4), 439-457.
- Kleiner, Art (1991). What Does It to be Green? *Harvard Business Review*, July-August, 38-47.
- Lessem, Ronnie (1991). Foreword: Greening Management, in DAVIS, JOHN (1991). *Greening Business: Managing for Sustainable Development*. Basic Blackwell. USA.
- MacNeill, Jim, Winsemius, Pieter, Taizo Yakushiji (1991). *Beyond Interdependence: The Meshing of the World's Economy and the Earth's Ecology*. Oxford University Press, New York, USA.
- Perkins, Richard (2007). *Globalizing corporate environmentalism? Convergence and heterogeneity in Indian Industry*. St Comp Int Dev Springer Science and Business Media, LLC 2007. DOI 10.1007/s12116-007-9007-3.
- Porter, Michael E., van der Linde, Claas (1995). Green and Competitive. *Harvard Business Review*, (September-October, 1995), 120-134.
- Rojsek, Ica (2001). From Red to Green: Towards the Environmental Management in the Country in Transition, *Journal of Business Ethics*, 33: 37-50.
- Rugman, Alan M., Verbeke, Alain (2000). Six Cases of Corporate Strategic Responses to Environmental Regulation. *European Management Journal*, 18 (4), 377-384.
- Schramm, Gunter, Warford, Jeremy J. (Editors) (1989). *Environmental Management and Economic Development*. The John Hopkins University Press, Baltimore, Maryland, U.S.A.
- Shrivastava, Paul (1995a), "Ecocentric Management for A Risk Society", *Academy of Management Review*, 20(1), 118-137.
- Shrivastava, Paul (1995b), "The Role of Corporations in Achieving Ecological Sustainability", *Academy of Management Review*, 20(4), 936-960.
- Starik, Mark, and Gordon P. RANDS (1995), "Weaving an Integrated Web: Multilevel and Multisystem Perspectives of Ecologically Sustainable Organizations", *Academy of Management Review*, 20(4), 908-935.
- Stead, Jean Garner, Stead, Edward (2000). Eco-Enterprise Strategy: Standing for Sustainability. *Journal of Business Ethics* 24: 313-329.
- Taylor, Stuart R. (1992). Green Management: The Next Competitive Weapon. *Futures*, September, 669-680.
- Taylor, Geoff (1993), "An Integrated Systems Approach to Environmental Management: A

Case Study of IBM UK”, *Business Strategy and the Environment*, 2(3), 1-11.
Walley, Noah, Whitehead, Bradley (1994). It is not Easy Being Green. *Harvard Business Review*, (May-June 1994), 46-52.
Westley, Frances, and Harrie VREDENBURG (1991), “Strategic Bridging: The Collaboration between Environmentalists and Business in the Marketing of Green Products”, *Journal of Applied Behavioural Science*, 27(1), 65-90.

ATATÜRK'ÜN MİSAK-I MİLLİ VİZYONU THE NATIONAL PACT VISION OF ATATÜRK

Mahmut ŞEN*

Özet

Türkler tarih boyunca Sibirya'dan Macaristan içlerine kadar uzanan doğrultuda, Sahra Çölü'nü geçip bugünkü Nijer'e ve oradan ise Aden Körfezi boyunca uzanan derinlikteki bölgede Türk hâkimiyetinde güçlü devletler oluşturmuştur. Yöneticilerin izlediği politikalar sonucunda Türk devlet geleneği yapısında zayıflık oluşması Türk devletlerinin gerilemesine neden olmuştur. Bu durumun en net örneği olan Osmanlı Türk İmparatorluğu 16. yüzyıldan itibaren askeri, siyasi ve idari anlamda Türk devlet geleneğinden uzaklaşmasıyla gerileme sürecine başlamış ve 19. Yüzyılın başlarından itibaren yıkılma sürecine girmiştir. Bu sürecin etkin hale geldiği 19. yüzyılın son çeyreğinde Selanik'te doğan Mustafa Kemal Atatürk, Türk İmparatorluğu'nun içinde bulunmuş olduğu bu durumdan kurtarılması için yapılan tartışmaların odağında yer almış ve çok erken tarihlerden itibaren hazırlanan kurtuluş reçetelerine fikirleriyle katkı sunmuştur. Atatürk, Birinci Dünya Savaşı'nın öncesinden itibaren devlet yönetimi için millet egemenliğini ön plana çıkaran cumhuriyet kurulması düşüncesini geliştirerek şekillendirmeye başlamıştır. Milliyet temelli bağımsızlık hareketlerinin oluşmasıyla dini birliktelik düşüncesinin pratikte işlevsizliği netleşerek milliyet temelli bir kurtuluşun gerekliliği ön plana çıkarmıştır. Birinci Dünya Savaşı'nın ittifak devletlerinin yenilgisiyle sonuçlanması üzerine de Atatürk Türklere dayalı bir cumhuriyetin kurulması için kuramsal anlamda görüşlerini yakın arkadaşlarıyla paylaşmış ve mili mücadele döneminde ise yapılan toplantılarda bu görüşleri yazılı hale gelmiştir. Yoğun geçen görüşme sürecinin içinde şekillenen Misak-ı Milli resmîyet kazanmasıyla birlikte Türk milletinin kaderini belirleyen metin olarak kurtuluş savaşının uygulandığı coğrafyanın Türklere aidiyetini gösteren bir belge olmuştur.

Biz de bu çalışmamızda Mustafa Kemal Atatürk'ün Osmanlı Türk İmparatorluğu'nun dağılma sürecinde Türk milletine dayalı ve Türklerin ağırlıklı olarak yaşadıkları bölgeleri esas alan bir devlet kurma projesindeki vizyonunu değerlendireceğiz.

Anahtar Kelimeler: Mustafa Kemal Atatürk, Misak-ı Milli, Milli Mücadele, Türk Milleti, Türk Hinterlandı

Abstract

The Turks formed strong states under the Turkish sovereignty during history in the region from Siberia to the inland of Hungary, from Niger to the area stretching along the Aden Gulf. The weakness emerging in the Turkish state tradition due to the policies followed by the leaders caused the regression of Turkish states. Ottoman Turkish Empire, the best example for this situation, entered into the process of regression in the military, political and administrative aspects as a result of departure from the Turkish state tradition from 16th century and Mustafa Kemal Atatürk, born in Thessaloniki in the last quarter of 19th century was in the center of the discussions to rescue the Turkish Empire from the dire situation it was experiencing. He offered contributions with his ideas to the rescue recipes that had been prepared from the early dates on. Before the First World War, Atatürk started to develop and shape his opinions on establishing a republic that gave prominence to the national sovereignty for the state administration. It was clear that the idea of religious unity became dysfunctional with the emergence of nation based independence movements and the necessity of a nation based liberation came to the foreground. Upon Central Powers' loss of First World War, Atatürk shared his visions in the theoretical concept about the foundation of a republic based on Turks with his close friends. And during the War of Independence, those visions turned into a written form after the meetings held. The National Pact took its shape after intense debate process and thus became official. That text, sealing the fate of Turkish Nation, indicated that the geography on which the War of Independence was

* Öğrenci, Giresun Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler Tezli Yüksek Lisans Programı, Türkiye, mahmutsen52@gmail.com

executed belongs to the Turks.

In this study, we will assess Mustafa Kemal Atatürk's vision about founding a state that takes into consideration the Turkish Nation and the areas on which the Turks are living predominantly during the Ottoman Turkish Empire's dissolution period.

Key Words: Mustafa Kemal Atatürk, National Pact, War of Independence, Turkish Nation, Turkish Hinterland.

KAYNAKÇA

Meclis-i Mebusan Zabıt Ceridesi

ATATÜRK, Mustafa Kemal, Nutuk, 2018

ATAY, Falih Rıfkı, Çankaya, 2009

CEBESOY, Ali Fuat, 1907'de Misak-ı Milli (Hazırlayan: Faruk Sükan-Cemal Kutay), İstanbul 1989

CEBESOY, Ali Fuat, Sınıf Arkadaşım Atatürk Okul ve Genç Subaylık Hatıraları, İstanbul 1967

CEBESOY, Ali Fuat, Bilinmeyen Hatıralar Kuva-yı Milliye ve Cumhuriyet Devrimleri, (Yay. Haz. Osman Selim Eroğlu), İstanbul 2001

DUMAN, Selçuk, Türklerde Devlet Başkanlığı Tartışmaları ve Cumhurbaşkanlarımız, Ankara 2011

DUMAN, Selçuk, Milli Mücadele Dönemi Dış Etkiler ve Mustafa Kemal'in Tepkisi, Ankara, 2017

DUMAN, Selçuk, "Modern Türkiye'nin Kuruluş Belgesi ve Doğal Hinterlandı Misak-ı Milli", Yeni Türkiye, Yıl:23, Sayı:93, 2017

DUMAN, Selçuk, "İslam Öncesi Türk Devletleri'nde Aristokrat Cumhuriyet Gerçeği", Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Yıl:1, Sayı:1, 2015

DUMAN, Selçuk, "Türklerde Devlet Başkanının Nitelikleri", Kıbrıs Türk Stratejik Araştırmalar Dergisi, Yıl:1, Sayı:6, 2010

EROĞLU, Hamza, Atatürk ve Milli Egemenlik, Ankara 1998

GÜLER, Ali, "Misak-ı Milli'nin Altyapısı: Milli Vatan Düşüncesi", Yeni Türkiye, Yıl:23, Sayı:93, 2017

KAYMAZ, Nejat, "Misak-ı Milli Üzerinde Yapılan Tartışmalar Hakkında", VII. Türk Tarih Kongresi, 11 – 15 Ekim 1976, Ankara 1977

KAYMAZ, Nejat, "TBMM'de Misak-ı Milli'ye Bağlılık Andı İçilmesi Konusu –I", Tarih ve Toplum, Sayı:19, 1985

KAYMAZ, Nejat, "TBMM'de Misak-ı Milli'ye Bağlılık Andı İçilmesi Konusu –II", Tarih ve Toplum, Sayı:20, 1985

KAYMAZ, Nejat, "TBMM'de Misak-ı Milli'ye Bağlılık Andı İçilmesi Konusu –II*", Tarih ve Toplum, Sayı:21, 1985

TURGUT, Hulusi, Atatürk'ün Sırdaşı Kılıç Ali'nin Anıları, İstanbul 2007

YALÇIN, E. Semih, "Cumhuriyetin İlelebet Değişmeyecek Temel Politikası: Misak-ı Milli", İlmî Makaleler 3, Ankara, 2013

YALÇIN, E. Semih, Atatürk'ün Milli Dış Siyaseti, Ankara 2007

HANEHALKI EKONOMİK GÜVENLİĞİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Mustafa Malkoç YAŞAR

Ekonomik güvenlik olgusu içerdiği kapsama göre farklı şekillerde değerlendirilmeye açık bir kavramdır. Makro ve mikro ayrımı ile çerçevenmiş bu olgu, geniş anlamda ülkelerin ekonomik durumlarını ekonomik güvenlik kapsamı içine aldığı gibi; daha mikro anlamda ise hanehalklarının ekonomik güvenliklerine yönelik çeşitli göstergeleri güvenlik kapsamında değerlendirebilmektedir. Hanehalklarının ekonomik güvenlikleri sadece gelirleri ile değil aynı zamanda yaşam koşulları ile bağlantılıdır. Yaşam koşullarının temel belirleyicileri ise bireylerin gıda, barınma, ısınma ve tatil ihtiyaçları gibi çeşitli ihtiyaçlarından oluşmaktadır. Bu en temel insani ihtiyaçların karşılanmasında hanehalklarının yaşadıkları ülkenin güven ve istikrarı kadar, ülke ekonomisinin ve bu ekonomin uluslararası sözleşmeler kapsamında içinde bulunduğu uluslararası örgütlerin faaliyetleri büyük önem arz etmektedir. Bu bağlamda hanehalklarının ekonomik güvenliğine odaklanan bu çalışma Türkiye ve seçilmiş Avrupa Birliği ülkelerinden sağlanan veriler ile karşılaştırmalı bir analiz sunmayı hedeflemektedir. Çalışmanın sonucunda ülkelerin ekonomilerini geliştirici bir örgüte katılımlarının hanehalkı ekonomik güvenliğine olumlu bir etkisi olduğu sonucunu varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ekonomik Güven, Avrupa Birliği, Maslow Hiyerarşisi

AN INQUIRY ON ECONOMIC SECURITY OF HOUSEHOLDS

Economic security concept is a relative term in the literature. In the macro perspective, this concept refers to the economic security of countries. On the other hand, various indicators of households may also handle in the micro field of the economic security concept. The economic security of households not only connected with their income level but also highly related to their living conditions. The determinants of living conditions are diverse such as nutrition, housing, warming and holiday. Executing these requirements are strongly correlated with conditions of the economies where households are residing. It is also connected with the integration of economies into international organizations. In this concept, this study aims to show a comparative analysis between Turkey and selected European Union countries by using statistical data. Results show that integration to international organizations has a positive effect on household economic security.

Keywords: Economic Confidence, European Union, Maslow Hierarchy

OBAMA DÖNEMİNDE AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNİN ULUSAL GÜVENLİK STRATEJİSİ

Doç.Dr. Mehmet Sait DİLEK

Atatürk Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü

Uluslararası sistemin en önemli öznesi olan devletler, ulusal çıkarlarını tehdit edebilecek veya güçlendirebilecek çeşitli risklere veya fırsatlara karşı kendi ulusal güvenlik stratejilerini dünya kamuoyuna duyurabilmektedirler. Örneğin, II. Dünya Harbi sonrası ABD, klasik dış politika çizgisinden tamamen çıkmasının da etkisiyle çeşitli doktrinler yayınlamış, uluslararası politikada yeni diplomasi yöntemlerini ve dış politika yaklaşımlarını uygulamaya koyarak küresel güç olma özelliğini sürdürülebilir tutmaya çalışmıştır. Bununla birlikte ABD Başkanı Ronald Reagan, Ocak 1987 ve 1988 tarihli çalışmalarla ABD Ulusal Güvenlik Stratejisini ana bir metin üzerinden hem iç hem dış paydaşlarına duyurma ihtiyacı hissetmiştir. Bu adım daha sonraki başkanlar (George H.W. Bush, Bill Clinton, George W. Bush,

Barack Obama, Donald Trump) tarafından da sürdürülünce Amerikan dış politikasında yeni bir yazılı gelenek daha ortaya çıkmıştır.

ABD Başkanı Obama, 2010 tarihli Ulusal Güvenlik Strateji Belgesi'nin önsözünde; yaklaşık 10 yıldır (11 Eylül Olayları) şiddet ve nefret ağına karşı savaş içinde olduklarını, tehditlerle karşı karşıya kaldıkça, ABD'nin güvenliğini sağlayan ve küresel güvenliği destekleyen askeri üstünlüklerini sürdüreceklerini, sınamaların üstesinden gelmek ve daha güçlü ve güvenli bir dünyaya ulaşabilmek için ulusal yenilenmeye ve küresel liderliğe ilişkin bir strateji izlemeleri gerektiği üzerinde durmuştur. ABD Başkanı Obama'ya göre bu strateji, ABD'nin gücünün ve nüfuzunun temellerini yeniden inşa etmelidir ve bu durum da ülke içinde atılacak adımlarla başlamalıdır. ABD Başkanı Obama, genç bir yüzyılın yükünün sadece ABD'nin omuzlarına bırakılmayacağını, eski ittifakları güçlendirerek, yeni sınamalarla mücadele için modernleştireceklerini, uluslararası standartları ve kurumları güçlendireceklerini, yeni ve daha derin ortaklıklar tesis edeceklerini kaydetmiştir. Ulusal Güvenlik Stratejisine Genel Bakış başlığı altında ABD'nin ulusal güvenliği özet bir şekilde sunulurken; Stratejik Yaklaşım başlığı üzerinden ABD'nin çıkarları ana hatlarıyla maddeleştirilerek süreklilik vurgusuna atıf yapılmıştır.

2010 tarihli Strateji Belgesine göre; ABD stratejik yaklaşımı, istediği dünyaya kavuşmak için aşağıdaki dört ulusal çıkarın elde edilmesi yönünde uygulamalıdır. "1-Güvenlik: ABD'nin, vatandaşlarının ve müttefikleri ile ortaklarının güvenliği, 2-Refah: Fırsat ve refahı artıran açık bir uluslararası ekonomik sistemde, güçlü, yenilikçi ve büyüyen ABD ekonomisi. 3-Değerler: Evrensel değerlere yurtiçinde ve yurt dışında saygı duymak. 4-Uluslararası Düzen: Küresel sınamalarla mücadelede daha güçlü işbirliği aracılığıyla barış, güvenlik ve fırsatları artıran ABD liderliği tarafından uluslararası düzenin geliştirilmesi".

ABD Başkanı Barack Obama, ikinci döneminde son Ulusal Güvenlik Stratejisi Belgesini (Şubat 2015) yayınlamıştır. Bu belgede, Obama yönetimi, iktidarları döneminde belirledikleri dış politika çizgisini büyük ölçüde sürdüreceklerini vurgulamıştır. ABD Başkanı Obama, belgeye yazdığı önsözde mevcut uluslararası sistemde ABD'ye karşı oluşan tehditlerle mücadele edebilmek amacıyla takip edilmesi gereken stratejiyi "stratejik sabır ve kararlılık" olarak açıklamıştır. Ancak kendileri bu stratejik sabrın ne zaman, ne kadar ve ne şekilde uygulanması gerektiği konusunda ortaya açık bir yol haritası sunmamıştır. ABD'nin mevcut askeri ve ekonomik kapasitesini zorlayan aşırı müdahalecilik konusunda Washington'un temkinli olması gerektiğini belirten Obama, sadece askeri güce dayanmayan "akıllı bir ulusal güvenlik stratejisi" ortaya konulmasını savunmaktadır. Bu yaklaşım da Rusya Federasyonu'na karşı Ukrayna krizinde olduğu gibi ekonomik yaptırım dahil güç kullanma içermeyen zorlayıcı hamlelerin kullanıldığı, askeri enstrümanların en son çare olarak değerlendirildiği bir politika anlamına gelmiştir.

ABD Başkanı Obama yayınladığı Ulusal Güvenlik Strateji Belgesi'nde önümüzdeki dönemde dönüşen küresel sistemin ortaya çıkardığı sayısız farklı tehdit arasında kendilerinin ve müttefiklerinin güvenliğini göz önüne alarak aşağıdaki sekiz stratejik riske

yoğunlaşacaklarını ifade etmiştir. “1-ABD topraklarına yönelik yapılacak bir saldırı; 2-ABD ve müttefik ülke vatandaşlarına ABD toprakları dışında yapılacak bir saldırı; 3-Küresel bir ekonomik kriz ya da yaygın bir küresel ekonomik yavaşlama; 4-Kitle imha silahlarının yayılması veya kullanılması; 5-Küresel olarak yayılabilecek bir bulaşıcı hastalık salgını; 6-İklim değişikliği; 7-Enerji piyasasında ciddi bir aksama; 8-Devlet kontrolünün olmadığı veya zayıfladığı ülkelerin yol açabileceği güvenlik riskleri. Belge devam eden bölümlerde ise Güvenlik, Refah, Değerler ve Uluslararası Düzen başlıkları üzerinden dört ana başlığa bölünmüştür.

Bu belgenin sonuç bölümünde ise ana hatlarıyla aşağıdaki hususlara atıf yapılmıştır. “Bu Ulusal Güvenlik Stratejisi, henüz oldukça genç olan bu yeni yüzyılda Amerikan liderliğinin korunması ve sürdürülebilmesi için gerekli vizyonu sağlamaktadır. Ulusal güvenliğimizi ve müttefiklerimizi tehdit eden tüm düşmanlarımızı yok edip ortadan kaldıracaktır. Daha barışçıl ve müreffeh bir dünyanın kurulmasında yükümüzü paylaşacak ortak ülkelerin barışçıl yükselişlerini memnuniyetle karşılıyoruz. Ekonomi ve diğer pek çok alanda rekabet etsek de yükselen yeni güçlerle güvenlik ve ortak insani sorunlar gibi başlıklarda iş birlikleri kurmaya devam edeceğiz. Bu iş birliği ve rekabetin kriterlerini belirleyen uluslararası kural ve normları yenileyerek güçlendireceğiz”.

Günümüz dünyasının şartları, güvenlik stratejilerinin belirlenmesini ve izlenmesini giderek daha kaçınılmaz hâle getirmektedir. Küreselleşmenin de etkisiyle, bu stratejilerin kapsamı ve alanı bölgeselden, daha evrensele doğru genişleme süreci içinde bulunmaktadır. Giderek daha çok ülkeyi ilgilendirmekte olan uluslararası güvenlik stratejileri, salt askerî ve ekonomik konuları da aşarak, insanî ve ekolojik güvenliğini de ihtiva eder hâle gelmeye başlamışlardır. Bu bilgidir hareketle Obama döneminde yayınlanan Mayıs 2010 ve Şubat 2015 tarihli ABD Ulusal Güvenlik Stratejisi belgeleri bilimsel ilkeler ışığında incelemeye tabi tutularak geniş bir perspektif üzerinden okuyucuya sunulacaktır. Son olarak ise ABD Başkanı Trump ile Obama'nın Ulusal Güvenlik Stratejileri karşılaştırmalı siyaset üzerinden değerlendirmeye tabi tutulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, ABD, Obama, Dış Politika, Strateji

THE NATIONAL SECURITY STRATEGY OF THE USA IN OBAMA PERIOD

The states which are the most important subject of the international system can announce their national security strategy to the public opinion against the risks and opportunities that can threaten or strengthen their national interests. For example, the USA after WWII, declared various doctrines resulting from the deviation from the classical foreign policy, tried to keep sustainable to be the global power by implementing new diplomacy methods in the international policy and foreign policy attitudes. In addition, the US President Reagan, with January 87 and 88 projects, felt the need of declaring the US National Security Strategy to the internal and external partners via a main text. When this step has been continued by other presidents (George H.W. Bush, Bill Clinton, George W. Bush, Barack Obama, Donald Trump) a new written tradition has been emerged in the US foreign policy.

In the preface of the National Security Strategy Paper of 2010, the US President Obama has underlined that they have been in a war roughly a decade (9/11) against the web of hatred and violence, as long as they face the threats, they continue their military superiority that provides the US and global security, need for a national renewal and following a strategy about national leadership to overcome the challenge and to reach a stronger and more secure World. To the US President Obama, this strategy should rebuild the US power and influence and this situation should start with the domestic steps. The US President Obama declared that, the burden of a new century cannot be shouldered only by the USA, by strengthening the old alliances, they modernize against new challenges, they strengthen the international standards and institutions and build new and deeper coalitions. While the General Overview to the National Security Strategy has been submitted compendiously, continuity has been referred under the heading of Strategic Approach with the US interests point..

According to the 2010 Strategy Paper the US strategic approach should implement in accordance with the acquisition of the 4 following interests to reach the World that she desires: 1-Security: of the USA, her citizens, and allies and partners 2- Prosperity: a strong, innovative and growing US Economy which is an open and international economic system that promotes opportunity and prosperity 3-Values: Respecting the universal values at home and around the world. 4-International Order: Advancing by U.S. leadership that promotes peace, security, and opportunity through stronger cooperation to meet global challenges

The US President Obama, has proclaimed the last National Security Strategy Paper in February 2015. In the paper, the Obama administration has underlined the continuation of the determined foreign policy in a vast scale. In the preface of the paper, the US President Obama has explained the strategy that should be followed against the threats to the USA as “strategic patience and determinancy”. Yet, he has not set a clear course for this patience when, how much and in what manner. After indicating that Washington should be deliberate about the over interventionism that pushes the current military and economic capacity of the USA, President Obama has defended a “wise national security strategy” that does not depend on the military power only. This approach has meant a policy that does not contain coercive moves including economic sanctions and whose military instruments has been taken the measure of the last resort, like in the Ukraine crisis of the Russian Federation case.

The US President Obama, has mentioned between the threats changing global system has caused, 8 strategic risks that will be focussed in the forthcoming period by taking into consideration of the self-security and the security of allies: “1-Catastrophic attack on the U.S. homeland or critical infrastructure; 2-Threats or attacks against U.S. citizens abroad and our allies; 3-Global economic crisis or widespread economic slowdown; 4-Proliferation and/or use of weapons of mass destruction; 5-Severe global infectious disease outbreaks; 6-Climate change; 7-Major energy market disruptions; 8- Significant security consequences associated with weak or failing states. The following chapters have been divided under 4 headings as Security, Prosperity, Values and International Order.

The final part of the paper has been referred to the following issues with the main lines. “This National Security Strategy has provided the necessary vision for the protection and continuation of American leadership in this recent century. We will eradicate all our enemies that threaten the national security and our allies. We pleasantly welcome the peaceful rise of the partner states that will share our burden to build a peaceful and prosperous World. Although, we compete with Economy and in other fields, we will continue cooperation with the new rising Powers in the security and humanitarian issues. We will strengthen the international rules and norms that determine the criteria for this cooperation and competition”.

The conditions of today’s world has made the determination and following of the national security inevitable. With globalization, the scope and realm of these strategies has moved from regional to the universal in expanding process. The international security strategies that has been concerning more countries, has started to contain humanitarian and ecological security by transcending the pure military and economic issues. From this point of view, May 2010 and February 2015 US National Security Strategy Papers of the Obama Period has been examined in a broad perspective, in the light of scientific principles. Lastly, the national Strategies of President Obama and Trump has been evaluated through comparative politics.

Key Words: Security, USA, Obama, Foreign Policy, Strategy

ENVIRONMENTAL SECURITY IN THE PHILIPPINES

Mohamadan Abdulkasan⁶

Esra Banu Sipahi⁷

Environmental security is deliberated as an alarming problem in all corners of the globe. Hence, the impacts of environmental destruction can pose tremendous vulnerability and risk to either national, regional or global security. Environmental security in the Philippines has long been a concern since the country's major economic growth largely depends on agriculture, forestry, and aquatic resources. Security in this study refers to the dependability of the humankind on natural resources where all the practical necessities for every human activity truly come from. Over time, with the massive usage of the natural resources, it had been extensively depleted with the continuing activities on deforestation which led to erosion, watershed abuse, overfishing and aquatic reefs destruction in the Philippine territories. The rapid population growth and migration also have contributed to the environmental insecurity of the country.

The great contributor in constructing a distinctive classification of migration pattern is the consequences of the immense alteration of climatic conditions or climate change. This in itself instigates insecurity both in water and food production thus materializing environmental migration arrangements because water and food insecurity transpiring in a local environment may force its populace to move to another region and abandon their homes for there is the inadequacy of their basic necessities.

In lieu of this reason, climate change has long been the justification of the background of environmental politics and continuously remains to be the pivot of international diplomacy nowadays. However, with the given circumstances, the Philippine government constantly talks about environmental issues, but, because of their sense of practicality as some officials argue, economic growth comprising industrialization is much weightier over ecological conservation since the Philippines belongs to the third world countries.

Environmental governance is another pressing issue in the Philippines since it faces institutional challenges consisting of its definite structure, management and policy-driven framework in implementing strategies safeguarding environmental security in general. The interrelation of problems lies in the proficient orientation on public management and it includes participatory approach relating to environmental management.

In view of the rationale of this study, the Philippine government deliberately has reservations in addressing these environmental challenges with the inadequacy of institutional scrutiny in the insight of environmental insecurity. This study intends to determine how would policy-making bodies at all government levels would stand in these issues to initiate suitable policies and guidelines basically to establish fundamental political undertakings, and to provide a comprehensive analysis on the strategies used by concerned governmental institutions in environmental governance.

Key Words: the Philippines, Environment, Environmental Security, Environmental governance, Climate Change, Global warming,

---

⁶ Yüksek Lisans Öğrencisi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, m.abdulkasan@gmail.com

⁷ Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, dr.esrasipah@hotmail.com

Özel Askeri Şirketler: Genel Bir Bakış

Murat DEMİREL⁸
Ayten ELKATMIŞ⁹

Özet

Uluslararası İlişkilerin yoğunlaştığı önde gelen çalışma konularından birisi savaş kavramıdır. Tarih boyunca paralı askerler bu savaşların etkili bir aktörü olarak uluslararası ilişkilerin işleyişini etkilemişlerdir. Paralı askerlerin evrim geçirmiş bir hali olarak nitelendirilebilecek “özel askeri şirketler” de günümüzde giderek yaygınlaşmakta ve uluslararası çatışmalarda yeni bir aktör olarak yerini almaktadır. 2003 Irak Savaşını takip eden süreçte ve 2011’de başlayan Suriye Krizinde görüldüğü üzere özel askeri şirketler artan bir ivme ile çatışma alanlarında yer alırken literatürde bu konu hakkında bir eksiklik olduğu göze çarpmaktadır. Bu çalışma, özel askeri şirketlerin evrimini, yapısını ve işlevlerini tartışarak literatüre katkı sunmayı hedeflemektedir.

Paralı asker, askerlik işini profesyonel olarak yapan ve parayla tutulabilen, katıldığı savaş ve çatışmalarda kendi ulusu taraf olmayan, maddi kazanç güdüsü ile hareket edip hiçbir milli değerleri hissetmeden çatışmaya direkt olarak katılarak bunu iş olarak yapan kişiler şeklinde tanımlanabilir. Milattan önce kullanılmaya başlayan paralı askerler 18. yy. sonlarına kadar kullanılmaya devam edilmiştir. Daha sonra sömürge ülkelerinde kullanılan bu pratik günümüzde evrim geçirerek özel askeri şirketler kimliğine bürünmüştür. Özel askeri şirketler, geleneksel paralı askerlerin kurumsallaşmış bir çeşidi olarak nitelendirilebilecek şirketlerdir.

Yirminci yüzyılın başlarında Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla sona eren Soğuk Savaş sonrasında Batılı ülkeler ordularını küçültmeye ve askeri alanda özelleşmeye gitmiştir. Soğuk savaşın sonra ermesi ve bunun güvenlik piyasasında yarattığı değişimler, serbest piyasa ekonomisinin getirdiği özelleştirme dalgası ve savaşın yapısındaki değişimlerden dolayı özel askeri şirketlere artan bir ilgi olmuştur.

Askeri şirketlerin hiçbiri birbirine benzememektedir. Peter W. Singer özel askeri şirketleri temel yeteneklerine göre 3 gruba ayırmıştır. Bu şirketler temel yeteneği savaşmak olan şirketler “askeri hizmet tedarikçisi şirketler”, temel yeteneği danışmanlık ve eğitim hizmeti vermek olanlar “askerî danışmanlık şirketleri” ve son olarak temel yeteneği lojistik ve hizmet desteği sağlamak olanlar ise “askerî destek şirketleri” olarak adlandırılmaktadır. (Peter Warren Singer, *Corporate Warriors: The Rise of the Privatized Military Industry*, Cornell Uni. Press, 2003, p.91.)

Özel askeri şirketler uluslararası ilişkilerde etkin bir rol oynamaya başlamış fakat hukuki boşluğundan dolayı da pek çok tartışmaya sebep olmuştur. Hukuksal olarak ilk düzenleme özel askeri şirketlerin öncüsü denebilecek paralı askerler adına yapılmıştır. Bunlar; 1949 Cenevre Sözleşmesi Ek 1 No’lu Protokol 8 Haziran 1977 tarihli ek, 1977 Paralı Askerliğin Kaldırılmasına Dair Afrika Birliği Sözleşmesi ve Paralı Askerlerin Çalıştırılması, Kullanılması, Finanse Edilmesi ve Eğitimini Yasaklayan Birleşmiş Milletler Sözleşmesi’dir. Özel askeri şirketler için ise çeşitli girişimler meydana gelmesine rağmen özel askeri sektörü düzenleyebilecek, sınırlarını tam anlamıyla çizebilecek düzeyde ne ulusal ne de uluslararası kanun bulunmaktadır.

Özel askeri şirket çalışanlarının çeşitli temel özellikleri bulunmaktadır. İlk olarak bu şirketlerin çalışanları eski askerlerdir. Ayrıca, bu çalışanların maaşları orduda verilen miktarın 2-10 katıdır. Bunlara ek olarak, bu çalışanların arka planları şirketlere de bir avantaj sunmaktadır. Çalışanların eski asker olması, eğitimlerinin tamamlanmış olması ve tecrübe sahibi olmalarından dolayı, eğitim konusunda şirketin yatırım yapmasına gerek

⁸ Dr. Öğr. Üyesi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, murat.demirel@nevsehir.edu.tr

⁹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası Güvenlik ve Terörizm Anabilim Dalı, Aytenelkatmiss@gmail.com

kalmamaktadır.(Bknz. Singer, 2003, sf.74)

Hiç şüphesiz özel askeri şirketler savaşlarda kullanılmaya devam edilecek ve bu şirketlerin uluslararası ilişkilere etkileri sürecektir. Bu nedenle çalışmada, uluslararası sistemde özel askeri şirketlerin güvenlik meselelerinde etkinliği tartışılmakta ve yapılan betimleyici tartışmanın ardından var olan özel askeri şirketler örneklendirilmektedir. Bu çerçevede çalışmada öncelikle özel askeri şirketlerin tarihsel evrimine yer verilmiş daha sonrasında tanımlaması yapılmakta ve güncel örnekler sunulmaktadır. Ardından özel askeri şirketlerin hukuki boyutu ele alınmakta, bu kapsamda da uluslararası hukukta yer alan sözleşmeler incelenmektedir. Bu tebliğ, özel askeri şirketlerin yapısı ve işlevleriyle ilgili önermelerin genel bir değerlendirilmesiyle son bulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Özel Askeri Şirketler, Paralı Askerler, Askeri Endüstrinin Özelleştirilmesi, Suriye Krizi, Irak Savaşı

Private Military Companies: An Overview

Abstract

The concept of war is one of the leading of subjects that the discipline of International Relations (IR) concentrated. Throughout history, mercenaries have influenced the functioning of the practice of international relations as an effective actors of wars. Private military companies which have evolved from mercenaries tend to increase in numbers, and to appear as new actors in international conflicts. As seen in the Syrian Crisis which started in 2011 and after the process of the Iraqi War in 2003, private military companies have come to take part in conflictual areas with an impetus, along with the fact that there is a lack of literature about it. Within this framework, this study aims to contribute into the literature by discussing the evolution, structure and functions of the private military companies.

‘Mercenary’ could be defined as a professional soldier who takes part in a war that his/her country is not a part, only for making money without adopting any national sentiments. Mercenaries, which emerged in the ancient times continued to be used until the end of the 18th century. This practice, which became later common in colonial periods, seemed to have evolved into private military companies of today. Private military companies are corporations which can be defined as institutionalized types of traditional mercenaries.

By the dissolution of the Soviet Union which resulted in the end of the Cold War, Western countries began to limit their military capacities and to engage in privatization process in the military sector. A remarkable interest has occurred for private military companies in the post-Cold War era due to the changing character of ‘war’ and the impact of the wave of privatization in the free market economic system.

None of the military companies resemble to each other. Peter W. Singer divided the private military companies into three groups according to their basic capacities. These private companies are such as follows:

“Military Provider Firms” are those whose basic mission is to fight. On the other hand, "Military Consultant Firms" are referred to the companies which provide consulting and training services. Another type is the “Military Support Firms” whose primary mission is to provide logistical support and services. (Peter Warren Singer, *Corporate Warriors: The Rise of the Privatized Military Industry*, Cornell Uni. Press, 2003, p.91.)

Private military companies have started to play an active role in IR but they have also caused many debates regarding the deficiency of their legal ground. Initial regulations were made for mercenaries, as the ancestor of private military companies, some of which can be noted as “Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of Non-International Armed Conflicts (Protocol I), 8 June 1977, OAU Convention for the Elimination of Mercenaries in Africa, O.A.U. Doc. CM/433/Rev.L, Annex 1(1972), International Convention against the Recruitment, Use,

Financing and Training of Mercenaries.” Despite many codification efforts for mercenaries, there is still a lack of national and international codified grounds limiting the legal presence of the private military companies and regulating their the activities.

The employees of private military companies have some main characteristics. They are mostly consisted of former military professionals. Also, the salary of these employees are approximately 2-10 times more than an ordinary salary in military service. Moreover, the backgrounds of the employees provide an advantage to these private military companies, because these recruited former military professionals are well-trained and experienced soldiers. Therefore, these companies do not need to invest on their training again. (See Singer, 2003, p.74)

There is no doubt that these aforesaid private military companies seem to be effective in battle-fields as an actor in IR. After conceptualizing these private military companies, this paper discusses the effectiveness of the private military companies regarding the security issues in the international system and gives contemporary examples for the matter involved. For this purpose, this study first discusses the historical evolution of the private military companies along with current examples around the world, and then analyses the legal aspects of these companies especially within the realm of international law. Finally, this paper concludes with an overview of general assumptions with regard to the structure and functions of the private military companies.

Key Words: Private Military Companies, Mercenaries, Privatization of Military Industry, Syrian Crisis, Iraqi War

Doğu Akdeniz’de Enerji Savaşları

Mustafa ÖZALP

Bir ülkenin gerek ulusal, gerekse uluslararası egemenliğinin sürdürülebilir olmasında birçok etken rol oynamaktadır. Bu etkenler içerisinde enerji kavramı en büyük role sahiptir. Günümüz üstünlük mücadelesinde, enerji kaynaklarını ve enerji boru hatlarının güzergâhını kontrol eden ülkelerin dünyanın yönetiminde etkinliği artmaktadır. Devletler arasındaki bu mücadelenin en belirgin örneği 21. yüzyılın ilk çeyreğinde, Doğu Akdeniz üzerinden enerji odaklı olarak yaşanmaktadır. Bu sebepten dolayı Arap Kışı (Arap Baharı 2010) ile başlayan ve Suriye Çıkmazı ile devam eden, Orta Doğu’yu istikrarsızlaştırma stratejisi tesadüf değildir. Son 10 yıl içerisinde Doğu Akdeniz uluslararası büyük aktörler ve bunların enerji şirketlerinin ilgi odağı haline gelmiştir.

Bu ilgi çerçevesinde Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY) tek taraflı olarak, Doğu Akdeniz’de kendi Münhasır Ekonomik Bölgesini (MEB) ilan etmiştir. GKRY’nin 12 bölgeye ayırarak ilan ettiği kendi MEB’si, Türkiye’nin Doğu Akdeniz’deki çıkarları ile örtüşmemektedir. Ayrıca Doğu Akdeniz’deki enerji rezervlerinin çıkarılması ve tüketici ülkelere taşınması konusunda, başta İsrail olmak üzere GKRY, Yunanistan ve Mısır arasında birçok antlaşma imzalanmış olup, yoğun işbirliği devam etmektedir. Ayrıca bu kapsamda İsrail sözde kendi MEB’sinde bulunan, Tamar ve Leviathan gaz sahalarında yaklaşık 1 trilyona yakın doğal gaz rezervi keşfetmiştir. Aynı zamanda GKRY sözde kendi MEB’sinde yaklaşık 100 milyar metre küp doğalgazın keşfedildiğini duyurmuştur. Benzer bir gelişme de Mısır’ın Zohr sahasında, İtalyan Eni şirketinin 850 milyar metreküp doğalgaz keşfettiğine dairdir.

Her ne kadar Türkiye Doğu Akdeniz’de kendi MEB’sini resmi olarak ilan etmemiş olsa da burada yaşanan gelişimlere sıcak bakmadığını sıklıkla dile getirmektedir. Bu sebepten dolayı da Türkiye son 10 yıl içerisinde, buradaki asker sayısını arttırmakla kalmayıp, bölgeye askeri operasyon yapabilecek gerekli gemi ve uçaklarla birlikte, bölgede enerji arama faaliyetlerini sürdürmektedir.

Bölgede şimdiye kadar birçok yerde gaz rezervi tespit edilmiş olup, bu rezervlerin tüketici ülkelere taşınması konusunda her hangi bir antlaşma imzalanmamıştır. Ayrıca bu tespit edilen gaz rezervlerinin birçoğunda da Türkiye hak iddia etmektedir.

Doğu Akdeniz içerisinde keşfedilen doğalgaz çıkarıldıktan sonra başta Avrupa ülkeleri olmak üzere Batıya ulaştırılabilmesi için üç farklı seçenek bulunmaktadır. Birinci seçenek buradan çıkarılan gazı bir boru hattı ile Türkiye üzerinden Batı ülkelerine ulaştırmak. İkinci seçenek Mısır’daki LNG (sıvılaştırılmış gaz) tesislerinde; gazı tekrar sıvılaştırıp, sıkıştırarak, büyük tankerli gemilerle, Batı ülkelerinin tüketimine sunmak. Üçüncü seçenek ise yine buradan çıkarılan gazı, Türkiye’yi devre dışı bırakabilecek bir boru hattı ile Akdeniz ve Ege Denizi’nin derinliklerinden Batı ülkelerine ihraç edebilmektir.

Gerek ekonomik gerekse siyasi açıdan değerlendirildiğinde, yukarıdaki üç seçenek içerisinde birinci seçeneğin gerçekleştirilebilir fakat ikinci ve üçüncü seçeneklerin gerçekleştirilmesinin imkânsız olduğu görülmektedir. Örneğin ikinci seçeneğin uygulanması, yani gazın tankerlerle taşınması, taşıma maliyetlerini yüksek oranda arttırmaktadır. Üçüncü seçenek ele alındığında da gazın taşıma maliyeti yüksek oranda artmaktadır. Çünkü Akdeniz ve Ege Denizi’nin derinlik ve uzunluk mesafesi fazla olduğu için gaz taşıma maliyetleri olumsuz yönde etkilenmektedir. Bu durumda ise bir ve ikinci seçeneklerdeki boru hatlarının güzergâhları ekonomik olarak kazançlı değildir.

Doğu Akdeniz’deki gazın Avrupa ülkelerine ulaştırılması noktasında en ekonomik olan güzergâh birinci seçenekte bulunan Türkiye güzergâhıdır. Yani bu bölgeden çıkarılan enerji ancak ve ancak Türkiye üzerinden Avrupa’ya sunulduğunda, Avrupa’lı tüketiciler ucuza bu enerjiyi ithal edebilirler . Aksi takdirde taşıma maliyetlerinin yüksek olmasından dolayı, Türkiye’yi devre dışı bırakacak herhangi bir enerji boru hattı, enerjinin Avrupa ülkelerine pahalıya satılmasına sebep olabilecektir.

Öyle ki dünyada yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilen enerji miktarının artması, ABD’de yaşanan Kaya Gazı Devri’ni ve yine ABD ile birlikte Katar gibi birçok ülkede,

LNG diye adlandırılan gaz üretiminin artması dünyadaki gaz fiyatlarının düşüşünü beraberinde getirmiştir. Yani dünyada enerji fiyatları giderek ucuzlarken Avrupa'daki hiçbir ülke maliyeti yüksek olan bir enerjiyi tercih etmeyecektir. Bu sebepten dolayı Doğu Akdeniz'in enerji kaynakları mutlaka ve mutlaka Türkiye üzerinden Avrupa'ya taşınacaktır. Bu çerçevede 90'lı yılların ortalarından itibaren, enerji transit ülkesi ve/veya enerjide merkez ülke (enerji ticaret merkezi) olmayı hedefleyen Türkiye'nin, jeostratejik ve jeopolitik öneminin oldukça önemli olduğu görülmektedir. Gerek Fırat Kalkanı gerekse Zeytin Dalı operasyonları ile Suriye üzerinden Doğu Akdeniz'deki konumunu güçlendirmeye çalışan Türkiye, kendi coğrafyasında enerji üzerinden üstünlük mücadelesini sürdürmeye çalışmaktadır. Türkiye'nin bu mücadelede milli çıkarlarını koruyabilmesi için siyasi ve ekonomik olarak doğru zamanda, doğru mekânda ve doğru adımlar atması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Doğu Akdeniz, enerji, boru hatları, güç mücadelesi ve MEB.

Energy Wars in the Eastern Mediterranean

Many factors play a role in the sustainability of national and international sovereignty of a country. The concept of energy plays a major role in these factors. In today's struggle for supremacy, countries that control energy resources and the route of energy pipelines are increasing their effectiveness in managing the world. The most obvious example of this struggle between the States in the first quarter of the 21st century, is experienced as energy focused over the eastern Mediterranean. Therefore, the strategy of destabilizing the Middle East, which started with the Arab Winter (Arab Spring 2010) and continued with the Syrian Downfall, is not a coincidence. In the last 10 years, the Eastern Mediterranean has become the focus of attention of major international actors and their energy companies.

Within the framework of this interest, the Greek Cypriot Administration (GCASC) unilaterally declared its Exclusive Economic Zone (EEZ) in the Eastern Mediterranean. GCASC's own EEZ's that declared 12 of separating, does not coincide with the interests of Turkey in the eastern Mediterranean. In addition, many treaties have been signed between Israel, Greek Cypriot Administration, Greece and Egypt regarding the extraction of energy reserves in Eastern Mediterranean and transportation to consumer countries. In this context, Israel has discovered nearly 1 trillion natural gas reserves in the supposedly its own EEZ, Tamar and Leviathan gas fields. At the same time, GCASC announced that about 100 billion cubic meters of natural gas was discovered in its supposedly own EEZ. A similar development is that in Egypt's Zohr area, the Italian company Eni discovered 850 billion cubic meters of natural gas.

Although Turkey in the eastern Mediterranean has not been officially announced his own EEZ, he often articulates that he does not take kindly to the developments here. For this reason Turkey in the last 10 years, has increased both the number of troops in the region and the number of ships and aircraft necessary to do military operation in the region and so he continues energy exploration activities in the region.

Gas reserves have been identified in many places in the region so far, and no agreement has been signed for the transportation of these reserves to the consumer countries. In addition, Turkey is claiming rights in many of these gas reserves identified.

After the discovery of natural gas in the Eastern Mediterranean, there are three different options to be delivered to the West, especially to European countries. The first option is to transport the extracted gas via Turkey through a pipeline to Western countries. The second option is to re-liquefy and compress the gas in the liquefied gas (LNG) facilities in Egypt, and to present them to the consumption of Western countries with large tanker vessels. The third option, extracted gas, Turkey will leave off the circuit with a pipeline is to be able to export to Western countries from the depths of the Mediterranean and the Aegean Sea.

Both economically and politically, the first option can be realized in the above three options, but it is impossible to realize the second and third options. For example, the implementation of the second option, ie the transport of gas by tankers, increases the transportation costs considerably. Considering the third option, the cost of transportation of the gas is increasing

at a high rate. Because the depth and length of the Mediterranean and the Aegean Sea is high, gas transportation costs are adversely affected. In this case, the routes of the pipelines in one and second options are not economically profitable.

Most economical route for delivering the gas to European countries in the Eastern Mediterranean route is the first choice, Turkey. So the energy extracted from this region, only when presented to Europe via Turkey can be imported cheaply by many European consumers. Otherwise, due to high transportation costs, to disable any energy pipe line without Turkey will cause energy to be sold to European countries dearly.

The increase in the amount of energy produced from renewable energy sources in the world, the Rock Gas Revolution in the USA and the increase in the production of gas, called LNG in many countries such as the US and Qatar, caused a decrease in the gas prices in the world. In other words, while the energy prices in the world are getting cheaper, no country in Europe will prefer a high cost energy. For this reason, the Eastern Mediterranean over energy resources must always be transported over Turkey to Europe.

Since the mid-90s In this context, Turkey which aims to be energy transit country and / or energy trading center, seems to be quite important geostrategic and geopolitical importance. Turkey, working to strengthen its position in the eastern Mediterranean with Both the Euphrates Shield and Olive Branch operations, is trying to continue the struggle for supremacy over power in its region. In order to protect national interests in this struggle, Turkey must take the right place and the right steps at the right time politically and economically.

Anahtar Kelimeler: Eastern Mediterranean, energy, pipelines, power struggle ve EEZ.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Dış ve Güvenlik Politikasındaki Aktüel Gelişmeler

Mustafa ÖZALP

Özet

Çin Halk Cumhuriyeti bir buçuk milyara yaklaşan nüfusu ile dünyanın gelişmekte olan en büyük ülkesi konumundadır. Bu nüfusun yaklaşık 800 milyonu çalışan işgücüdür ve Çin her yıl pazara yeni dâhil olan 20-25 milyon insana iş imkânı sunmak durumundadır.

1978 yılından itibaren başlatılan fakirlikle savaş programı çerçevesinde fakirlikten kurtarılan insan sayısı 800 milyonları bulmaktadır. Bu kabil bir çalışma dünyanın diğer ülkelerince aynı ölçüde başarılamamıştır. Buna rağmen nüfusun büyük bir çoğunluğunun ülke refahından aynı oranda pay sahibi olmadığı göz ardı edilmemesi gereken bir gerçektir. Unutulmaması gerekir ki, yirminci asrın 30'lu 40'lı yıllarında komünistlerin iktidarı ülke halkının memnuniyetsizliği dolayısıyla bir 'halk devrimi' olarak gerçekleşmiştir. Çin hükümeti gelir ve refah dağılımındaki bu eşitsizlikle savaşı kendine hedef edinmiş bulunmaktadır.

Yöneticilerinin ifadelerine bakılırsa Çin, gelişmek için uzun soluklu ve sağlam bir uluslararası dostane iklimine ihtiyaç duymaktadır. Bunun için Çin kültürünün dışarıda desteklenmesi gerekmektedir. Bu maksatla dünyanın farklı yerlerinde beş yüzün üzerinde Konfüçyüs Enstitüsü kurulmuştur. Çin'in nerede ekonomik bir çıkarı söz konusu ise orada bu kültürel kurumlarla karşılaşmaktadır.

Çin'in uyumlu bir toplum olma hedefini zamanın devlet başkanı Hu Jintao 2005 yılında açıklamıştı. Şimdiki devlet başkanı Xi Jinping de Çin Komünist Partisi'nin 29 Aralık 2012 tarihli 18. Ulusal Kongresinde 'Çin Rüyası' kapsamında, barış ve gelişme yoluyla 'Çin Ulusal Yenilenmesi'ni ilan etmişti. Komünist partinin bu hususta merkezi rol üstlendiği açıktır. Çin politik sistemi, hâlihazırda komünist partinin yönetimi altında on partinin işbirliği olarak belirmektedir. Komünist partinin sıkı disiplini ile 2021 yılına değin müreffeh, demokratik, uyumlu, modern ve sosyalist bir ülke yapısıyla 'orta halli bir refah toplumu' sağlanarak 100. yıl kutlamalarına kadar yenilenmenin sağlanmış olması hedeflenmektedir.

Çin bunların yanında uzay gücü olarak da kendini göstermektedir. 2013 sonu itibarı ile Yutu isimli araştırma aracını aya indirmeyi başarmıştır. 2016'da uzak gezegenlerin yerçekimi dalgalarını ve radyo frekans ışınlarını ölçebilecek olan dünyanın en büyük teleskopunu ülkenin güneybatısındaki Guizhou eyaletinde faaliyete geçirmiştir. Ülkenin kuzeybatısındaki uzay istasyonu Jiuquan'dan on üç seneden beri altıncı kez art arda insanlı uzay aracı gönderilmiş ve otuz gün uzayda kalınmıştır. Bu, bugüne değin Taikonaut'ların uzayda geçirdikleri en uzun süredir. Tiangong uzay istasyonu (Cennet tapınağı) ise Çin'in şimdiye kadarki en iddialı projesidir. En geç 2022 yılında bu istasyonu bir uzay karakolu şeklinde daimi olarak çalıştırmak istemektedir. Çin böylece uzayda sürekli bir karakolu olan tek ülke konumuna gelecektir. Uzun vadeli olarak ise Mars'a periyodik uçuşlar yapmayı hedeflemektedir.

Japonya gibi komşu ülkeler bu çalışmalarını Çin'in hegemonya elde etme çabaları olarak nitelendirirse de Çin'e göre 'Çin Rüyası' ulusal bir mesele olup, imparatorluk kurma hayali değil; ulusal gururu geri kazanmak ve kişisel refah elde etmek olarak tarif edilen ikiz hedefleri gerçekleştirmektir. Tanker trafiğinin yarısından fazlasının Güney Çin Denizi'nde, küresel mal ticaretinin de yüzde doksanının denizlerde gerçekleştiği burada unutulmaması gereken bir noktadır.

Bu tebliğde Çin'in iç ve dış politikaları ile güvenlik politikalarına müteallik hedefleri, bunların bölgesel ve küresel düzeyde etkileri ele alınacaktır.

Current Developments in Foreign and Security Policy of the People's Republic of China

Abstract

The People's Republic of China is the largest developing country in the world with a population approaching one and a half billion. About 800 million of this population is the labor force and China has to provide 20-25 million new jobs for the people who enter the market every year.

The number of people elevated from poverty by the program of combat against poverty, initiated since 1978, is 800 million. Such a work has not been achieved to the same extent in other countries in the world. Nevertheless, it is a fact that the majority of the population does not have the same share of the welfare of the country. It should not be forgotten that the commence of the communists to power in the 30s and 40s of the twentieth century was seen as a revolution due to the dissatisfaction of the people of the country. The Chinese government has set itself as goal the war against inequality in the distribution of income and welfare.

According to the its leaders, China needs a long-standing and robust international friendly climate for its development. For this, the Chinese culture must be supported outside. Hence, more than five hundred Confucius Institutes have been established in different parts of the world. These cultural institutions can be found wherever there is an economic interest of China.

The then head of state Hu Jintao announced in 2005 China's goal of becoming a harmonious society. The current president, Xi Jinping, also proclaimed 'Chinese National Renewal' through peace and development as part of establishing the 'Chinese Dream', during the 18th National Congress of the Chinese Communist Party on 29 December 2012. It is clear that the Communist Party has a central role in this respect. The Chinese political system has emerged as the cooperation of ten parties under the leadership of the communist party. With the strict discipline of the Communist Party, it is aimed to ensure this renewal until the 100th anniversary celebrations in 2021, by generating a moderately prosperous society and a prosperous, democratic, harmonious, modern and socialist country.

China also shows itself as space power. As of the end of 2013, China's Yutu research rover landed on the moon. In 2016, the world's largest telescope, which is capable of measuring gravitational waves and radio frequency rays of remote planets, was established in Guizhou, southwest of the country. The space station Jiuquan, positioned northwest of the country, sent manned spacecrafts six times in a row that remained in space for thirty days. This is the longest time Taikonauts have ever spent in space. The Tiangong space station (Temple of Heaven) is China's most ambitious project. China wants to operate this station permanently at the latest in 2022. With this China would be the only country with a constantly operating space station. In the long term, it aims to make periodic flights to Mars.

Even though neighboring countries such as Japan see these developments as part of China's efforts to form a hegemony, according to China, the 'Chinese Dream' is a national matter and not a dream to establish an empire; to achieve the twin goals of recovering the national pride and achieving personal prosperity. It is important to note that more than half of the tanker traffic takes place in the South China Sea and ninety percent of the global commodity trade takes place on the seas.

In this talk, China's internal and external policies and its objectives regarding security policies and their impacts on regional and global levels will be discussed.

TERÖRÜN EKONOMİK ETKİLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Nadide HÜSNÜOĞLU¹⁰

Mehmet DURKAYA¹¹

ÖZET

Şiddet, korku, endişe, yıldırma, panik, risk, belirsizlik, dehşet, kaos ve kargaşa gibi çok farklı çağrışımlar içeren terör eylemleri, ülkelerde sosyal ve siyasal etkiler yanında ekonomik yönden de olumsuz sonuçlar ortaya çıkarmaktadır.

Hem reel hem de finansal kesimi olumsuz etkileyen terörün beşeri ve fiziksel sermaye üzerinde oluşan etkileri terörün öncelikli maliyetleri arasında görülmektedir. Can ve mal konusunda oluşan kayıplar ve zararlar, sadece bu etkilere maruz kalanlarla sınırlı olmayıp toplumun geneline yansıyan olumsuz boyutlar oluşturabilmektedir. Bir başka ifade ile terör sadece can ve mal kayıplarına yol açmayıp genel ekonomi üzerinde de bozucu ve negatif etkiler yaratmaktadır. Bu süreçte farklı ekonomik değişkenleri mikro ve makro açılardan olumsuz etkileyebilmektedir. Mikro yönden birey, bölge, sektör ve firma davranışları ile ilişkili görülen terör eylemleri kamu kesimi, dış ticaret, ekonomik büyüme ve işsizlik gibi boyutlardan da makro ekonomik etkiler içermektedir.

Terör, sosyal ve ekonomik hayatta öncelikle risk ve belirsizlik yaratmaktadır. Bu durum üretim ve istihdam gibi reel alanlarda olumsuz sonuçlar yaratabildiği gibi para ve sermaye piyasaları üzerindeki etkileri ile finansal piyasalara da olumsuzluklar yüklemektedir. Bu süreçte yatırımcıların kararlarında belirleyici role sahip olan güven ortamını zedeleyerek farklı sektörlerde ortaya çıkabilecek yatırım olanaklarını daraltmaktadır.

Yatırımcıların geleceğe dair beklentilerinin olumsuzlaşması, yatırım kararlarının ertelenmesi veya durdurulmasında temel bir etkidir. Bununla birlikte firmaların kuruluş yeri seçiminde de terör bölgelerinin dışlanması, sapıtırıcı etkiler içermektedir. Firmaların erişebileceği pazarları daraltması, ürünlerin arz güvenliğini etkileyerek tüketicilerle buluşmasını engellemesi ve değişimde işlem maliyetini artırması gibi etkiler olumsuz mikro yönlü sonuçlardan bazılarıdır. Ayrıca, tüketicilerin güvenini de olumsuz etkileyen terörist saldırılar bireylerin ulaşım ve konaklama gibi faaliyetlerini de kısıtlamakta, tüketim harcamalarının azalması yönünde baskı oluşturarak ekonomik durgunluk yaratabilmektedir.

Bu süreçte yatırım ve üretimdeki daralmalar, istihdam azalışları yönünde sonuçlar oluşturarak ekonomik büyüme üzerinde negatif etkiler oluşturmaktadır. Özellikle turizm faaliyetleri açısından da negatif sonuçlar ortaya çıkaran terör eylemleri, turizm gelirlerini azaltmakta, ülkenin dış açıklarının finansmanını zorlaştırmakta ve ödemeler bilançosu üzerinde baskı yaratmaktadır. Ayrıca ülke güvenliğinin olumsuzlaşmasının yarattığı etkilere bağlı olarak yabancı sermaye girişleri üzerinde de bir tehdit unsurunun varlığı, ülkeye döviz girişlerini kısıtlamaktadır. Bu sürece ülkeden döviz kaçıışı ile birlikte döviz kuru baskısı da eklenebilir.

Terör eylemlerinin yaygınlaşması nedeniyle güvenlik politikalarının öne çıkarılması zorunluluğu savunma harcamalarını artırarak kaynakların dağılımını etkilemektedir. Devletin terör eylemleri ile mücadelede etkin rol alması, savunma harcamalarını artırarak kaynakların üretken ve uzun dönemli sürdürülebilir büyüme potansiyeli sağlayan alanlardan çekilmesine neden olmaktadır. Eğitim, ar-ge, sağlık, altyapı ve üst yapı gibi birçok alanda kaynakların daraltılarak savunma harcamalarına aktarılması kaynakların etkin kullanımını engellemektedir. Bu süreçte artan kamu harcamaları bütçe dengesini de bozarak borçlanma

¹⁰ Dr. Öğr.Üyesi, Giresun Üniversitesi, İİBF, Maliye Bölümü (n_husnuoglu@hotmail.com)

¹¹ Prof.Dr. Giresun Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü (mdurkaya3@hotmail.com)

ve vergi artışı yönünde maliye politikalarının öne çıkmasına neden olmaktadır. Borç stokunun artması ve vergi artışından kaynaklı tüketici refahındaki azalışlar terörün olumsuz boyutlarını genişletmektedir.

Bu çalışmanın amacı, terör eylemlerinin genel ekonomik faaliyetleri nasıl ve hangi yönlerden etkileyebileceğini ortaya koymaktır. Bununla birlikte terörün firmalar, tüketiciler, devlet ve dış alemden oluşan ekonomik karar birimlerinin davranışlarını nasıl etkilediği de araştırmanın kapsamı içinde yer almaktadır. Çalışmada, öncelikle terör ve terörizm kavramlarının içeriği üzerinde durulmaktadır. Daha sonra terörün ekonomik karar birimleri üzerindeki etkileri çerçevesinde, üretim, yatırım, istihdam, tüketim, turizm, yabancı sermaye akımları, ekonomik büyüme, kamu harcamaları, vergiler, borçlanma ve bütçe açıkları açısından ekonomik etkileri değerlendirilmektedir. Ayrıca temel ekonomik ve sosyal göstergeler vasıtasıyla Türkiye ve seçilmiş ülkeler açısından terörün sonuçları ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ekonomi, Terör, Güvenlik, Risk, Savunma Harcamaları

A RESEARCH ON ECONOMIC EFFECTS OF TERROR

ABSTRACT

Terrorist actions, which include many different connotations such as violence, fear, anxiety, intimidation, panic, risk, uncertainty, dread, chaos and turmoil, have negative consequences for the countries economically as well as social and political effects.

The effects of terror, which adversely affects both the real and financial sectors, on human and physical capital are regarded among the priority costs of terror. Losses and damages to life and property are not only limited to those exposed to these effects, but also may have negative aspects that redound on the general public. In other words, terrorism does not only cause loss of life and property but also creates disruptive and negative effects on the general economy. It can negatively affect different economic variables from micro and macro aspects. Terrorist acts considered as being related to behaviours of individual, region, sector and firm from the micro aspect also include macroeconomic effects on public sector, foreign trade, economic growth and unemployment.

Terrorism primarily creates risks and uncertainties in social and economic life. This may have negative consequences in real fields such as production and employment while negating the financial markets with its effects on money and capital markets. This process damages the environment of confidence which has a decisive role in the decisions of investors and narrows the investment opportunities that may arise in different sectors.

The negative expectations of investors about the future is a key factor in postponing or stopping investment decisions. In addition, the exclusion of regions of terrorism when selecting the location of the firms presents deflective impacts. Negative micro consequences include narrowing the markets to which firms can have access, impacting products' security of supply and preventing them from being delivered to consumers and increasing the costs of operation in exchange. Moreover, terrorist attacks, which also negatively affect consumer's confidence, restrict individuals' activities such as transportation and accommodation and can create stagnation by applying pressure to decrease consumption expenditures.

Consequently, the contraction in investment and production results in decrease in employment, adversely affecting the economic growth. Terrorist acts that have negative results, especially in terms of touristic activities, reduce tourism revenues, complicate the financing of foreign deficits of the country and put pressure on the balance of payments. Furthermore, the presence of a threat element on foreign capital inflows due to the effects of

the negation of the country's security limits the foreign exchange inflows to the country. Flight of foreign exchange from the country and exchange rate pressure can be regarded among these effects.

The imperative that security policies are brought forward due to the spread of terrorist activities increases defense spending, affecting the distribution of sources. Active role of the state in the fight against terrorist acts scales up defense expenditures and causes sources to be withdrawn from productive areas with a long-term sustainable growth potential. Narrowing resources in many areas such as education, R&D, healthcare, infrastructure and superstructure and transferring them to defense expenditures hamper the effective use of resources. Increasing public spending consequently disrupts the budget balance, leading to prominent fiscal policies in the direction of borrowing and tax increases. The increase in debt stock and the decrease in consumer welfare due to the tax increase expands the negative dimensions of terrorism.

This study aimed to explore how and from which aspects terrorist activities can affect the general economic activities. On the other hand, how terrorism affects economic decision units composed of firms, consumers, state and the rest of the world is within the scope of the study. The study primarily focused on the content of terror and terrorism concepts. Next, it evaluated terrorism's economic effects in terms of production, investment, employment, consumption, tourism, foreign capital inflows, economic growth, public expenditures, taxes, borrowing and budget deficits. The study also revealed the outcomes of terrorism from the aspect of Turkey and selected countries through basic economic and social indicators.

Keywords: Economy, Terror, Security, Risk, Defense Spending

Uluslararası Siber Güvenlik Ve Siber Savaş Argümanları: Güncel Bir Örnek ABD'nin Son Başkanlık Seçimi

Ömer ÇİÇEK

Özet

Siber savaş, günümüzde çok popüler hale gelen, kavramsallaşma sürecini henüz tamamlayamamış bir kavramdır. Örneğin güvenlik bilimleri ve askeri bilimler çalışmalarında "denizaltı harbi nedir" ya da "Kimyasal harp nedir" sorularının büyük oranda uzlaşılan yanıtları var iken, aynısını siber harp için söylememiz henüz mümkün değildir. Bununla beraber eğer siber uzaydan ve siber enstrümanlar ile "savaştan" söz edecek isek, siber savaş suçlarının ve silahlarının neler olduğunun bilinmesi gerekmektedir. Siber silahların ve suçlarının neler olduğunu tanımladıktan sonra siber istihbaratın oluşturulması devletler açısından bir gereklilik değil zorunluluk halini almıştır. Siber istihbarat zorunluluğunu açacak olursak; Güvende olmanın ilk şartı haberdar olma tezinden yola çıkılarak, edinilen bilgiler doğrultusunda tepki verebilme gücü devletlerin hayatta kalması için önemli bir durumdur. Keza ABD de 2016 yılında yapılan seçimlerde Rusya'nın siber saldırıda bulunduğunu tüm dünya kamooyu duymuştu. ABD Federal Soruşturma Bürosu, Merkezi İstihbarat Teşkilatı CIA ve Ulusal İstihbarat Direktörü başkanlık seçimleri öncesi Demokrat Parti'nin kurum ve çalışanlarına yönelik siber saldırıların arkasında Rusya'nın olduğu konusunda hemfikir olduklarını belirtmişti.

Bu çalışmada son zamanlarda literatürde sıkça bahsi geçen siber alan üzerinde Devletlerin birbirleriyle giriştikleri savaş ve karşılığı olarak gelişen güvenlik çalışmaları, oluşturulan siber saldırı ve savunma ekipleri, başta ABD'nin son seçimleri olmak üzere örnekler ile ele alınmış ve siber alan üzerindeki kavramlar açıklanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Siber Güvenlik, Siber Savaş, Uluslararası Siber Argümanlar, Bilgi Ve Teknoloji, Siber İstihbarat

Abstract

Cyber war is a concept that has become very popular nowadays and has not yet completed its conceptualization process. For example, in the study of security sciences and military sciences, har What is submarine warfare iken or laş What is chemical warfare? Ed, while the answers are largely agreed, it is not possible to say the same for cyber war. However, if we are to talk about in war in with cyber space and cyber instruments, cyber war crimes and weapons must be known. After defining cyber weapons and their crimes, the creation of cyber intelligence has become a necessity, not a requirement for states. If we open the cyber intelligence obligation; Based on the thesis that the first condition of being safe is informed, the power to react in accordance with the acquired knowledge is an important condition for the survival of the states. Likewise, in the elections held in 2016, the whole world heard about Russia's cyber attack. The US Federal Bureau of Investigation, the Central Intelligence Agency CIA and the Director of National Intelligence, said before the presidential elections that Russia was behind the cyber attacks against the Democratic Party's institutions and employees.

In this study, it has been tried to explain the concepts of cyber attack and defense teams, which are developed as war and counterparts of the states on the mentioned cyber area, and the cyber attack and defense teams, especially the last elections of the USA.

Key Words: Cyber Security, Cyber War, International Cyber Arguments, Information and Technology, Cyber Intelligence

* Giresun Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler 4. Sınıf Öğrencisi, omer.cicek@outlook.com

DOĞU AKDENİZDE EMPERYAL GİRİŞİMLER VE TÜRKİYE

Prof. Dr. Selçuk DUMAN*

ÖZET

Asya, Avrupa ve Afrika kıtalarının birleşiminde yer alan Doğu Akdeniz; Tunus-Sicilya hattının doğusu olarak kabul edilir ve Cebeli Tarık Boğazı yolu ile Atlantik Okyanusuna ve diğer kıtalara ulaşma imkanı verirken, Süveyş Kanalı yolu ile Kızıl Deniz'den Hint Okyanusu'na nüfuz etme imkanı beraberinde getirmektedir. Ayrıca Türk Boğazları üzerinden Karadeniz'e ulaşma imkanı da veren Doğu Akdeniz; küresel güç olmak isteyen devletlerin vazgeçilmez hedefleri arasındadır. Bu nedenle tarihin her döneminde dünyada etkili olan küresel güçler bu bölgeyi kontrol etmek için birbirleri ile bitmeyen bir mücadele içerisinde olmuşlardır.

Günümüzde ise Doğu Akdeniz; enerji rezervleri üzerinden tartışılmaya başlanmıştır. Bugün belirlenen rezerv miktarı, 10-15 trilyon metreküp doğalgaz, 2-3 milyar varil petrol olarak ön görülmektedir. Diğer bir ön görüde, dünya petrol ve doğalgaz rezervlerinin yaklaşık %40'ı Doğu Akdeniz'de bulunmaktadır.

Bu nedenle başta Yunanistan-Güney Kıbrıs Rum Yönetimi olmak üzere Amerika Birleşik Devletleri, Fransa, İtalya, İsrail, Mısır ve Ürdün doğrudan Çin ve Rusya ise dolaylı olarak bölge ile ilgili emperyal girişimler içerisinde bulunmaktadırlar.

Türkiye'nin Doğu Akdeniz'de en uzun kıyısı olan ülkelerden birisi ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Devleti'nin garantörü olarak kendi kıta sahanlığı içerisinde bulunan alanlara yönelik yapılan emperyal girişimler konusunda tepkisiz kalması beklenemez. Her şeyden önce bir ulusal güvenlik sorunu olan bu konu ile ilgili gerekli girişimleri yapması gerekmektedir.

Bizde bu çalışmamızda; Doğu Akdeniz'e yönelik yapılan emperyal girişimleri, Türkiye'nin ulusal ve uluslararası düzeyde vermiş olduğu tepkileri, risk ve fırsatları değerlendireceğiz.

Anahtar Kelimeler; Doğu Akdeniz, Türkiye, Kıta Sahanlığı, Kıbrıs, Riskler

IMPERIAL ATTEMP IN THE EASTERN MEDITERRANEAN AND TURKEY

Abstract

Eastern Mediterranean is at the junction of Asian, European and African continent; Eastern Mediterranean is considered to be the east of Tunisian,-Sicily line, and The Strait of Gibraltar provides access to the Atlantic Ocean and other continents and also it is possible to penetrate the Indian Ocean from the Red Sea via the Suez Canal. The Eastern Mediterranean, which also provides access to Black Sea through the Turkish Straits it is one of the indispensable aim of the states that want to be global power. For this reason global powers which are influential in the world in every period of history, have been in a struggle with each other in order to control this region.

Today the Eastern Mediterranean began to be dispute about energy reserve. The reserve amount determined today is estimated as 10-15 trillion cubic meters of natural gas and 2-3 billion parrel of oil. Another perspective, approximately 40% of the words oil and natural gas reserves are located in the Eastern Mediterranean.

Fort his reason Greece-Southern Cyprus Administration, United States of America, France, Italy, Egypt, Isreal and Jordan directly China and Russia are indirectly involved in imperial initiatives related to the region.

One of the longest countries in the Eastern Mediterranean Cost of Turkey and Turkish Republic of Nothern Cyprus as a guarantor made for areas within it's continental shelf can not be expect to remain unresponsive in imperial ventures. First at all, It's necessary to make necessary initiatives related to this issue which is a national security

* Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi

problem.

In this study imperial initiatives and aim in the Eastern Mediterranean and Turkey's response has given the national and international levels. We will evaluate the risk and opportunities.

Keywords: Eastern Mediterranean, Turkey, Continental Shelf, Cyprus, Risks

ESKİ SOVYETLER BİRLİĞİ ÜLKELERİNDEKİ ÇATIŞMALARIN ANALİZİ; DAĞLIK KARABAĞ SORUNU ÖZELİNDE BİR ÇÖZÜM ÖNERİSİ

Rüştü Salim Savaş
Biçer¹²

Lamia Mammadova¹³

Özet

Sovyetler Birliğinin dağılması küresel güvenlik paradigmlarında yeni ve denenmemiş denge arayışları ve hegemonya mücadelelerini gündeme getirmiştir. Jeopolitik teorilerin coğrafi olarak merkez kabul ettiği eski Sovyet coğrafyasında yaşanan gerilim farklı bir açıdan incelendiğinde ise, etnik grupların, siyasi, sosyal ve kültürel statülerini değiştirmek ya da mevcut durumlarını daha aktif olarak ifade etmek için mücadeleye başladıkları görülmektedir. Genel olarak başlangıç bölümünde çatışmaların kökenlerinin incelendiği bu çalışmada, eski Sovyetler Birliği egemenlik alanındaki yeni bölünme ve bu bölünme sonrası oluşan yapılanmanın toplumsal etkilerine de değinilmektedir. Özellikle, Kafkasya bölgesinin en önemli sorunlarından birisi olan Karabağ'ın Ermenistan tarafından işgali konusu, yüzyıllardır güç mücadelesinin sürdüğü bölgede heran bir savaşa dönüşme olasılığına rağmen, henüz barışçı bir çözüme kavuşmamıştır. Bölgede yaşanan gerilim ve çatışmalar sonucunda, konu uluslararası hale geldiğinde çözüm umutları vermiş, ancak ne sorunun iki ana aktörü olan Ermenistan ve Azerbaycan arasında bir uzlaşma sağlanabilmiş, ne de soruna aracı olan devletler ve uluslararası kuruluşlar bütün tarafları tatmin edecek bir çözüm üretebilmişlerdir. Azerbaycan ve Ermenistan'ın tarihten gelen düşmanlıkları ile bölgesel ve küresel aktörlerin ulusal çıkarları bu çözümsüzlükte temel nedenler olarak ortaya çıkmaktadır. Uzlaşma arayışları ve çözüm önerileri bölgedeki dengeler gözetilerek, özellikle çatışmalarda yerlerinden edilen sığınmacıların insani ihtiyaçlarına biran önce cevap verecek şekilde, uluslararası hukuk ve teamüller çerçevesinde değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler; Kafkasya, bölgesel güvenlik, etnik çatışma, uluslararası hukuk, mülteci sorunu, çatışma çözümü,

ANALYSIS OF THE CONFLICTS IN THE OLD SOVIET UNION COUNTRIES; A SOLUTION PROPOSAL ILLUSTRATED FOR NAGORNO KARABAGH PROBLEM

Rüştü Salim
Savaş Biçer¹⁴

Lamia
Mammadova¹⁵

Abstract

The dissolution of the Soviet Union brought up new and untested equilibrium searches and struggles of hegemony in the global security paradigms. When the tension in the former Soviet geography, which is accepted as the geographically center by the geo-political

¹² Dr. Öğr. Üyesi Rüştü Salim Savaş Biçer, İstanbul Nişantaşı Üniversitesi İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi öğretim üyesi, savas.bicer@nisantasi.edu.tr, ORCID:0000-0001-6318-9814

¹³ Dr. Öğr. Üyesi Lamia Mammadova, İstanbul Gedik Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğretim üyesi, lamiamammadovas@gmail.com, ORCID; 0000-0002-0345-5049

¹⁴ Dr. Öğr. Üyesi Rüştü Salim Savaş Biçer, İstanbul Nişantaşı Üniversitesi İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi öğretim üyesi, savas.bicer@nisantasi.edu.tr, ORCID:0000-0001-6318-9814

¹⁵ Dr. Öğr. Üyesi Lamia Mammadova, İstanbul Gedik Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğretim üyesi, lamiamammadovas@gmail.com, ORCID; 0000-0002-0345-5049

theories, is analyzed from a different perspective, it can be seen that ethnic groups began to struggle for changing their political, social and cultural status or for expressing their current status more actively. In this study where the origins of conflicts are reviewed in the beginning section, the new division in the former Soviet Union's sovereignty and the social effects of the post-division structure are also discussed. Especially the issue of the occupation of Karabakh by Armenia, which is one of the most important problems of the Caucasus region, has not yet reached a peaceful solution despite the potential of being transformed into a war in the region where power struggle continued for centuries. Solution prospects emerged when the issue became international as a result of tensions and conflicts in the region, however, neither the two main actors of the problem, Armenia and Azerbaijan, were able to reach a compromise, nor the states and international organizations could provide a solution that would satisfy all parties. The historical hostility of Azerbaijan and Armenia and the national interests of the regional and global actors are the main reasons for this lack of solution. The search for reconciliation and solutions proposals should be taken stock of in the framework of international law and conventions, in a manner to immediately respond to the humanitarian needs of asylum seekers who have been displaced by clashes, particularly considering of the balances in the region.

Keywords; Caucasus, regional security, ethnic conflict, international law, refugee problem, conflict resolution

Selim KURT*

Siyasal amaçlı şiddet kullanımı olarak özetlenebilecek olan terör, her çağda var olmuştur ve var olmaya da devam edecektir. Ancak farklı dönemlerde yaşanan farklı siyasal, sosyo-kültürel ve ekonomik dönüşümler çeşitli terör türlerinin ön plana çıkmasına neden olmuştur. Özellikle Soğuk Savaş ve öncesindeki terör açıkça tanımlanabilecek bir örgüt yapısına, eylemlerinde konvansiyonel silahların kullanımına, belirli sınıflar ile etno-milliyetçi grupların çıkarlarının savunulmasına ve amaçlarına uygun hedeflere yönelik saldırılara dayanmaktadır. Ancak Sovyetlerin dağılışının sembolize ettiği Soğuk Savaş'ın sonu, dini temelli yeni bir terör dalgasının tüm dünyaya yayılmasına neden olmuştur. Günümüzde “Yeni Terörizm” olarak adlandırılan bu yeni dönemde terörün parametrelerinin de önemli ölçüde değiştiği söylenebilir. Öncelikle artık terörist örgütler minimum emir komuta zincirine dayalı, gevşek ve hücre tabanlı ağlar halinde organize olmaktadır. Ayrıca eylemlerinde geleneksel konvansiyonel silahların yanı sıra yüksek yoğunluklu silahların da kullanıldığı görülmekte ve söz konusu örgütlerin kitle imha silahlarına erişimlerinin arttığı da müşahade edilmektedir. İlave olarak bu yeni terörizmin aşırılıkçı düşüncelerinin zeminini oluşturan fikrî yapılar da geleneksel terörizme nazaran siyasal olarak belirsiz, dine dayalı veya mistik motivasyonlar tarafından yönlendirilmektedir. Bu yeni teröristler, can kayıplarını en üst düzeye çıkaracak alışılmadık asimetrik terör yöntemlerini de kullanmaktan kaçınmamaktadırlar. Ayrıca 90'lı yıllarla birlikte tüm dünyaya yayılan internet ve buna paralel olarak popüler olan sosyal medya, teröristlere propaganda yapmaları için daha kullanışlı bir mecra sunmuş olup, yeni terörizm sosyal medyanın kullanımında ve manipüle edilmesinde de uzmanlaşmıştır. Teknolojik gelişimlerin tetiklediği küreselleşmenin, sadece sıradan insanların değil, kabiliyetlerini ve erişim olanaklarını da artırarak teröristlerin hayatlarını da kolaylaştırdığı bu yeni dönemde, terörizm güvenlik ortamına her zamankinden daha büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Bu yeni terör ortamını en iyi temsil eden örgütler ise ABD'ye yönelik olarak gerçekleştirilen 11 Eylül terör saldırılarını yapan El Kaide ve onun en azından görünürde devamı niteliğindeki DAEŞ'dir. Bu terör dalgasından en çok etkilenen ülkelerden biri olan ABD, attığı ya da atmadığı bazı adımlarla farkında olarak ya da olmadan bu yeni terörizmin günümüzdeki en önemli temsilcisi olan DAEŞ'in ortaya çıkmasını ve güç ve alan kazanmasını kolaylaştırmıştır. Amerika Birleşik Devletleri başkanı Jimmy Carter'ın ulusal güvenlik danışmanı Zbigniew Brzezinski tarafından geliştirilen ve İslam'ı komünizme karşı bir savunma hattı olarak kullanma amacı taşıyan “yeşil kuşak” projesinin bir uygulaması olarak 1979 tarihinde Sovyetlerin Afganistan'ı işgali üzerine onu zor durumda bırakmak için bölgedeki mücahitlere ve onlara destek için gelen cihatçı anlayışa sahip militanlara eğitim ve teçhizat desteği veren ABD doğrudan El Kaide ile DAEŞ'in kuruluşuna öncülük eden bugünkü cihatçı grubun oluşumuna yardım etmiştir. 11 Eylül saldırılarını takiben Mart 2003'te Irak'a müdahale ederek Saddam rejimini devirmesinin yarattığı boşluğu ülkedeki Şii'leri ön plana çıkararak doldurma yönünde attığı adımlar ise Afganistan'dan kaçan cihatçıların ülkedeki mezhepsel kırılmadan faydalanarak destek ve alan kazanmalarını sağlamış ve Zerkavi önderliğindeki bir grup Cihatçının oluşturduğu örgütün Suriye ve Irak topraklarını kapsayan İslam Devleti'ne dönüşümünü kolaylaştırmıştır. Halen ABD bölgede Rusya ile Suriye üzerinden yürüttüğü rekabet çerçevesinde ülkedeki varlığını meşrulaştırmak için DAEŞ tehdidini ön plana çıkarmaya çalışmaktadır. Bu çerçevede çalışmada, günümüzde yeni terörizm olarak adlandırılan terörizmin en önemli temsilcilerinden olan DAEŞ'in ortaya çıkması ve gelişmesinde ABD'nin oynadığı rolün ortaya konması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Terörizm, DAEŞ, Radikal Dini Terör, El Kaide, Amerika Birleşik Devletleri.

ISIS and USA

Terror, which can be summarized as the use of political violence, has existed in every age

* Dr. Öğretim Üyesi, Giresun Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü.

and will continue to exist. However, different political, socio-cultural and economic transformations in different periods has caused various types of terror to come into prominence in different ages. In particular, the terrorism, during the Cold War era and before, has based on a clearly defined organizational structure, the use of conventional weapons in their actions, the defense of the interests of certain classes and ethno-nationalist groups, and the attacks against targets, which were convenient with their goals. But the end of the Cold War, symbolized by the disintegration of the Soviets, has caused to spread a new wave of terrorism based on religion to the whole world. Today it can be said that the parameters of terror have changed significantly in this new era called as “New Terrorism”. First of all, terrorist organizations are organized into loose and cell-based networks based on a minimum chain of command. In addition, it is observed that new terrorist generation use heavy weapons in addition to traditional conventional ones in their actions and their access to weapons of mass destruction increased. Also, the ideological structures that constitute the basis of the extremist ideas of this new terrorism are also directed by politically ambiguous, religious or mystical motivations as distinct from traditional one. These new terrorists do not hesitate to use unusual asymmetric methods of terror that will maximize the loss of life. Moreover, the social media, which became popular in parallel with internet in 90s, have offered a more useful channel for the terrorists to make propaganda. So, it can be said that the new terrorist generation, who realized usefulness of social media, have become an expert in the use and manipulation of social media as well. In this new era, terrorism is transformed to a greater threat to the security environment than ever before because of globalization, triggered by technological developments, facilitates the lives not only ordinary people but also terrorists by increasing their capabilities and access possibilities. The best representatives of this new terror environment are Al-Qaeda, which was carried out the September 11 terrorist attacks against the United States, and the ISIS, which is at least apparently accepted as a continuation of previous one. The United States, which was one of the countries most affected by this wave of terror, has made it easier for ISIS, the most important representative of this new terrorism, to emerge and to gain power and space, with or without the steps it has taken. As a practice of the green belt project, which was aimed to use Islam as a defense line against communism, developed by Zbigniew Brzezinski, the national security consultant of the United States president Jimmy Carter, The United States, which provided training and equipment support to the mujahedeen and the militants, who had jihadist understanding, helped the formation of the present jihadist group that led the establishment of Al-Qaeda and ISIS. The steps, taken by the United States, in the direction of fulfilling gap due to the overthrown of Saddam by featuring Shias in political life of Iraq facilitated for jihadists, who fled from Afghanistan following to intervene by United States following to September 11 attacks, to gain support and land in Iraq by exploiting sectarian divergence in the country. This situation enabled to transformation of the terrorist organization, which consist a group of jihadists led by Zerkavi, to Islamic State. Currently, the United States is trying to highlight the ISIS threat to legitimize its presence in the country within the framework of its competition with Russia over Syria in the region. In this context, the aim of the study is to reveal the role of the United States in the emergence and development of ISIS, one of the most important representatives of new terrorism.

Keywords: New Terrorism, ISIS, Radical Religious Terror, Al-Qaeda, United States of America.

Ekonomik Güvenlik : Kırılganlık ve Esneklik Bağlamında Türkiye Ekonomisi

Servet CEYLAN¹⁷

Burcu YILMAZ ŞAHİN¹⁸

Teknolojideki hızlı değişim ekonomik ilişkilerde de değişimi zorunlu kılmaktadır. Sanayi devrimiyle başlayan ekonomideki hızlı değişim ve gelişim süreci, ikinci dünya savaşı sonrasında iki ayrı kutupta kontrollü olarak devam etmiştir. Soğuk savaş sonrasında ise gelişim süreci ideolojik temelli ekonomik ayrılıkları ortadan kaldıran daha serbest, hızlı ve kontrolsüz bir hal almıştır. Ekonomideki serbestleşme dış ticaretin gelişmesi yanında finansal kaynakların serbestleşmesi ve artmasıyla sonuçlanmıştır. Finansal kaynaklar ise gittikçe daha güvensiz finansal enstrümanlardan oluşmaya başlamış, sonuçta artan riskler daha az güvenli bir ekonomik yapı doğurmuştur.

Riskle paralel artan ekonomik güvenlik ihtiyacı son dönemlerde yaşanan ekonomik krizlerle daha da belirgin hale dönüşmüştür. 2008 krizi hatta daha önce yaşanan 1997 Asya krizi, ekonomik krizlerin etkilerinin bir ülkeyle sınırlı olmadığını göstermiştir. Krizlerin etkilerinin diğer ülkelere yayılması yeni bir konu olmasa da, 2008 krizinin küresel ölçekte yarattığı yıkımın büyüklüğü ekonomik anlamda güvenli olmanın ulusal güvenlik kadar önemli olduğunu ortaya koymuştur.

Ekonomik güvenlik kavramı alan yazınında ulusal güvenliği sağlayan ekonomik koşulların varlığı ve sürdürülmesini sağlayan bir makro yaklaşımla tanımlanmaktadır. Bu yaklaşımda ekonomik güvenlik ulusal güvenliğin bir unsuru olarak ele alınmakta ve ekonomik istikrar yanında sürdürülebilirlik kavramı da ön plana çıkarılmaktadır. Sadece sürdürülebilirlik çerçevesindeki diğer bir yaklaşımda ise ekonomik güvenlik günümüz ekonomik yapısının bir sonucu olan dışa açıklığın ortaya koyduğu kırılganlıklar açısından incelenmektedir. Ayrıca ülkenin dış şoklara ve krizlere dayanıklılık derecesi güvenlik bağlamında önem arz etmektedir. Ekonomik güvenlik kavramı sadece makro bakış açısını değil mikro bakış açısını da (bireysel) içermektedir. Bireysel yaklaşım içerisinde ekonomik güvenlik kavramı bireyin yaşam standardını sürdürmesini sağlayacak kaynakların ve gelirin sağlanması olarak tanımlanmakta ve bu teminatın sürekliliği üzerinde odaklanılmaktadır. Mikro yaklaşım Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) bireysel ekonomik güvenlik raporunun da temelini oluşturmaktadır. Rapor, ülkeleri dört kategoriye ayırarak sıralamakta ekonomik güvenlik yanında refah ölçümüne de alternatif bir yaklaşım sunmaktadır.

Ülkeler dış ekonomik faaliyetlere her zamankinden daha fazla açık hale gelmektedir. Dış açıklık ülkeler arasında dış ticaret akımları yanında sermaye hareketlerinde de görülmektedir. Türkiye ekonomisi de bu gelişme içerisinde yer almış, dışa açıklık oranları son otuz yılda hızla artmıştır. Bu gelişme Türkiye gibi gelişmekte olan ekonomileri dış şokların etkilerine daha çok maruz bırakarak kırılgan bir yapıya sokmuştur. Hatta alan yazınında yer alan "kırılgan beşli" gibi ifadeler bu gelişmenin sonucu olarak Türkiye'nin de yer aldığı gelişmekte olan ekonomiler için kullanılmıştır. Dolayısıyla Türkiye ekonomisi için güvenlik kavramı bireysel güvenlikten çok makro açıdan önem arz etmektedir. Bu amaçla, araştırmada Türkiye ekonomisindeki ekonomik güvenlik kavramı, kırılganlık ve ülkenin ekonomik kriz ve dış şoklara karşı dayanıklılık kapasitesi bakımından incelenmiştir. Yaklaşımda Türkiye ekonomisinin ekonomik kırılganlığı dışa açıklık derecesindeki değişim, ihracat yoğunluğu ve ithalat bağımlılığı üzerinden yorumlanmıştır. Dış şoklara ve krizlere dayanıklılık kapasitesindeki değişim ise enflasyon, işsizlik, dış borç ve kamu dengesi gibi değişkenlere ait zaman serisi vasıtasıyla araştırılmıştır

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Ekonomik güvenlik, Dışa açıklık, Kırılganlık, Esneklik,

¹⁷ Prof. Dr., Giresun Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü

¹⁸ Dr. Öğr. Üyesi, Giresun Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü

Economic Security: Turkey's Economy in the Context of Vulnerability and Resilience

Servet CEYLAN¹⁹

Burcu YILMAZ ŞAHİN²⁰

Rapid change in technology necessitates change in economic relations. The process of rapid change and development in the economy, which started with the industrial revolution, continued in two different ways after the World War II. After the Cold War, the economic development has become more liberal, rapid and uncontrolled, altering ideological based economic differences. Liberalization in the economy caused in the development of foreign trade and the increase in sources of finance. Sources of finance began to consist of more and more unsafe financial instruments, causing more insecure economic structure with increased risks

The demand of economic security, which has increased by risk, has become more obvious by the economic crises experienced in recent years. The 2008 crisis, or even the 1997 Asian crisis, has shown that the effects of economic crises are not limited to a country. Although the spread of the crises to other countries is not a recent topic, the global impact of the crisis caused by the 2008 crisis has shown that economic security is as important as national security.

The concept of economic security is defined by the macro approach that ensures the existence and sustainability of the economic structure included national security in the literature. In this approach, economic security is considered as a part of national security and the concept of sustainability is important as economic stability. In another approach, which is only in the framework of sustainability, economic security is examined in terms of the vulnerabilities caused by openness, which is a result of today's economic structure. Furthermore, the country's degree of resilience to external shocks and crises are important in terms of security. The concept of economic security includes not only macro perspective but also micro perspective (individual approach). In the individual approach, the concept of economic security is defined as the provision of resources and income to maintain the standard of living of the individual and focuses on it's sustainability. The micro-approach is also the basis for the individual economic security report of the International Labor Organization (ILO). The report provides an alternative approach to economic security and welfare measurement and sorts the countries into four categories.

The countries are becoming more open to foreign economic activities than ever before. Openness is also seen in capital flows as well as international trade flows among countries. Turkey's economy has also taken part in this development, openness has increased rapidly in the last thirty years. These developments emerging economies such as Turkey, has put a much more fragile structures by exposing the effects of external shocks. In the literature "fragile five" and similar terms are used for developing economies including Turkey, where as a result of this development. Thus, the concept of security is important for Turkey's economy more the macro point of view than individual security. For this purpose, in the study economic security concept in the Turkey's economy investigated in terms vulnerability and country's capacity to resilience of economic crisis and external shocks. The economic vulnerability of Turkey examined as the degree of openness, export intensity and import dependence in this method. The change in the capacity to resilience external shocks and crises has been investigated through the time series of variables such as inflation, unemployment, external debt and public balance

Keywords: Globalization, Economic Security, Openness, Vulnerability, Resilience

---

¹⁹ Prof. Dr., Giresun Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü

²⁰ Dr. Öğr. Üyesi, Giresun Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü

Küreselleşme ve Yeni Güvenlik Algısı Globalization and New Security Perception

Süleyman Özmen*

Öz: Modern Dünyanın algı yönetiminde yanılsama ve yanılsatma söz konusudur. Bu çok da sübjektif olan güvenlik algısı için geçerlidir. Medya bunun önemli bir unsurudur. Algı; felsefe, sosyoloji ve psikoloji bilimlerinin temel konularından biridir. SSCB'nin dağılmasıyla; iki kutuplu yapıdan çok kutuplu yapıya geçilmiştir. Soğuk Savaşın statik yapısı sona ermiş. Uluslararası sistem ve alt-sistemler dinamik bir yapı kazanmaya başlamıştır. Yeni fırsatların yanı sıra yeni riskler, tehlikeler ve tehditler de bu süreçte yeniden şekillenmiştir. Bu yeni süreçte simetrik tehdit algılamalarından asimetric tehdit algılamalarına geçiş olmuştur. Günümüzde Batı'nın kudretinin zirvesinde olması, Batılı olmayan medeniyetlerin Ecdat Fenomenine dönüşüne neden olmaktadır. Bu da Japonya'da Asyalılaşıma, Hindistan'da Hindulaşıma ve Orta Doğu'da yeniden İslam'a dönme duygularını canlandırmaktadır. Bu çalışmada Uluslararası İlişkiler dinamiğinde Milenyum Sonrası Değişen Dünyada yeniden şekillenen güvenlik algısı ele alınacak ve gelecek stratejilerinin belirlenmesine etkileri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Küreselleşme, Güvenlik, Algı, Simetrik, Çatışma.

Abstract: In modern world perception management is illusion and deception. This is most often the case for the subjective safety sense. The media is an important element of this. Perception is one of the basic subjects of philosophy, sociology and psychology. With the disintegration of the USSR, the bipolar structure has been transformed into a multipolar structure. The static structure of the Cold War has come to an end. International systems and subsystems have begun to gain a dynamic structure. Along with new opportunities, new risks, threats and danger have been reshaped in this process. This new process has shifted from symmetric threat perceptions to asymmetric threat perceptions. The fact that today is at the peak of the power of the West is causing the non-Western civilizations to turn into the Ancestry Phenomenon. This revives the feelings of Asiating in Japan, Indian reaching in India and returning to Islam in the Middle East. This study will examine the security perception that is reshaped in the Changing World after the Millennium in the dynamics of international relations and the effects of the future strategies will be examined.

Keywords: Globalization, Security, Perception, Symmetric, Conflict.

---

* Dr. Öğr. Üyesi, Süleyman Özmen, İstanbul Rumeli Üniversitesi, İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü.
E Posta adres : suleyman.ozmen@rumeli.edu.tr

Güneydoğu Asya'da Bölgesel Güvenliğin gelişimi ve ASEAN

Süleyman Temiz²¹

Iğdır Üniversitesi

Özet:

8 Ağustos 1967 tarihine güneydoğu Asya ülkelerinden Endonezya Dışişleri ve Siyasi İşler Bakanı Adam Malik, Malezya'dan Başbakan yardımcısı Tun Abdulrazak Bin Hussein, Filipinler Cumhuriyeti'nden Dışişleri Sekreteri Narciso Ramos, Singapur Dışişleri Bakanı Sinnathamby Rajaratnam ve Tayland Dışişleri Bakanı Thanat Khoman, Tayland'ın başkenti olan Bangkok'ta yeni bir bölgesel yapılanma oluşturmak amacıyla bir bildirme imzaladılar. İmzalanan bu bildirme ASEAN deklarasyonu olarak isimlendirildi. Güneydoğu Asya Uluslar Birliği (ASEAN), Asyanın güneydoğu bölgesinde ortaya çıkmış ve kendisinden önce kurulan SEATO, MAPHILINDO ve ASA gibi benzer teşkilatlara nispeten devamlılık kaydedebilmiş, bununla birlikte günden güne daha da ciddi girişimlere bölgesel, aynı zamanda küresel bazda, büyük ekonomilerin dikkatini çekecek seviyeye, kuruluşundan itibaren ulaşmış, bölgesel bir yapılanmadır. ASEAN'ın bünyesindeki ülkeler Vietnam, Laos ve Myanmar; Çin'in güneydoğusundaki Güney Çin Denizi'nde bulunan diğer yedi ülke ise Tayland, Kamboçya, Malezya, Singapur, Endonezya, Filipinler ve Brunei Darüsselam'dır. Temelinde ekonomik ve kültürel bir birlik olarak ortaya çıkmasına karşın, ASEAN zamanın ilerlemesiyle yüksek kapasitesini siyasi bir potansiyele dönüştürebilmeyi becerebilmiş ve bu konuda gerekli ve tutarlı adımları atmıştır. ASEAN'ın kuruluşunda hedefler kuvvetli bir şekilde vurgulanmış ve zorlukları veya aralarındaki anlaşmazlıkları savaş yoluyla değil, barışçıl bir şekilde uzlaşma yolu ile çözüme ve ortak hedeflere ulaşma konusunda işbirliği yapma kararı almışlardır. ASEAN, kurulduğu tarihten itibaren bölgesel ihtilafların yönetiminde gayri resmi mekanizmaların kullanılmasıyla karakterize edilen bir siyaset stratejisiyle bölgesel çatışma konularında oldukça belirgin bir şekilde ilgilenmiş ve çözüm mekanizmaları geliştirebilecek altyapıları teşkil etmiştir. Birleşmiş Milletler ise bu bölgedeki yerel uyumsuzlukları çözmek ve varlığını güçlendirme amacıyla olsa da, bunu gerçekleştirme konusunda yeterli görülmemekteydi. Bu çalışmada ASEAN'ı Güneydoğu Asya'nın güvenliği konusunda yönetme gücü olan ve aktif olarak katılan bir bölgesel örgüt olarak sunulacak ve sorunları çözüm metotları değerlendirilecektir.

Anahtar kelimeler: ASEAN, Bölgeselcilik, Güney Doğu Asya, Bölgesel Güvenlik, Bölgesel Çatışma.

Development of Regional Security in Southeast Asia and ASEAN

Abstract:

On 8 August 1967, five statement, who representing five Southeast Asian countries, compromised in the Bangkok a declaration establishing a new regional association which called as ASEAN, the Association of Southeast Asian Nations. These five men were Adam Malik, Presidium Minister for Political Affairs and Minister for Foreign Affairs of Indonesia; Tun Abdulrazak Bin Hussein, Deputy Prime Minister, Minister for Defence and Minister for National Development of Malaysia; Narciso Ramos, Secretary of Foreign Affairs of the Philippines; Sinnathamby Rajaratnam, Minister for Foreign Affairs of Singapore; and Thanat Khoman, Minister for Foreign Affairs of Thailand. Southeast Asian Nations Association (ASEAN) emerged in the south-eastern region of Asia and this organization has been able to provide continuity relative to similar organizations such as SEATO, MAPHILINDO and ASA. At the same time, the ASEAN, which has made even more serious regional development day by day, is also a regional organisation which has reached the level of attracting the attention of the global basis big economies. Under the umbrella of the ASEAN, there are countries like Vietnam, Laos and Myanmar, Thailand, Cambodia, Malaysia, Singapore, Indonesia, Philippines and Brunei Dar es Salaam. On its basis, although it emerged as an economic and cultural union, ASEAN was able to transform

²¹ Dr. Öğr. Üyesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Iğdır Üniversitesi.

its high capacity into a political potential with the advance of time and took the necessary and consistent steps in this regard. In the establishment of ASEAN, the targets were strongly emphasized and member countries decided to cooperate in solving challenges or conflicts among them instead of war, through peaceful reconciliation and reaching common goals. With its political strategy, ASEAN characterized by the use of informal mechanisms in the management of regional conflicts, since the was founded, has showed a very clear interest in regional conflict issues and formed infrastructures that can develop solution mechanisms. While the United Nations was committed to solving local conflicts in southeast Asia region and to try to strengthening its being, it was not able to sufficient to achieve this. In this study, ASEAN will be presented as a regional organization which has the power to manage the security of southeast Asia and actively participate in this process and the solution methods of the problems will be evaluated.

Key words: ASEAN, Regionalism, South East Asia, Regional Security, Regional Conflict.

“To Be or Not to Be”: Will/Should Emerging/Rising Powers Choose to Go Nuclear in an Unpredictable World Order

Asst. Prof. Şükrü Yazgan,
Marmara University, Faculty of Political Sciences
syazgan@marmara.edu.tr

Abstract

The impact of nuclear weapons on security is one of the most controversial topics in security studies. They are considered/presented as illegitimate or inappropriate (if not illegal) instruments of foreign and security policy because they are a threat for the survival of humanity, and thus the Non-Proliferation Treaty (NPT) regime has been established with the objective of total elimination of all types of nuclear weapons. However, the success of NPT regime in realizing its objective has been questionable and in part this failure can be attributed to the fact that it is based on a categorical distinction between *haves* (*Nuclear States* that have the right to possess/keep their nuclear arsenal until total elimination achieved) and *havenots* (*Non-Nuclear States* that has given up their right to possess nuclear weapons).

The calculus on the possession of nuclear arsenal as an instrument of deterrence is further complicated by the transformations in the geopolitical conditions and new developments in nuclear technology: international system is becoming more conflictual due to shifts its power structure; the legal and political restrictions on use of military force as an instrument of foreign policy are weakening; the number of threshold states capable of producing nuclear weapons is increasing; negative and positive guarantees provided by NPT to non-nuclear states are weakening; new types of nuclear weapons is increasing the possibility of their use in tactical engagements; and normative-political restrictions on use of nuclear weapons is becoming obsolete.

These changes are particularly influential for the *emerging powers* that are challenging the existing system of relations and established practices with their increasing capabilities and rising profile within the international system. The aim of this paper is to analyze whether the emerging powers with their aspirations to change the existing system of relations/power in international system will/may choose to develop their own nuclear capabilities, at least, as an instrument for a strategy of deterrence.

Keywords: Foreign Policy, Security (Dilemma), Nuclear Weapons, Proliferation, Threshold States.

“Olmak yada Olmamak”: Öngörülemeyen Bir Dünyada Yükselen Güçler Nükleer Silah Geliştirmeyi Tercih Edecek mi/Etmeli mi?

Özet:

Nükleer silahların güvenlik üzerindeki etkisi güvenlik çalışmaları alanındaki en tartışmalı konulardan birisidir. Tüm insanlığın varoluşunu tehdit ettiği düşüncesiyle, bu silahların dış politika ve güvenlik politikasının bir aracı olarak kullanılması (yasadışı değilse de) gayri meşru ve uyumsuz olarak değerlendirilmiş, ve tüm nükleer silahların yok edilmesi amacıyla Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Anlaşması (NPT) rejimi oluşturulmuştur. Ancak, NPT rejiminin amacına ulaşmakta başarısız olduğu görülmektedir ve kısmen bu başarısızlığın nedeni tüm rejimin *sahip-olanlar* (topyekün tasfiye gerçekleşene dek nükleer silahlara sahip olma/koruma hakkına sahip *Nükleer Devletler*) ve *sahip-olmayanlar* (nükleer silaha sahip olma haklarından vazgeçen *Nükleer Olmayan Devletler*) arasında hakkaniyetsiz bir kategorik ayırım üzerine inşa edilmiş olmasıdır.

Bir caydırıcılık aracı olarak nükleer silahlara sahip olup olmama üzerine yapılan hesaplamalar jeopolitik koşullardaki dönüşümler ve nükleer teknolojideki yeni gelişmelerle daha da karmaşıklaşmıştır: güç yapısındaki kaymalar nedeniyle uluslararası sistemin daha çatışmacı hale gelmesi; askeri gücün dış politikanın bir aracı olarak kullanılması karşısındaki yasal ve siyasi sınırlamaların zayıflaması; nükleer silah üretme imkan ve yeteneğine sahip eşikte bekleyen devlet sayısının artması; NPT rejiminin nükleer silaha sahip olmayan devletlere sunduğu negatif ve pozitif garantilerin zayıflaması; yeni tür nükleer silahların taktik çatışmalarda nükleer silah kullanımını arttırma potansiyeline sahip olması; ve nükleer silahların kullanılması üzerindeki normative-siyasi sınırlamaların giderek işe yaramaz hale gelmesi.

Bu değişimler, artan imkan ve yetenekleri ve uluslararası sistem içinde yükselen görünüşleriyle var olan ilişkiler sistemine ve yerleşik uygulamalara meydan okuyan *yükselen güçler* üzerinde özellikle etkilidir. Bu çalışmanın amacı, uluslararası sistemdeki varolan ilişkiler/güç sistemini değiştirmeyi amaçlayan yükselen güçlerin bir caydırıcılık stratejisi aracı olarak kendi nükleer imkan ve yeteneklerini geliştirmeyi seçip seçmeyecekleri sorusuna cevap aramaktır.

Anahtar Kelimeler: Dış Politika, Güvenlik (İkilemi), Nükleer Silahlar, Nükleer Silahların Yayılması, Eşikte Bekleyen Devletler

Türkiye'nin Proteryan Yapısında Yaşanan Değişim ve Karadeniz Bölgesel Güvenliğine Etkisi

Dr. Öğr. Üyesi T. Gökhan Özçelik

Modern proteryan devlet, askerin yönetime müdahale etme eğiliminde olduğu ve potansiyel olarak siyasal sisteme egemen olabileceği bir devlet yapısı olarak ortaya çıkmaktadır. Proteryan devletin siyasi süreçleri askerin temel belirleyici sınıf olarak ortaya çıkmasına ve gelişmesine aynı zamanda iktidar olma veya iktidarı belirleme beklentisinin yükselmesine neden olmaktadır. Siyasi liderler ise genellikle askeri kesimden, askerlerin sempati beslediği siyasal ideolojik gruplardan veya en azından askere muhalif olmayan gruplardan seçilmektedir. Bu nedenlerle proteryan devlette asker, siyasi yapı ve kurumlar üzerinde baskın bir rol oynamaktadır. Genel bir hüküm vermek gerekirse sivil kurumlar meşruiyetlerini yitirdiklerinde veya askerin sivil siyasi kurum ve bireyler üzerinde hâkim olduğu devlet düzenlerinde modern proteryan tip yapı kurulup gelişebilmektedir.

2000'li yıllar öncesi ve özellikle 15 Temmuz Hain darbe girişimi öncesinde askerler dış politikayı tamamıyla bir güç mücadelesi olarak ele almaktaydılar. Askerlerin, Türk dış politikasıyla ilgili olarak ifadelerine bakıldığında en çok kullandıkları kavramların 'güç', 'güç dengesi', 'ulusal çıkar', 'strateji', 'jeopolitik' gibi kavramlar olduğu dikkati çekmekteydi. Ekonomik etkenleri bile, bir gereklilik ya da hedef olarak değil, ulusal güce yaptığı katkı çerçevesinde, yani güç mücadelesinin bir aracı olarak ele alınmaktaydı. Bunun yanı sıra, Türkiye'nin mevcut tehdit algısı orduya olan gereksinimi artırmaktaydı. Bu algı güncelliğini hep korumuştur. Ordunun, dış politikanın özellikle ulusal güvenliği ilgilendiren yönlerinde politika oluşturulması sürecinde belli bir etkisinin olması doğal, hatta gerekli bir etkenken ve bu diğer ülkeler için de geçerliyken, Türkiye'de ordu danışma ya da etkili olmanın ötesinde belirleyici bir konuma gelmişti.

1990'lı yıllarda, Sovyetler Birliği'nin dağılması sonucu, Karadeniz'e kıyıdaş ülkelerin Türkiye'nin ticaretindeki payının artması, Hazar Denizi enerji kaynaklarının Batı pazarlarına taşınmasında Karadeniz'in önemli bir geçiş yolu olması, Balkanlar ve Kafkasya'daki çatışmaların bölge ülkelerinin istikrarını tehdit etmesi gibi unsurlar, Türkiye'ye, Karadeniz sisteminin Soğuk Savaş sonrası dönemde önemini koruyacağını göstermiştir. Ayrıca, Karadeniz'de işbirliği, Soğuk Savaş sonrası değişen dengeler içerisinde, Türkiye'nin Boğazlarda güvenliği sağlaması açısından da önem taşımaktadır. Karadeniz'e kıyıdaş bir ülke olan Türkiye, Karadeniz bölgesinin bir parçasıdır ve Soğuk Savaş sonrasında yaşanan bölgesel ve küresel gelişmeler, Karadeniz'i uluslararası aktörlerin nüfuz mücadelesinin en önemli ve öncelikli alanlarından birisi durumuna getirmiştir. Bu düşünceler ışığında, yapılan çalışmanın amacı 15 Temmuz hain darbe girişimi sonrasında Türkiye'nin proteryan yapısında meydana gelen değişimin Karadeniz bölgesel güvenliğine yapmış olduğu değişimi ortaya çıkarmaktır.

Anahtar Kelimeler: Pretoryan yapı, Sivil-Asker İlişkisi, Karadeniz Güvenliği, Darbe Girişimi, Ordu.

Changes of the Turkish Proetarian Structure and its Effects on the Black Sea Regional Security System

The modern proterian state emerges as a state structure in which the military tends to interfere in management and potentially dominate the political system. The political processes of the Protarian state lead to the military to emerge and develop as the main determinant class and at the same time lead to the expectation of becoming executive power or determining this power. Political leaders are generally selected from the military, from political ideological groups that the military sympathize with, or at least from non-opposition groups. For these reasons, on the modern ploretarian state, the military plays a dominant role in the political structure and institutions. In general terms, when the civil institutions lose their legitimacy or the civilian political institutions and individuals are dominated by the military, a modern protestant type structure can be established and

developed in the state systems.

Before the 2000s, and especially on July 15th, before the coup attempt, the soldiers considered foreign policy as a power struggle. When we look at the statements of the soldiers in relation to Turkish foreign policy, it is noteworthy to mention that the concepts which were used such as “power”, “balance of power”, “national interest”, “strategy” and “geopolitics”. Even the economic factors were not considered as a necessity or a goal, but as a contribution to the national power, ie as a means of power struggle. In addition to this, Turkey's army was increasing the need for existing due to threat perception. This perception has always kept its up-to-date. It's an obvious and necessary fact that the interference of the army on the topic of the decision making processes which are related with the national security even for the foreign policy and more that it, this fact also valid for other countries, army in Turkey has came to a certain point as an adviser and more than it, as a decision maker.

In the 1990s, a result of the collapse of the Soviet Union, increasing the share of Turkey's trade in the Black Sea littoral states, actors of the conflict in the Balkans and the Caucasus causes to the threatening the stability of the countries of the region, Turkey has understood the importance of the Black Sea would more than Cold War period. Moreover, in the eyes of Turkey, cooperation in the Black Sea, due to the changing balances after the Cold War, security in the straits which is provided by Turkey has become important in terms of. It is located on the Black Sea coast of Turkey and stakeholders and regional and global developments after the Cold War, it has made the Black Sea one of the most important and priority areas for the international actors. In the light of these considerations, the aim of the studies after the July 15 coup attempt treacherous changes occurring in Turkey's Black Sea protery structure is to reveal the changes it has made to regional security.

Key Word: Pretoryan structure, Civil-Military Relations, Black Sea Security, Military Coup, Military.

RUSYA'NIN ASKERİ VE SİYASAL GÜVENLİK KAVRAMI

Teymur GASIMLI

İstanbul Üniversitesi Siyaset Bilmi ve Uluslararası İlişkiler Doktora

öğrencisi

Özet

Sovyet sonrası dönemin Rus askeri-politik düşüncesinde “askeri güvenlik” kavramının gelişimi incelenmektedir. Rusya Federasyonu doktriner belgelerinde verilen bu kavramın tanımlarının resmi bir mantıksal ve bilgilendirici eleştirisi verilmiştir. Ulusal ve askeri güvenlik alanında politikanın kavramsal temelini oluşturma sürecinin temelde sona ermesine rağmen, Rusya'da kalite açısından, bu alanda kullanılan kavramsal ve terminolojik düzenin mükemmel olmaktan uzak olduğu ve daha da geliştirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır. Dünyada meydana gelen değişimlerin ve dolayısıyla devletin ulusal ve askeri güvenlik sisteminin yeniden yapılandırılmasındaki ihtiyaçlarının anlaşılmasının yalnızca ilk aşaması sona ermiştir. Gelecekte, yalnızca kavramsal ve terminolojik düzeneğin açıklığa kavuşturulması gerekli değildir.

Anahtar Kelimeler: Askeri güvenlik, ulusal güvenlik, uluslararası güvenlik.

SELF DETERMİNASYON UYGULAMASI VE GÜNEY AZERBAJCAN ÖRNEĞİ

Yasemin AYDIN

Özet

Uluslararası hukukun dayanağı olan uluslararası sözleşmelerde belirtildiği gibi self determinasyon yani kendi kendini yönetme hakkı bir hak olarak bütün toplumların başvurabileceği bir yoldur. 20.yüzyılda uluslararası hukukun en önemli kavramlarından birisi haline gelen self determinasyon, dünya toplumunda yeni bir yapılanma ve tanımlama sürecini başlatmıştır. Önceleri siyasi bir ilke olduğu düşünülen self determinasyon kavramı; 1918 Wilson İlkeleri, 1941 Atlantik Demeci, Milletler Cemiyeti ya da Birleşmiş Milletlerde tanımlandığı üzere hukuki bir hak haline gelmiştir. İlk ifade edilmeye başlandığı dönemlerde sadece sömürge yönetimi altındaki halklara tanınması öngörülürken dönem içinde farklı tanımlamalarla da ifade edilmiştir.

Uluslararası alanda İran'ın yeniden yapılanması tartışılırken, İran'da 35 milyon nüfusu ve belirgin coğrafyası ile 1925 yılından günümüze Fars yönetiminin baskı ve asimile politikalarına maruz kalan, temel insan haklarına sahip olmayan Güney Azerbaycan Türklerinin kamuoyuna yansıyan açıklamaları doğrultusunda federatif ya da bağımsız bir yönetime sahip olmak istediklerini görmekteyiz. Bu yüzden Güney Azerbaycan Türklerinin self determinasyon üzerinden akademik anlamda incelemeye ve onların görüşlerini eldeki mevcut kaynaklar üzerinde ortaya koymaya çalışacağız.

Bu çalışmayı yaparken öncelikle giriş kısmında self determinasyon kavramını ve uygulamalarını açıkladıktan sonra birinci başlıkta Güney Azerbaycan'ın jeostratejik ve jeopolitik konumunu ve genel olarak tanıtımını ortaya koyacağız. İkinci ve üçüncü başlıklarda ise self determinasyona yönelik istek ve önerilerini yazacağız.

Anahtar Kelime: Güney Azerbaycan, İran, Fars, Self Determinasyon, Birleşmiş Milletler

KAYNAKÇA:

DUMAN, Selçuk, "Jeopolitik Tartışmaların Odağındaki Güney Azerbaycan'ın jeostratejik Olarak Değerlendirilmesi", III. Uluslararası Hocalı Soykırımı ve Türk Dünyası Sempozyumu, 26-27 Şubat 2019, Giresun, s. 4-5.

DUMAN, Selçuk, "İran'ın Yeniden Yapılandırılması Tartışılırken Güney Azerbaycan Türklerinin Federal Yönetim İstekleri", II. Uluslararası Türk Dünyası Eğitim Bilimleri ve Sosyal Bilimler Kongresi, 7-8 Aralık 2018, Antalya,s. 745-765.

DUMAN, Selçuk, "Güney Azerbaycan Özgürlük Hareketleri ve Talepleri", IV. Uluslararası Türk Dünyası Araştırmaları Sempozyumu, 26-28 Nisan 2017, Niğde,

SUR, Melda, "Uluslararası Hukuk Esasları", s.108-110.

GÖNLÜBOL, Mehmet, "Uluslararası Politika (İlkeler, Kavramlar, Kuramlar)", Siyasal Kitabevi, 2014, s.333-335.

SÖNMEZOĞLU, Faruk, "Uluslararası Politika ve Dış politika Analizi", s.685-697.

APPLYING SELF-DETERMINATION AND EXAMPLE OF SOUTH AZERBAIJAN

Abstract

As stated in international agreements based on international law, self-determination is a way that all societies can apply as a right. In the 20th century, self-determination, which became one of the most important concepts of international law, initiated a process of new structuring and identification in the world society. The concept of self-determination, which was initially thought to be a political principle; 1918 The Wilson Principles, as defined in the Atlantic Treaty of 1941, the League of Nations or the United Nations, became a legal

right. In that period when it was first expressed, while it was foreseen to be given only to the peoples under colonial rule and it was expressed in different definitions during the period. While being discussed the reconstruction of Iran in the international arena, we see that they want to have a federative or independent government in Iran in accordance with the statements of the people of South Azerbaijan who have been subjected to the pressure and assimilation policies of the Persian administration since 1925 and who do not have the basic human rights. For this reason, we will try to examine the South Azerbaijan Turks in the academic sense through self-determination and present their views on the available sources. While studying this subject, after explaining the concept of self-determination and its applications, we will present the geo-strategic and geopolitical position of South Azerbaijan in the first part of the project. In the second and third chapters, we will write the requests and suggestions for self-determination.

KEYWORDS: South Azerbaijan, Iran, Persian, Self-Determination, United Nations